

فهرست مطالب :

۱۰.....	فصل اول : اساس کروموزومی وراثت
۲۱.....	فصل دوم: تقسیم سلولی.....
۳۵.....	فصل سوم :ناهنجاریهای کروموزومی.....
۵۴.....	فصل چهارم:ژنتیک مولکولی.....
۶۸.....	فصل پنجم: جهش و همانند سازی DNA.....
۹۶.....	فصل ششم: تستها و پاسخنامه تشریحی
۹۷.....	منابع.....

فصل اول

اساس کروموزومی وراثت

درک چگونگی وراثت نیاز به درک ساختمان و کار ماده وراثتی و سازمان یافتن آن در کروموزومها، چگونگی انتقال کروموزومها از سلولی به سلول دیگر در طی تقسیم سلولی و از نسلی به نسل دیگر در طی تولید مثل، چگونگی بیان ژنها و همچنین اطلاع از طبیعت موتاسیون دار د. ژنوم هر سلول شامل تمام مواد ژنتیکی موجود در آن می باشد که در انسان شامل DNA هسته و DNA میتوکنندری ها است.

ژنوم انسان شامل مقادیر زیادی دی اکسی ریبونوکلئیک اسید (DNA است که حاوی اطلاعات ژنتیکی لازم برای مشخص کردن تمام جوانب جنین زائی، تکامل، رشد، متابولیسم، تولیدمثل و بسیاری از رفتارها می باشد. DNA هسته یا ژنوم هسته در زایگوت شامل ۲۳ جفت کروموزوم و در گامت شامل ۲۳ کروموزوم متفاوت است که حاوی حدود ۳۰۰۰۰ ژن می باشد. ژنها بصورت اطلاعات یا کدهائی در توالی DNA در کروموزومها قرار گرفته اند. در هر سلول، ژنوم هسته بصورت رشته های کروماتین بسته بندی شده است که در آن DNA ژنومی دارای نقش ساختمانی هستند، در حالیکه بعضی دیگر در تنظیم بیان ژنها نقش دارند. بجز در زمان تقسیم سلول، کروماتین در سرتاسر هسته پخش شده است و در زیر میکروسکوپ بصورت شبکه کروماتین دیده می شود. اما وقتی سلول تقسیم می شود، مواد هسته ای متراکم شده و بصورت کروموزومهای قابل مشاهده با میکروسکوپ ظاهر می شوند. بنابراین کروموزومها بعنوان ساختمانهای مشخص و مجزا تنها در مراحل خاصی از سیکل سلولی دیده می شوند.

ژنها بصورت خطی در طول کروموزوم قرار دارند و در هر کروموزوم طبیعی هر ژنی یک محل معینی را اشغال می کند که لکوس نامیده می شود. نقشه ژنی هر کروموزوم، برای هر گونه ای مشخص است و در تمام افراد یک گونه یکسان است. مثلاً نقشه ژنی همه کروموزومهای شماره یک طبیعی همه انسانها یکسان است. هر سلول حاوی تعداد زیادی میتوکنندری و هر میتوکنندری حاوی تعدادی کروموزوم میتوکنندری می باشد. کروموزوم میتوکنندری دو رشته ای و حلقوی است که DNA میتوکنندری، mtDNA یا ژنوم میتوکنندری نیز نامیده می شود.

سازمان کروموزوم انسان

هر سلول سوماتیک طبیعی انسان دارای ۴۶ کروموزوم است و هر کروموزوم حاوی یک مولکول DNA دو رشته ای طویل خطی می باشد. در کروموزومها ملکولهای DNA برهنه نیستند. هر مولکول DNA با گروهی از پروتئین های کروموزومی موسوم به هیستون ها و گروهی هتروژن از پروتئین های غیر هیستونی کمپلکسی بنام کروماتین تشکیل می دهند. بنظر می رسد این پروتئینها در هدایت رفتار طبیعی کروموزومی و همچنین بیان مناسب ژنها نقش اساسی دارند.

پنج نوع عمده پروتئین هیستونی وجود دارد که نقش اساسی در بسته بندی صحیح DNA و رشته های کروماتین دارند: دو کپی از هر کدام از چهار هیستون H2A، H2B، H3 و H4 تشکیل یک اکتامریا هسته هیستونی را می دهند که یک قسمتی از DNA بطول ۱۴۰ جفت باز حدود دو بار مثل نخ به دور آن می پیچد و مجموعه به نام نوکلئوزوم حاصل میشود. نوکلئوزوم واحد ساختمانی رشته کروماتین است. پنجمین هیستون، H1 به ناحیه بین نوکلئوزومی (DNA واسط یا DNA SPACER) متصل می شود و در آن خم ایجاد می کند. مقدار DNA موجود در نوکلئوزوم و ناحیه واسط در حدود ۲۰۰ جفت باز می باشد. نوکلئوزومها به رشته کروماتین ظاهر تسبیح مانند می دهند.

کروموزومها در طی مراحل مختلف سلولی به طور متناوب فشرده و باز می شوند: کروموزومها در مرحله ایتترفاز نسبتاً باز و در مرحله متافاز بسیار متراکم می باشند. با این حال کروموزومها حتی در مرحله ایتترفاز، دارای فشردگی زیادی می باشند. رشته کروماتین که واحد تشکیل دهنده آن نوکلئوزوم می باشد. در زیر میکروسکوپ الکترونی بصورت رشته نسبتاً ضخیمی به قطر ۳۰ نانومتر بنظر می رسد. این رشته سیلندری که رشته کروماتین نامیده می شود، واحد اساسی شبکه کروماتین را تشکیل می دهد. خو در رشته های کروماتین، حلقه ها loops و مناطقی domain را بوجود می آورند که با فواصلی در حدود ۱۰۰ کیلو باز یا بیشتر به یک ماتریکس پروتئینی غیر هیستونی متصل شده اند و رشته ی بقطر حدود ۳۰۰ نانومتر بوجود میآورد. در طی متراکم شدن کروموزوم، این رشته روی خود جمع شده و رشته ی ۷۰۰ نانومتری را بوجود میآورد. از رویهم پیچ و تاب خوردن رشته های ۷۰۰ نانومتری کروموزومهای قابل رویت پروفازی و متافازی بوجود می آیند. حلقه ها loops در حقیقت واحدهای عملکردی همانندسازی DNA یا کپی برداری ژنی یا هر دو آن هستند.

* نواحی اتصال این حلقه ها به ماتریکس در طول DNA کروموزوم ثابت است. بنابراین ممکن است قسمتی از کنترل بیان ژن به چگونگی قرار گرفتن DNA و ژنها در کروموزومها و اتصال آنها به پروتئین های کروموزومی موجود در ماتریکس بستگی داشته باشد.

وقتی که یک کروموزوم متافازی تحت تأثیر موادی قرار دهیم که قسمت عمده پروتئین های رشته کروماتین برداشته شود، DNA موجود در هر کروموزوم باز و قابل دیدن می شود. وقتی DNA یک کروموزوم متافازی بدین طریق آزاد شود، حلقه های طویل DNA قابل مشاهده شده و چارچوب (scaffold) یا اسکلت کروموزوم متافازی نیز دیده میشود.

توالیهای بی همتا و تکراری در کروموزومهای انسان

نواحی مختلف کروموزومها از لحاظ سازمانی و عملیاتی یکسان نیستند. بعضی نواحی کروموزوم دارای محتوی بالایی از ژنها هستند که نواحی غنی از ژن gene-rich نامیده میشوند. بعضی نواحی دارای محتوی پائینی از ژنها میباشند، یعنی فقیر از ژن میباشند. بنابراین، معمولا کم یا زیاد شدن نواحی کروموزومی غنی از ژن از نظر بالینی اثرات شدیدتری از کم یا زیاد شدن نواحی هم اندازه ولی فقیر از ژن بوجود میآورد. چنین بنظر می رسد که کمتر از ده درصد DNA ژنوم انسان از ژن تشکیل شده است و بقیه ژنوم با اینکه پروتئینی را کد نمی کند ولی برای حفظ و فعالیت ژنوم اهمیت دارد.

حدود سه چهارم ژنوم حاوی DNA یکتا (DNA Unique) یا تک کپی copy single می باشد، یعنی تنها یک نسخه از توالی نوکلئوتیدهای آن در ژنوم هاپلوئید وجود دارد. باقیمانده ژنوم حاوی کلاسهای متعددی از DNA تکراری DNA repetitive می باشد که توالی نوکلئوتیدهای آن صدها تا میلیونها بار در ژنوم تکرار شده اند. بنظر می رسد که توالیهای DNA تکراری ژنوم در ایجاد و حفظ ساختمان کروموزومها و فعالیت سلولی و استقرار آنها در هسته نقش داشته باشند. خانوادههای DNA تکراری که در سرتاسر ژنوم پراکنده اند بطور واضحی در پزشکی اهمیت دارند. جابجائی و نقل و انتقال بعضی از توالی های تکراری علت بسیاری از جهشها در بیماریهای وراثتی می باشد (مثل هیپرکلسترولمی).

انواع کروماتین

در یوکاریوتها، ملکولهای DNA دو رشته ای و بسیار طویل می باشند و هر کدام با تقریبا هم وزن خود از پروتئینهای هیستونی (بازی) و مقدار کمتری پروتئینهای غیر هیستونی (اغلب اسیدی) و مقدار اندکی RNA رشته های کروماتین را بوجود می آورند. پروتئین غیر هیستونی شامل آنزیمهای دخیل در همانندسازی، ترمیم و نوترکیبی کروموزومها و همچنین پروتئینهای دخیل در نسخه برداری و تنظیم بیان ژنها می باشد. پروتئینهای هیستونی از عوامل اصلی متراکم نمودن DNA در سلول است و موجب می شوند که حدود ۲ متر دپلکس DNA در هسته هر یک از سلولهای سوماتیک بصورت رشته های کروماتین و کروموزوم جایگزین شود. رشته های کروماتین در مرحله اینترفاز کمترین تراکم و بیشترین فعالیت خود را دارند. البته در هر سلول قسمتی از کروماتین غیر فعال است و نسخه برداری نمی شود و از بقیه قسمتها متراکم تر است و هترو کروماتین (Heterochromatin) نامیده می شود. کروماتینی که فعال است و نسخه برداری می شود یو کروماتین (Euchromatin) نامیده می شود و رنگ پذیری کمتری از هترو کروماتین دارد. یو کروماتین قبل از هترو کروماتین همانندسازی می کند.

انواع هترو کروماتین

هتروکروماتین بر دو نوع است:

هتروکروماتین دائمی **Constitutive Heterochromatin** که همواره متراکم و غیرفعال است و هتروکروماتین موقت **Faculta Heterochromatin** که در بعضی سلولها و بافتها متراکم و غیرفعال و در بعضی دیگر فعال و فاقد تراکم بوده و از روی آن نسخه برداری انجام می گیرد. مانند ژنهای آنزیمهای کبدی که در کبد فعال و در دیگر بافتها غیرفعال اند. نمونه دیگر هتروکروماتین موقت کروموزوم X غیر فعال در سلولهای پستانداران مؤنث است که در سلولهای سوماتیک قسمت اعظم آن هتروکروماتینه و غیرفعال است و اندام بار (Barr body) را ایجاد می کند. این هتروکروماتین در هنگام اووژنز از حالت تراکم خارج می شود و بصورت X غیرهتروکروماتین در اوول ها ظاهر می شود تا بتواند در زایگوت و در دو هفته اول حیات رویان نسخه برداری فعال داشته باشد. در سلولهای سوماتیک، کروموزومهای X غیر فعال آخرین کروموزومهایی هستند که همانندسازی می کنند.

هر کروموزوم قبل از همانندسازی بصورت یک رشته کروماتینی است که حاوی یک ملکول DNA دو رشته ای می باشد و پس از همانندسازی در مرحله S بصورت دو رشته کروماتینی بهم چسبیده موازی درمی آیند که با میکروسکوپ نوری از یکدیگر قابل تمیز نیستند. به این رشته های کروماتینی کروماتیدهای خواهری **sister chromatids** گفته می شود و هر کدام دارای یک ملکول DNA دو رشته ای می باشند.

کروماتیدهای خواهری معمولاً از لحاظ طول و توالی بازها یکسان بوده و در محل سانترومرهایشان بهم متصل می باشند. این مجموعه در مرحله متافاز به حداکثر تراکم خود می رسد بطوریکه کروماتیدهای خواهری از یکدیگر قابل تمیز بوده و مجموعه آنها به شکلی که کروموزوم متافازی نامیده می شود با میکروسکوپ قابل رؤیت است. سانترومر یک ناحیه غنی از AT با تکرارهایی از حدود ۱۳۰ جفت باز است که میل اتصال زیادی با چندین پروتئین ویژه دارد که مجموعاً کینتوکور (Kinetochores) را تشکیل می دهند. کینتوکور ساختمانی ضروری برای اتصال کروموزومها به دوک و در نتیجه استقرار آنها در استوای سلول در متافاز و جدا شدن سلول در آنافاز می باشد. منطقه سانترومر و اطراف آن که حاوی هتروکروماتین دائمی است در اواخر مرحله S همانندسازی می کند.

در انتهاهای هر کروموزوم یا ملکول DNA توالیهای کوتاه تکرار شده غنی از TG وجود دارد که تلومر (telomere) نامیده می شود. در انسان تلومرها دارای تعداد متغیری از توالی تکرار شده 3'-TTAGGG-5' می باشند و هر تلومر از چندین کیلو باز تشکیل شده است. * تلومر برای تکمیل همانندسازی DNA در انتهای 5' رشته های DNA جدید ضروری می باشد.

هر سلول سوماتیک طبیعی انسان پس از خاتمه همانندسازی DNA، از نظر محتوای ژنتیکی حالت تتراپلوئیدی دارد: هر کروموزوم آن بصورت یک جفت کروماتید خواهری در آمده است و هر یک از کروماتیدها حاوی همه اطلاعات ژنتیکی کروموزوم والد می باشد. ممکن است بین

کروماتیدهای خواهری کراسینگ اور رخ دهد (Sister Chromatid Exchange=SCE)، ولی از آنجا که کروماتیدهای خواهری از نظر ژنتیکی کاملاً یکسان می‌باشند تبادل قطعات بین آنها هیچگونه پیامد ژنتیکی ندارد. البته اگر بر اثر کراسینگ اور نامتساوی، قطعات مبادله شده مساوی نباشند برای قطعه DNA درگیر در یکی از کروماتیدها حذف و در دیگری تضاعف رخ می‌دهد.

اشکال کروموزومها

شکل کروموزوم را محل سانترومر آن مشخص می‌کند. از این لحاظ چهار نوع کروموزوم وجود دارد.

✂ کروموزوم های Telocentric که در آنها سانترومر در یک انتها واقع شده است و کروموزوم یک بازو دارد. این شکل کروموزوم در انسان وجود ندارد.

✂ کروموزوم های Acrocentric که در آنها سانترومر تقریباً در انتهای کروموزوم واقع شده است و کروموزوم دارای یک بازوی کوچک (p) و یک بازوی بلند (q) می‌باشد. البته ممکن است بازوی کوچک این کروموزومها در بررسی کروموزومی دیده نشود و یا بصورت یک ماهواره و دورتر از سانترومر در کروموزومهای متافاز دیده شود. در بعضی موارد اتصال ماهواره با سانترومر به وضوح قابل دیدن نیست. بازوی کوچک acrocentricها حاوی ژنهای rRNA بصورت تکراری است. در انسان کروموزومهای ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۲۱ و ۲۲ جزو این گروهند.

✂ کروموزوم های Metacentric که در آنها سانترومر در وسط کروموزوم قرار دارد و دو بازوی کروموزوم مساویند. کروموزومهای ۱۹، ۳، ۲۰ و ۲۱ جزو این گروه اند.

✂ کروموزوم های Submetacentric که در آنها سانترومر در وسط کروموزوم قرار ندارد و دو بازو کاملاً مشخص ولی نامساویند. بقیه کروموزوم های انسان از این نوعند.

انواع کروموزومهای انسان

به استثنای سلولهای ژرمینال بقیه سلولهای تشکیل دهنده بدن هر فرد سلولهای سوماتیک cells Somatic نامیده می‌شوند. در هسته هر یک از سلولهای سوماتیک انسان ۴۶ کروموزوم یا ۲۳ جفت کروموزوم وجود دارد. به اعضا هر جفت کروموزوم که از نظر اندازه، شکل، انواع و نقشه

ژنها یکسانند کروموزومهای همولوگ یا همتا گفته می‌شود. هر یک از کروموزومهای غیر همولوگ انواع خاصی از ژنها را حمل می‌کند و کروموزوم های غیر همولوگ از لحاظ محتوای ژنی متفاوتند.

کروموزومهای همولوگ دارای ژنهای یکسان در توالی یکسان هستند ولی ممکن است از لحاظ الیها متفاوت باشند. یکی از هر زوج همتا از پدر و دیگری از مادر به ارث می‌رسد. از این ۲۳ جفت، ۲۲ اتوموزوم ها براساس اندازه از جفت در مردان و زنان مشابه هستند که اتوزومها autosomes نامیده می‌شوند. اتوموزوم ها براساس اندازه از بزرگترین (کروموزوم شماره ۱ تا کوچکترین) کروموزومهای ۲۱ و ۲۲ شماره گذاری شده اند. یک جفت باقیمانده کروموزومهای X و Y هستند: XX در زنان و XY در مردان.

جنسیت در زمان لقاح یعنی زمانی که اسپرم وارد اوول می‌شود تعیین می‌گردد. اگر زایگوت حاوی کروموزوم Y طبیعی باشد، جنس مذکر و در غیر اینصورت جنس مونث بوجود می‌آید. نقش Y در تعیین جنسیت مربوط به یکی از ژنهای آن بنام Testis Determining Factor است که در منطقه ای از کروموزوم به نام SRY (Sex-determining Region of Y) قرار دارد. وجود sry موجب تمایز بافت گنادی اولیه به بیضه و تکامل جنین به سمت مذکر می‌شود. بیضه علاوه بر تستوسترون که برای پیدایش و تکامل اندامهای جنسی مذکر لازم است، مقداری هورمون anti-mullerian نیز تولید می‌کند که مانع پیدایش Mullerian duct (که تخمدان را به رحم وصل میکند در جنین مذکر می‌شود).

ژن TDF تا هفته ششم جنین فعال نمی‌شود و به همین دلیل تفاوت جنسی ظاهری بین جنینهای مونث و مذکر بعد از هفته ششم آشکار می‌شود. تفاوت جنسی جنین مونث و مذکر در حدود ۱۲-۱۵ هفتگی با سونوگرافی قابل تشخیص است.

کروموزومهای X و Y در اغلب ژنها متفاوتند ولی در قسمت کوچکی تشابه توالی دارند و به همین دلیل همی‌لوگ hemilog نامیده میشوند ژنهای که بطور طبیعی در کروموزوم Y وجود داشته ولی در X وجود نداشته ژنهای Holandric نامیده می‌شوند. تا بحال نقشه ۲۳ عدد از این ژنها تهیه شده است. از جمله ژنهای هلندریک، علاوه بر TDF تعدادی ژن است که برای باروری مرد لازم است. در دو انتهای Y دو منطقه کوچک همولوگ با دو منطقه کوچک در دو انتهای X وجود دارد که مناطق اتوزومال کاذب pseudoautosomal regions نامیده می‌شوند. این مناطق محل‌های طبیعی وقوع کراسینگ اور بین کروموزوم های X و Y است. وقوع کراسینگ اور در این مناطق برای جدایی صحیح کروموزومهای جنسی ضروری است. وقوع کراسینگ اور بین X و Y در خارج از این مناطق می‌تواند موجب پیدایش کروموزومهای غیرطبیعی شود. که باعث بروز فنوتیپهای غیرطبیعی در حاملین خود می‌شود، مثلا انتقال ژن TDF از کروموزوم Y به کروموزوم X و به ارث بردن این کروموزومهای غیرطبیعی می‌گردد که نابارورند.

کاربوتیپ Karyotype

در این مراحل هر کروموزوم دارای دو کروماتید خواهری است که در ناحیه سانترومر بهم متصل شده اند. سانترومر یا جمع شدگی اولیه یک نشانه سیتولوژیک است که در انسان هر کروموزوم را به دو بازو، بازوی کوتاه یا P و بازوی بلند یا Q تقسیم می کند. برخی از کروموزومها را می توان براساس طول آنها و همچنین بوسیله موقعیت سانترومر (شکل آنها) از دیگر کروموزومها تمیز داد. برای تهیه کاربوتیپ karyotype، از گستره متافازی رنگ آمیزی شده عکس گرفته، سپس عکس هر یک از کروموزومها را طبق دسته بندی استاندارد روی کارت مخصوص می چسبانند. محصول نهائی و کامل شده این اقدام را کاربوتیپ karyotype می نامند.

هر کروموزوم در متافاز به حداکثر تراکم خود می رسد، بطوریکه طول آنها در حدود یک هزارم اندازه کاملاً باز شده DNA است. وقتی که گستره کروموزومی رنگ می شود صدها نوار در کروموزومها قابل تشخیص خواهد بود. بعد از متافاز و تکمیل میتوز از تراکم کروموزومها کاسته شده و آنها بصورت شبکه کروماتین در هسته ایتترفازی در می آید.

غیرفعال شدن کروموزوم X

X-inactivation یا Lyonization

کاربوتیپ زن 46,XX و مرد 46,XY است. فرض کنیم ژنوتیپ زنی Aa باشد و ژن A در کروموزوم X واقع شده باشد. در رویان مونث هر دو کروموزوم X تا روز سیزدهم رویانی برای ژن A فعالند. اما در روز ۱۴-۱۳ در سلول های این رویان به طور تصادفی X-inactivation رخ می دهد، بطوریکه در بعضی از سلولها X پدری و در بعضی دیگر X مادری غیر فعال می شود.

موزائیسیم فنوتیپی و جسم بار Barr body

در کروموزوم X غیر فعال، حدود ۸۰٪ ژنها غیر فعال می شوند و حدود ۲۰٪ دیگر با توجه به تمایز بافتی فعال خواهد بود. با توجه به این مثال ژن A جزء ۸۰ درصد ژنهای کروموزوم X غیر فعال است که به صورت هتروکروماتین Barr body تشکیل داده است. لذا در بعضی از سلول ها ال A و در بعضی دیگر ال a غیر فعال می شود. لذا همراه X-inactivation موزائیک فنوتیپی پدیدار میشود. اما اگر ژن B جزو ۲۰٪ ژنهایی بود که فعال میماند، تمام بافتی که ژن B در آنها فعال میماند و هیچکدام از الهای B و b غیر فعال نمیشوند و تمام بافت فنوتیپ Bb را نشان میداد. Barr body هتروکروماتین موقت است که در سلولهای سوماتیک دیده می شود ولی سلول های ژرمینال فاقد آن میباشند. فعال بودن یا نبودن کروموزوم X در سلولهای سوماتیک موروثی است. یعنی اگر در سلولی به طور تصادفی X مادری غیر فعال شود تمام سلولهایی که از تقسیم میتوزی

آن حاصل میشود حاوی X مادری غیر فعال هستند. در پستانداران در هر سلول سوماتیک تنها یک X فعال میماند و بقیه بصورت هتروکروماتین در می آیند. تعداد Barr bodies در هر سلول سوماتیک برابر است با تعداد کروموزومهای X آن منهای یک .

در انسان، در بیماری anhidrotic ectodermal dysplasia ، غدد عرق در سطح پوست وجود ندارند. ژن این بیماری در کروموزوم X وقع است و به همین دلیل معمولاً در مردان دیده می شود. زنان هتروزیگوت حالت موزایک فنوتیپی دارند . یعنی بخشی از بدن آنها از نظر فنوتیپی A است و غدد عرق دارد و بخشی دیگر a است که فاقد غدد عرق است.

موزایک فنوتیپی در مورد فعالیت G6PD نیز دیده می شود: همه گلبولهای قرمز پسران مبتلا به فاویسم فاقد آنزیم G6PD است و در زنان هتروزیگوت Gg حدود ۵۰ درصد گلبولهای قرمز دارای فعالیت G6PD است و حدود ۵۰٪ دیگر فاقد فعالیت این آنزیم می باشند. زنان برای ژن های کروموزوم X یا هموزیگوت هستند یا هتروزیگوت ، ولی مردان برای این ژنها هموزیگوت می باشند و به همین دلیل خصوصیات مغلوب در مردان بیشتر بروز می کند. برای بروز خصوصیات مغلوب در زنان معمولاً آن ها باید برای الل مغلوب هموزیگوت باشند. البته گاهی اوقات پدیده غیر فعال شدن کروموزوم X حالتی را پیش می آورد که بعضی از زنان هتروزیگوت بر اثر تصادفاً غیر فعال شدن الل طبیعی در اغلب سلولهایشان، ممکن است به درجاتی بیماری را نشان دهد . X-inactivation. در صورتیکه هر دو X نرمال باشند تصادفی است. ولی اگر یکی از آنها ناقص و یا درگیر یک translocation شده باشد تصادفی نخواهد بود

لزوم غیر فعال شدن کروموزوم x در زنان

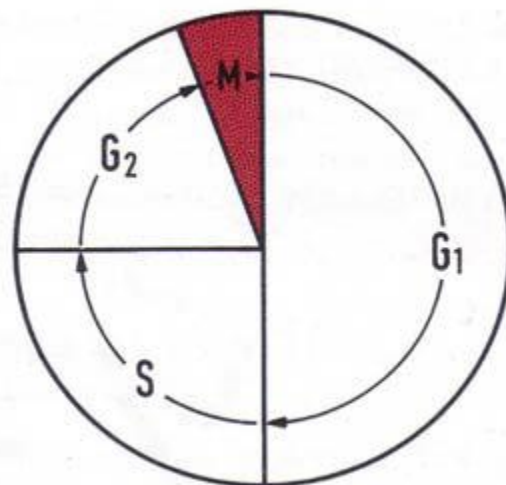
کروموزوم X کروموزوم بزرگی است که حاوی تعداد زیادی ژن است، در حالیکه کروموزوم Y کوچک است و حاوی تعداد معدودی ژن است . اما می بینیم که زنان XX و مردان XY هر دو طبیعی اند. لذا این تفاوت مقدار ماده ی ژنتیکی زنان و مردان باید به نحوی جبران شود. اضافه ماده ی ژنتیکی موجود در زنان نسبت به مردان با غیر فعال شدن کروموزوم X کنار گذاشته میشود. این پدیده موجب میشود که در زنان و مردان از اغلب ژنهای موجود در کروموزوم به یک تعداد فعال باشد و و به همین دلیل به آن جبران دزی dosage compensation نیز گفته می شود.

فصل دوم

تقسیم سلولی

☒ تقسیمات سلولی

گونه انسان زندگی خود را از یک اووم Ovum لقاح یافته یا زیگوت Zygote آغاز می‌کند، که یک سلول دیپلوئید است و تمام سلولهای بدن (حدود 10^{14} سلول) با تقسیمات میتوزی از آن بوجود می‌آید. میتوز برای رشد و تمایز ضروری است و تنها قسمت کوچکی از سیکل سلولی را اشغال می‌کند.

این شکل یک چرخه سلول سوماتیک: میتوز (M) کوتاهترین مرحله

در این چرخه است و طی آن محتوای ژنتیکی سلول که طی مرحله S دو برابر شده است به دو نصف برابر تقسیم می‌شود. مجموع مراحل G1 ، S ، و G2 اینتر فاز نامیده می‌شود. بلافاصله بعد از تقسیم میتوز، سلولها وارد یک مرحله بعد میتوزی بنام G1 می‌شود. بعضی سلولها مدت‌های طولانی، روزها یا حتی سالها در مرحله G1 باقی می‌مانند و بعضی دیگر این مرحله را در عرض چند ساعت طی می‌کنند.

اگرچه مکانیسمهای مولکولی اداره کننده مدت چرخه سلولی و طول زمان میتوز بخوبی معلوم نشده است ولی پیشرفت و اتفاقات چرخه سلولی بوسیله یکسری نقاط بازرسی کنترل می شود که طول زمان هر مرحله میتوز را معین می کند. از حساسترین نقاط بازرسی، نقاط بازرسی دقت سنتز DNA و همینطور تجمع و اتصال یک شبکه میکروتوبولی کارآمد برای تسهیل حرکت کروموزومها می باشد.

اگر آسیب به ژنوم جدی باشد و این آسیب توسط عوامل بازرسی تشخیص داده شود، این عوامل بازرسی مانع پیشرفت چرخه سلولی می شود تا ترمیم صورت بگیرد و یا اگر آسیب فوق العاده و غیر قابل ترمیم باشد، سلول را به سوی مرگ برنامه ریزی شده یا آپوپتوز apoptosis هدایت می کند.

مرحله بعد از G1، مرحله S است که طی آن سنتز DNA صورت می گیرد. در طی این مرحله هر کروموزوم که در مرحله G1 حاوی یک مولکول DNA دو رشته ای بود همانند سازی می کند و تبدیل به یک کروموزوم می شود که از دو کروماتید خواهری تشکیل شده و هر یک از آنها یک کپی از مولکول DNA دو رشته ای اولیه را دارد. دو کروماتید خواهری در ناحیه سانترومر centromere بهم دیگر متصل شده اند. این ناحیه از DNA به همراه تعدادی پروتئین اختصاصی تشکیل کینتوکور kinetochore را می دهد. کینتوکور محل اتصال کروموزوم به میکروتوبولهای دوک تقسیم است. منطقه سانترومر در آخرین لحظات مرحله S همانند سازی می کند. پس از مرحله S و دو برابر شدن DNA سلول وارد مرحله G2 می گردد. طی این مرحله سلول با تولید RNA و پروتئین، به آرامی بزرگتر می گردد بطوریکه در انتهای G2 محتوای سلول تقریباً دو برابر شده و سلول وارد میتوز می شود. مراحل G1، S و G2 با هم اینترفاز را تشکیل می دهند. در سلولهای در حال تقسیم انسان، مرحله اینترفاز ۱۶ تا ۲۴ ساعت طول می کشد در حالیکه میتوز در عرض ۱ تا ۲ ساعت انجام می شود.

*طول مدت سیکل سلولی در سلولهای بافتهای مختلف متفاوت است. بعضی از انواع سلولها مثل نورونها و گلوبولهای قرمز بعد از اینکه تمایز یافتند، دیگر تقسیم نمی شوند و از مرحله G1 وارد G0 می شوند و تا مرگ آن مرحله متوقف می شوند. بعضی سلولها مثل سلولهای کبدی ممکن است وارد مرحله G0 بشوند. اما در شرایط خاصی از این مرحله خارج شده و مجدداً وارد مرحله G1 شده و به سیکل سلولی خود ادامه دهند

میتوز Mitosis

در سلولی که قرار است تقسیم شود تشکیلات وسیعی بوجود می‌آید تا اطمینان حاصل شود که به هر یک از دو سلول دختر، یک سری کامل از اطلاعات ژنتیکی منتقل شود: یعنی یک کروماتید خواهری از هر یک از کروموزوم‌ها به هر سلول دختر منتقل می‌شود. فرآیند توزیع یک کپی از هر کروموزوم به هر سلول دختر تفکیک کروموزومی chromosome segregation نامیده می‌شود. اهمیت دقت این فرآیند با مشاهده ارتباط بین خطاهای میتوزی در توزیع کروموزوم‌ها و پیدایش برخی سندروم‌های کروموزومی و بافتهای سرطانی روشن می‌شود.

مراحل تقسیم میتوز

روند میتوز پیوسته است اما پنج مرحله مشخص پروفاز، پرومتافاز، متافاز، آنافاز و تلوفاز در آن دیده می‌شود.

* پروفاز Prophase: تقسیم میتوز با مرحله پروفاز آغاز می‌شود و با متراکم شدن تدریجی کروموزوم‌ها مشخص می‌شود. یک جفت مرکز سازمان دهنده میکروتوبولی که سانتروزم centrosomes نامیده می‌شوند، کانونهائی را تشکیل می‌دهند بنام سانتریول centriole. سانتریول‌ها در قطبین سلول جای می‌گیرند و سازماندهی میکروتوبول‌ها را هدایت می‌کنند.

* پرومتافاز Prometaphase: وقتی که غشا هسته از بین می‌رود و کروموزوم‌ها در سلول پراکنده می‌گردند و میکروتوبول‌های دوک تقسیم به کینتوکور کروموزوم‌ها متصل می‌شوند، سلول وارد مرحله پرومتافاز می‌شود. در این مرحله کروموزوم‌ها شروع به حرکت به طرف استوای سلول می‌کنند (فرآیندی که تجمع congression نامیده می‌شود) در این مرحله باز هم کروموزوم‌ها متراکم‌تر می‌شوند ولی هنوز به نهایت تراکم خود نمی‌رسند، لذا تعداد بندهای کروموزومی در این مرحله بیشتر از مرحله متافاز است.

* متافاز Metaphase: در متافاز کروموزوم‌ها که به حداکثر تراکم خود رسیده‌اند، بوسیله نیروی اعمال شده توسط میکروتوبول‌های در صفحه استوایی سلول مستقر و مرتب شده. کروموزوم‌ها در مرحله متافاز و پرومتافاز میتوز قابل بررسی و آنالیز می‌باشند.

* آنافاز Anaphase: در این مرحله کروماتیدهای خواهری از ناحیه سانتروم راز یکدیگر جدا شده و به عنوان کروموزوم‌های دختری، به قطبین سلول حرکت می‌کنند.

* تلوفاز Telophase: در تلوفاز به دور کروموزوم‌های موجود در هر قطب سلول غشاء هسته تشکیل می‌شود و هر هسته به تدریج ظاهر مرحله اینترفاز خود را می‌یابد.

* برای تکمیل فرآیند تقسیم سلولی پس از تلوفاز، سیتوپلاسم بوسیله فرآیندی که سیتوکینز cytokinesis نامیده می‌شود تقسیم می‌شود و دو سلول دختر کامل بوجود می‌آید که هر یک دارای هسته‌ای حاوی کلیه اطلاعات ژنتیکی سلول مادر هستند.

میوز Meiosis

میوز تقسیم سلول سوماتیک است که با آن بدن رشد می‌کند و تمایز می‌یابد و سلولهای مرده و آسیب‌دیده را جایگزین می‌کند. نتیجه تقسیم میوز دو سلول دختر است که از نظر کروموزومی و ژنی با سلول اجدادی یکسان هستند. ($2n$) میوز شکل خاصی از تقسیم سلولی است که بوسیله آن سلولهای ژرمینال دیپلوئید تبدیل به گامت‌های هاپلوئید می‌شوند. میوز دارای یک دوره سنتز DNA است که دو دوره تفکیک کروموزومی و تقسیم سلول را در پی دارد. سلولهای ژرمینال خود از سلول تخم در پی یک سری تقسیمات میتوزی بوجود آمده‌اند و دستخوش میوز می‌شوند تقسیم میوز تنها یکبار در سلولهای ژرمینال رخ می‌دهد. نتیجه میوز تولید سلولهای جنسی (گامتها gametes) می‌باشد که هر کدام تنها ۲۳ عدد کروموزوم دارند: شامل یکی از هر نوع اتوزوم و یک کروموزوم جنسی (X یا Y)، اختلال در ساختمان و یا تعداد در کروموزومها که از نظر بالینی مهم است، می‌تواند هم در سلولهای سوماتیک و هم در سلولهای ژرمینال بر اثر اشتباه در تقسیم سلولی رخ دهد.. گامت‌های مرد و زن تاریخچه متفاوتی دارند. اما اگر چه زمان تقسیمات آنها متفاوت می‌باشد، ولی توالی وقایع آنان یکسان است. دو تقسیم متوالی میوزی، میوز I و میوز II نامیده می‌شود.

* میوز I تقسیم کاهشی reduction division نیز نامیده می‌شود. در این تقسیم در پی جفت شدن کروموزومهای همتا در پروفاز و جدا شدن آنها در آنافاز میوز I، تعداد کروموزومها از دیپلوئید به حالت هاپلوئید درمی‌آید. کروموزومهای X و Y اگرچه همتا نیستند، اما قطعات همتائی در انتهای بازوی بلند و کوتاه خود دارند که در این نواحی با هم جفت می‌شوند.

میوز I از این جهت هم قابل ملاحظه است که پدیده نوترکیبی کراسینگ‌اور (crossing over) میوزی در آن رخ می‌دهد. در این فرآیند، قطعات همتای DNA بین کروماتیدهای همتا با هم مبادله می‌شوند تا هیچیک از گامت‌های تولید شده در میوز مشابه همدیگر نباشند تا در جامعه تنوع ژنتیکی بیشتری بوجود آید.

* کراسینگ اور در به هم پیچیدگی و درگیری فیزیکی (asmachi) دو کروموزوم همتا تا مرحله متافاز I و تفکیک صحیح آنها در آنافاز I نقش مهمی دارد.

* نارسائی در نوترکیبی صحیح کراسینگ اور می‌تواند منجر به جدائی زودرس و عدم تفکیک صحیح کروموزومها در میوز I گردد، که یک علت برای فراوانی ناهنجاریهای کروموزومی مثل سندرم دان می‌باشد.

مراحل میوز I

میوز I: مرحله‌ای نسبتاً طولانی و پیچیده‌ای شامل مراحل زیر است:

◆ پروفاز I: پروفاز میوز I فرآیند پیچیده‌ای است که نتایج ژنتیکی مهمی در پی دارد. پروفاز I مراحل مختلف و مشخصی به شرح زیر دارد:

✓ لپتوتین Leptotene: کروموزومها که در فاز S همانندسازی کرده‌اند، بصورت رشته‌های نازکی که شروع به متراکم شدن کرده‌اند قابل مشاهده هستند. در این مرحله دو کروماتید خواهری هر کروموزوم چنان در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند که از یکدیگر قابل تفکیک نیستند و بصورت دو تایی دیده نمی‌شوند.

✓ زیگوتین Zygotene: در این مرحله، کروموزومهای همتا در تمام طول خود نقطه به نقطه با هم جفت می‌شوند، پدیده جفت شدن یا سیناپس Synapsis معمولاً خیلی دقیق است و توالی‌هایی از DNA که مسئول یک عمل هستند (مثلاً یک ژن) در طول کروموزوم در کنار یکدیگر قرار می‌گیرند. بررسیهای میکروسکوپ الکترونی نشان می‌دهد که در این مرحله کروموزومهای همتا در طول خود بوسیله یک ساختمان روبان‌ی شکل پروتئینی بنام کمپلکس سیناپسی Synaptonemal complex به همدیگر متصلند.

* کمپلکس سیناپسی برای فرآیند نوترکیبی ضروری است.

✓ پاکیتین Pachytene: در این مرحله سیناپس بین کروموزومهای همتا کامل می‌شود و هر جفت از کروموزومهای همتا بصورت یک بی‌والانت bivalent ظاهر می‌شود که به آن تتراد Tetrad نیز می‌گویند حاوی (چهار کروماتید). کراسینگ‌آور در پاکیتین رخ می‌دهد و کمپلکس سیناپسی شروع به تخریب می‌کند. کراسینگ اور باعث تبادل قطعات کروموزومی بین همولوگها و ایجاد نوترکیبی می‌شود.

✓ دیپلوتین Diplotene: بعد از نوترکیبی، کمپلکس سیناپسی ناپدید می‌شود، و در این مرحله دو جزء هر بی‌والانت شروع به جدا شدن از همدیگر می‌کنند. اما چهار کروماتید هر بی‌والانت در نقطه یا نقاطی روی یکدیگر قرار می‌گیرند و کیاسما Chiasma را بوجود می‌آورند.

* تعداد متوسط کیاسما در اسپرماتوسیت انسان در حدود ۵۰ عدد یعنی چندین کیاسماها برای هر بی‌والانت می‌باشد. در اوایل این مرحله محل هر کیاسما تقریباً معرف محل کراسینگ‌آور می‌باشد.

✓ دیاکینز: در این مرحله کروماتیدها مشخص تر می‌شوند و کیاسماها بتدریج طی پدیده Terminalization از سانترومر دور و به انتهای بازوهای کروموزوم نزدیکتر می‌شوند.

◆ متافاز I

مانند میتوز، غشاء ناپدید شده، دوک تقسیم و تشکیل می شود و تترادهای در استوای سلول مستقر می شوند بطوریکه سانترومرهای همولوگها بطرف قطبین جهت می گیرد.

◆ آنافاز I دو عضو هر بی والانت از هم جدا می شوند و هر جفت کروماتید - که ممکن است بر اثر کراسینگ اور دیگر خواهری نباشند - بوسیله دوک تقسیم و بطرف قطبین کشیده می شوند. به این فرآیند اصطلاحاً جدا شدن صحیح کروموزومی **disjunction** می گویند. بنابراین تعداد کروموزومها نصف می شود و هر محصول سلولی میوز I، دارای تعداد کروموزومهای هاپلوئید است. البته هر کروموزوم در این مرحله متشکل از دو کروماتید است و از نظر محتوای ژنتیکی دیپلوئید است. بی والانتهاى مختلف بطور مستقل از هم جدا می شوند و در نتیجه، کروموزومهای مادری و پدری بصورت اتفاقی از هم تفکیک می شوند (**independent assortment**) و تعداد حالات احتمالی ترکیبات کروموزومی برای ۲۳ جفت کروموزوم 2^{23} عدد (بیش از ۸ میلیون) می باشد. در حقیقت، انواع گامتهای که یک فرد می تواند تولید کند (بعلت وقوع کراسینگ اور در هر تتراد)، عملاً بسیار بیشتر از 2^{23} است. زیرا بر اثر کراسینگ اور هر کروماتید دارای قطعاتی از هر یک از زوج کروموزومهای والدینی می باشد.

*در طی تقسیم سلولی خطاهای فراوانی می تواند رخ دهد و آنافاز میوز I پرخطرترین مرحله میوز است، مثلاً ممکن است دو کروموزوم همتا، به طرف یکی از قطبین بروند. به این فرآیند پاتولوژیک عدم جدا شدن صحیح کروموزومی **nondisjunction** می گویند که مولد اغلب ناهنجاریهای کروموزومی تعدادی در انسان مثل سندرم داون می باشد.

◆ تلوفاز I

در تلوفاز، دو سری جفت کروماتید در دو قطب مخالف سلول جای گرفته اند و بدور کروموزومهای واقع در هر قطب غشاء هسته ایجاد می شود.

سیتوکینز

بعد از تلوفاز I، سلول به دو سلول دختری بنام اسپرماتوسیت ثانویه تقسیم شده و وارد اینترفاز میوزی می شود. در اسپرم زایی سیتوپلاسم تقریباً بطور مساوی بین این دو سلول دختر تقسیم می شود. اما در تخمک زایی یکی از سلولهای دختری (اووسیت ثانویه) تقریباً تمام سیتوپلاسم را دریافت می کند و سلول دیگر تبدیل به اولین جسم قطبی می شود.

*اینترفاز میوز کوتاه است و میوز II فوراً شروع می شود. نقطه قابل توجهی که این اینترفاز میوزی را از اینترفاز میتوزی متمایز می کند این است که در بین اولین و دومین تقسیم میوزی فاز S وجود ندارد (یعنی DNA سنتز نمی شود).

میوز II

میوز II در پی میوز I و بدون همانندسازی DNA صورت می‌گیرد و مانند یک میتوز معمولی، کروماتیدها از یکدیگر جدا شده و یک کروماتید از هر کروموزوم به هر سلول دختر منتقل می‌شود. میوز II نیز دارای مراحل پروفاز، متافاز، آنافاز و تلوفاز است و محصول نهایی آن چهار سلول هاپلوئید است که هر یک حاوی ۲۳ کروموزوم است. البته به علت دسته‌بندی مستقل کروموزومها و همچنین بعلت کراسینگ‌اور در میوز I، ژنوم سلولهای حاصل از نظر اطلاعات ژنتیکی متفاوت می‌باشند. تفکیک ال‌های مختلف پدری و مادری هر یک از ژنها، در طی اولین یا دومین تقسیم میوزی صورت می‌گیرد و به ترتیب به عدم وقوع یا وقوع کراسینگ‌اور در نقطه‌ای بین آن ژن و سانترومر در میوز I بستگی دارد. به عبارت دیگر اگر کراسینگ‌اور در طی پروفاز I اتفاق نیافتد ال‌های مختلف پدری و مادری در میوز II از یکدیگر جدا می‌شوند

اهمیت ژنتیکی میوز

- ۱- کاهش تعداد کروموزومها از دیپلوئید به هاپلوئید یک مرحله ضروری برای تشکیل گامتهاست.
 - ۲- تفکیک ال‌ها، در میوز I یا میوز II طبق قانون اول مندل و انتقال یک نسخه از هر ژن (ال) به هر گامت
 - ۳- نوترکیبی مواد ژنتیکی بعلت انتقال تصادفی کروموزومهای همتای پدری و مادری طبق قانون دوم مندل
 - ۴- نوترکیبی بیشتر مواد ژنتیکی بوسیله کراسینگ‌اور که وقوع آن برای تأمین جدا شدن صحیح کروموزومی نیز ضروری می‌باشد.
- * اهمیت بیولوژیکی میوز در حفظ ثبات تعداد کروموزومی از یک سلول به سلول فرزند و از یک نسل به نسل بعدی می‌باشد. ارتباط پزشکی با این فرآیندها در خطاهائی است که در تقسیم سلول رخ دهد و منجر به تشکیل فردی یا سلولهایی با تعداد کروموزومهای غیرطبیعی شود.
- * میوز با عدم جدا شدن صحیح کروموزومی nondisjunction، بخصوص در تخمک‌زائی، شایعترین مکانیسم جهشی در گونه انسان است که مسئول جنین‌هایی با کروموزومهای غیرطبیعی در حداقل چندین درصد از تمام حاملگی‌ها است.
- * در بین حاملگی‌هایی که تا پایان دوره خود بقا می‌یابد، ناهنجاریهای کروموزومی یکی از علتهای نقص‌های مادرزادی، مرگ جنین و عقب ماندگی ذهنی هستند. میتوز نیز با عدم جدا شدن صحیح کروموزومی در ایجاد بیماریهای ژنتیکی سهم می‌باشد. عدم جدا شدن صحیح کروموزومی بلافاصله بعد از لقاح در جنین در حال تکامل می‌تواند منجر به موزائیسیم کروموزومی شود که می‌تواند سندرمهایی مانند ترنر یا داون را ایجاد کند.

سلولهای ژرمینال اولیه در طی ششمین هفته تکامل جنینی، از آندودرم کیسه زرده به نواحی تناسلی مهاجرت می‌کنند و با مشارکت با سلولهای سوماتیک، گنادهای اولیه را تشکیل می‌دهند. گناهای اولیه براساس ترکیب کروموزومی سلولها (XY یا XX) ممکن است بصورت بیضه یا تخمدان تمایز یابند. تخمک‌زایی *homogametic* و اسپرم‌زایی *heterogametic* هر دو محصول میوزند اما در جزئیات و زمان اختلافات مهمی دارند که می‌تواند دارای نتایج ژنتیکی و بالینی متفاوتی برای فرزندان باشد. میوز در افراد مؤنث یکبار در اوایل دوران جنینی و در تعداد معدودی از سلولها شروع می‌شود. در مقابل میوز در افراد مذکر پس از بلوغ جنسی در بسیاری از اسپرماتوسیتها شروع شده و در سرتاسر زندگی یک مرد ادامه می‌یابد.

مطالعه میوز انسان بصورت مستقیم بسیار مشکل است. در زنان، بخشی از مراحل میوز در تخمدان جنین صورت می‌گیرد که دسترسی به آن بسیار مشکل است. ولی بررسی مراحل بعد که پس از لقاح صورت می‌گیرد آسانتر است. دسترسی به سلولهای بیضه‌ای برای مطالعه میوز در مردان سهل‌تر است، زیرا بیوپسی بیضه در بررسی عقیمی مردان در بسیاری از کلینیک‌ها انجام می‌شود.

اسپرم‌زایی

بعد از بلوغ جنسی، اسپرم (*sperm* اسپرماتوزوآ *spermatozoa*) در لوله‌های منی‌ساز بیضه مرد تشکیل می‌شود، لوله‌های منی‌ساز اسپرماتوگونی هائی که در مراحل مختلف تمایز دارند پوشیده شده‌اند. این سلولها پس از یک سری تقسیمات میتوز متوالی از سلولهای ژرمینال بوجود آمده‌اند. آخرین محصول تقسیمات میتوزی سلولهای ژرمینال اسپرماتوسیت اولیه *primary spermatocyte* است که پس از میوز I دو اسپرماتوسیت ثانویه *spermatocytes secondary* را تولید می‌کند. اسپرماتوسیت ثانویه بسرعت دستخوش میوز II می‌گردد و هر کدام دو اسپرماتید *spermatids* هاپلوئید تشکیل می‌دهند. پس از تغییراتی بصورت اسپرم تمایز می‌یابند.

* در انسان تمام فرآیند اسپرماتوژنز ۶۴روز طول می‌کشد.

تخمک‌زایی

برخلاف اسپرم‌زایی که پس از بلوغ شروع میشود، تخمک‌زایی تقریباً در موقع تولد تکمیل شده است. تخمک از تکامل اووگونی *oogonia* بوجود می‌آید. اووگونی‌ها سلولهای در بافت قشری تخمدان هستند که بعد از حدود ۳۰ تقسیم میتوزی از سلولهای ژرمینال اولیه (*primordial germ cell*) بوجود آمده‌اند. در حدود سومین ماه تکامل جنینی، اووگونی‌های جنین شروع به تکامل می‌کنند و اووسیت اولیه *oocytes primary* را تشکیل می‌دهند. در حدود ۲/۵ میلیون اووسیت در زمان تولد وجود دارد، اما اکثر آنها تحلیل رفته و در نهایت تنها در

حدود ۴۰۰ عدد از آنها تا سنین باروری باقی می ماند. در زمان تولد اووسیت های اولیه همگی به مرحله پروفاز I می رسند و آنهائی که تحلیل نمی روند، سالها در این مرحله باقی می مانند. بعد از اینکه زن به بلوغ جنسی رسید، فولیکول بالغ می شود و اوولاسیون رخ می دهد. هر اووسیت اولیه بسرعت میوز I را تکمیل کرده و یک اووسیت ثانویه حاوی اغلب سیتوپلاسم و ارگانهای آن و اولین جسم قطبی را بوجود می آورد. میوز II بلافاصله شروع می شود و در طی اوولاسیون به مرحله متافاز II می رسد و در آن مرحله متوقف می شود تا مراحل بعدی میوز II را پس از لقاح تکمیل نماید.

لقاح

فرآیند لقاح معمولاً در داخل لوله های رحمی انجام می گیرد. اگر چه ممکن است تعداد زیادی اسپرم وجود داشته باشد، با این حال وقتی که یک اسپرم وارد اووم می شود، یک سری وقایع بیولوژیکی بکار می افتد که از ورود اسپرمهای بعدی جلوگیری می کند. پس از لقاح، هسته های هاپلوئید (هسته های تخمک و اسپرم) تشکیل پیش هسته ها Pronuclei را می دهند که هر کدام بطور مستقل اقدام به همانندسازی DNA خود می کنند. این پیش هسته های دیپلوئید سپس متحد شده و هسته سلول تخم یا زیگوت را بوجود می آورند. زیگوت فوراً مبادرت به تقسیم میتوز می کند و از آن دو سلول دختر دیپلوئید بوجود می آید و از این طریق روند تکامل جنینی آغاز می شود. اگر چه تکامل جنینی با تشکیل سلول تخم شروع می شود (آبستنی) در پزشکی طول مدت آبستنی معمولاً از تاریخ آخرین عادت ماهانه مادر که بطور متوسط در حدود ۱۴ روز قبل از آبستنی است محاسبه می گردد

مرگ سلولی (آپتوز Apoptosis)

برخی از سلولهای بدن مرتب در حال تقسیم شدن هستند ولی اغلب دیگر سلولها تنها در صورت لزوم از فاز G0 خارج شده و تقسیم می شوند، در غیراینصورت پس از مدتی دچار مرگ می شوند. برای تکامل طبیعی و حفظ سلامتی مرتب تعداد سلولهای سوماتیک خاصی توسط میتوز افزایش می یابد و همچنین برای ایجاد شکل طبیعی اندامهای مختلف بدن طی تکامل و سپس حفظ سلامتی، سلولهایی باید حذف شوند. همانطور که یک مجسمه ساز برای ساختن مجسمه مورد نظرش باید هنرمندانه از نقاط و نواحی خاصی اقدام به حذف بخشی از گل یا خمیر نماید و به نواحی دیگری اضافه کند، در تکامل جنین و تشکیل اندامها نیز چنین روندی حاکم است. مثلاً تشکیل یک پا از پیدایش یک بافت مثلثی شکل بدون انگشت شروع می شود و سپس در طول تکامل از مرگ سلولهای معینی انگشتان ظاهر می شوند. حذف سلولهای اضافی از طریق نوعی مرگ سلولی برنامه ریزی شده بنام آپتوز انجام می شود. این پدیده لازمه پیدایش همه اندامها از جمله حفره های بدن مانند روده ها است. آپتوز یک پدیده طبیعی است که تحت کنترل دقیق عوامل ژنتیکی قرار دارد و دوش به دوش میتوز در تمام دوران حیات فرد صورت می گیرد. ژنهای متعددی

در کنترل اپوپتوز دخالت دارند و وقوع جهش در ژنهای کنترل اپوپتوز، می تواند متناسب باشد و موجب پیدایش کودکانی با نقصهای مادرزادی خاصی مثل انگشتان بهم چسبیده (Synductyly) یا کودکانی با مقعد بسته (imporforated anus) می شود. طی تقسیمات میتوز متوالی، از زایگوت تریلیونها سلول بوجود می آید که همزمان و همراه با اپوپتوز موجب تکامل و پیدایش اندامها و بافتهای مختلف می شود.

تعداد و سرعت تشکیل سیکل سلولی و میتوز تحت کنترل دقیقی قرار دارد، بطوریکه کاهش شدید میتوز، می تواند با عدم ترمیم زخمها یا حداقل تأخیر در این روند، حیات فرد را به خطر اندازد یا در صورت میتوزهای بسیار زیاد، در فرد توده های غیرطبیعی ایجاد شود و از این طریق حیات فرد را بخطر اندازد. لذا سلامتی فرد حاصل تعادل بین میتوز و اپوپتوز است که تکامل و ترمیم را از بدو حیات تا مرگ تضمین می کنند. در طول سیکل سلولی نقاط بازرسی (Checkpoints) متعددی وجود دارد تا صحت همانندسازی DNA تقسیم کروموزومها و سرعت سیکل سلولی را کنترل و تنظیم نماید. مثلاً در «نقطه بازرسی صدمه به DNA»، در صورت صدمه جدی به DNA، از پیشرفت ادامه سیکل سلولی تا ترمیم DNA جلوگیری می شود. در طی میتوز، در «نقطه بازرسی تشکیل دوک تقسیم»، وجود رشته های دوک و اتصال کروموزومها به آنها بازرسی می شود تا در صورت آماده نبودن اجزاء لازم، سیکل سلولی متوقف شود. به عبارت دیگر همزمان با میتوز و فعالیتهای مربوطه، یک کنترل اپوپتوزی نیز در سلول فعال می شود تا اگر صدمات وارد شده به سلول، زیاد و قابل ترمیم نباشد موجب مرگ سلول صدمه دیده می گردد.

اپوپتوز پدیده ای است که فوراً سلول محکوم به مرگ را به قطعاتی کوچک که فاگوسیتها آنها را می بلعند تقسیم می کند. اپوپتوز دارای مراحل خاصی است و زمانی آغاز می شود که «رپتورمرگ»، در سطح سلول محکوم به فنا، علامت مرگ را دریافت کرده باشد. سپس بدون درنگ آنزیمهای خاصی بنام Caspases در درون سلول فعال می شوند و اجزاء و محتویات سلول را به قطعات کوچک و مجزایی تقسیم می کنند.

اقدامات آنزیمهای Caspases

۱- تخریب رشته ها و فیلمانهایی که اسکلت درونی سلول را تشکیل می دهند، بطوریکه ارگانلهای سلول، بویژه هسته در سیتوپلاسم سقوط می کنند و همزمان ماده ژنتیکی در درون هسته متراکم می شود.

۲- تخریب آنزیمهای همانندسازی و ترمیم DNA

۳- فعال نمودن آنزیمهایی که DNA را قطعه قطعه می کنند

۴- از بین بردن توانایی سلول برای اتصال به سلولهای دیگر

۵- انتقال نوع معینی فسفولیبید از سطح درونی غشاء سلول به سطح بیرونی آن که موجب دعوت فاگوسیتها می شود.

سلولی که در اوج اپوپتوز قرار دارد از بیرون دارای خصوصیات ظاهری ویژه ای است. از آنجا که تماس این سلول با سلولهای دیگر قطع شده است، گرد و کروی می شود، هسته آن پاره شده و کروموزومهایش قطعه قطعه می شوند، غشاء سیتوپلاسمی دچار پستی و بلندیهای متعددی می شود و سلول پاره پاره شده و به ذرات کروی کوچکی تبدیل می شود. این قطعات سلولی مورد حمله فاگوسیتها قرار گرفته و در کمتر از یکساعت توسط آنها بلعیده می شوند. از مراحل ابتدایی رویان به بعد میتوز و اپوپتوز با هماهنگی با یکدیگر رخ می دهند، بطوریکه بافتها و اندامها نه دچار رشد بیش از حد می شوند و نه تخریب می شوند، مثلاً کبد شکل خود را در تمام عمر حفظ می کند. میتوز موجب ترمیم خراشها و زخمها می شود و اپوپتوز موجب حذف سلولهای صدمه دیده مثلاً توسط آفتاب می شود که در غیر اینصورت ممکن است سرطانی شوند.

فصل سوم

ناهنجاریهای کروموزومی

ناهنجاریهای کروموزومی

ناهنجاریهای کروموزومی ممکن است تعدادی و یا ساختمانی باشند و ممکن است یک یا چند اتوزوم، کروموزوم جنسی و یا هر دو را بطور همزمان درگیر کند. شایعترین نوع ناهنجاری کروموزومی آنیوپلوئیدی *aneuploidy* است که در آن تعداد کروموزومها از حالت طبیعی (*euploidy*) کمتر یا بیشتر است و همیشه با اختلال نمو فیزیکی یا مغزی یا هر دو همراه می‌باشد، مثل مونوزومی *X* یا تریزومی ۲۱. جابجایی متقابل (مبادله دو جانبه قطعات غیرهمولوگ) نیز نسبتاً شایع می‌باشد و ممکن است هیچ اثر فنوتیپی در حامل خود نداشته باشد، یا اینکه ممکن است موجب افزایش ریسک سقط جنین یا نقص در فرزندان گردد.

*جنبه‌های بالینی و اجتماعی ناهنجاریهای کروموزومی عظیم و مهم می‌باشد. فراوانی نسبی ناهنجاریهای کروموزومی تعدادی و ساختمانی که در سقط‌های خودبخودی، در جنین‌های مادران مسن‌تر از ۳۵ سال که مایع آمنیوتیک آنها آنالیز شده‌اند و در نوزادان زنده مشاهده شده است.

ناهنجاریهای تعدادی کروموزوم Chromosomal Numerical Aberrations

ناهنجاری تعدادی کروموزومی به شکل‌های مختلف دسته‌بندی می‌شوند که در اینجا به یک نوع آن اشاره می‌شود:

به تعداد کروموزومها به غیر از ۴۶، هتروپلوئیدی (heteroploidy) می گویند. یک مضرب صحیح از تعداد کروموزومهای هاپلوئید n را یوپلوئید euploid، (مثل $2n$, $3n$, $4n$) و کم یا زیاد شدن یک یا چندین کروموزوم آنیوپلوئیدی (aneuploidy) می گویند. مثل $n+1$. به موارد پلی پلوئید غیر طبیعی در انسان پولیپلوئیدی (polyploidy) گفته می شود مانند تریپلوئیدی و تتراپلوئیدی.

تریپلوئیدی و تتراپلوئیدی Tetraploidy and Triploidy

علاوه بر شماره دیپلوئید ($2n$) که مختص سلولهای سوماتیک طبیعی است، در انسان دو حالت یوپلوئیدی دیگر، تری پلوئیدی ($3n$) و تتراپلوئیدی ($4n$) نیز وجود دارد. البته جنینهای تتراپلوئید زنده متولد نمی شوند ولی برخی نوزادان تریپلوئیدی می توانند زنده بدنیا بیایند ولی زود می میرند. تریپلوئیدی اکثراً ناشی از لقاح یک اوول با دو اسپرم (dispermia) می باشد. نارسایی در یکی از تقسیمات میوزی که منجر به تولید اوول یا اسپرم دیپلوئید می گردد نیز در صدی از موارد را تشکیل می دهد.

تأثیر فنوتیپی کاریوتایپ تریپلوئیدی بستگی به منبع سری کروموزوم اضافی دارد: زایگوت تریپلوئید بسایک سری اضافی از کروموزومهای پدری یک partial hydatidiform moles را تشکیل می دهد. اما زایگوتی که یک سری کروموزوم اضافهء مادری را دارد به جنینی ناقص تبدیل میشود و بطور خودبخودی در اوایل حاملگی سقط می شود. تتراپلوئیدها همیشه $92,XXYY$ یا $92,XXXX$ هستند و این امر می تواند ناشی از اختلال در تقسیم زیگوت باشد.

انیوپلوئیدی

انیوپلوئیدی شایعترین و از لحاظ بالینی مهمترین نوع اختلال کروموزومی در انسان است و در ۳ تا ۴ درصد از تمام حاملگی های شناخته شده رخ می دهد. اکثر بیماران آنیوپلوئید، تری زومی trisomy (سه عدد از یک کروموزوم به جای یک جفت) و تعدادی نیز مونوزومی monosomy (یک عدد بجای یک جفت) هستند.

تری زومی و مونوزومی هر دو عوارض وخیم فنوتیپی دارند. تری زومی برای هر قسمت ژنوم می تواند وجود داشته باشد، اما تریزومی برای کل یک کروموزوم بندرت با حیات سازگار است. شایعترین تریزومی در نوزادان زنده بدنیا آمده تریزومی ۲۱ است و در ۹۵ درصد بیماران ۴۷ کروموزوم وجود دارد. تنها مونوزومی کامل برای کروموزوم X در سندرم ترنر دیده شده است. مونوزومی کامل هر یک از کروموزومهای اتوزوم کشنده است.

مهمترین علت آنیوپلوئیدی عدم جدائی صحیح کروموزومی nondisjunction در یکی از دو تقسیم میوز مخصوصاً میوز I است. عواقب عدم جدائی صحیح کروموزومها در میوز I و میوز II متفاوت است. اگر اشتباه در طی میوز I رخ دهد، گامت ۲۴ کروموزومی، حاوی اعضای پدری و مادری کروموزومهای درگیر می‌باشد. اگر عدم جدائی در میوز II رخ دهد، گامت ۲۴ کروموزوم حاوی دو کپی از کروموزوم پدری یا مادری خواهد بود. تمایل یک جفت کروموزوم به عدم جدائی صحیح با تعداد یا مکان کراسینگ‌اور یا هر دو آنها در میوز I ارتباط دارد. یک جفت کروموزوم فاقد یا با تعداد خیلی کم کراسینگ‌اور یا با کراسینگ‌اور خیلی نزدیک به تلومر، ممکن است خیلی بیشتر از کروموزومهایی با تعداد و توزیع مناسب نوترکیبی دچار عدم جدائی صحیح کروموزومی گردد. غیر از منوزومی و تریزومی انواع پیچیده‌تری از آنیوپلوئیدی نیز گزارش شده است. یک گامت ممکن است یک نماینده اضافی از بیش از یک کروموزوم داشته باشد. عدم جدایی صحیح کروموزومها ممکن است در دو تقسیم میوزی متوالی یا بطور تصادفی در گامتهای مؤنث و مذکر به طور همزمان اتفاق می‌افتد و منجر به زایگوتی با شماره کروموزومی غیر معمول شود. عدم جدایی صحیح کروموزومی در یک تقسیم میتوزی بعد از تشکیل زیگوت هم می‌تواند رخ دهد. اگر این اتفاق در مرحله اولیه تقسیم زیگوت رخ دهد، ممکن است باعث موزائیسیم با اهمیت بالینی گردد، اما اگر در فرد بالغ رخ دهد ممکن است اهمیت بالینی چندانی نداشته باشد.

ناهنجاریهای ساختمانی کروموزوم Chromosomal Structural Aberrations

ناهنجاریهای ساختمانی انواع متعددی دارد و به صور مختلف دسته بندی می‌شوند. در زیر به نوعی از دسته بندی های ناهنجاریهای ساختمانی اشاره می‌شود: ناهنجاریهای ساختمانی بر اثر شکسته ای کروموزومی که موجب اتصال مجدد قطعات کروموزومی ولی با ترتیبی جدید و غیرطبیعی می‌شوند بوجود می‌آیند. به همین دلیل به ناهنجاریهای ساختمانی نوترتیبی های که انواع متعددی دارد، اطلاق می‌شود. نوترتیبی می‌تواند به طرق مختلف اتفاق بیافتد، و در مجموع کمتر از آنیوپلوئیدی شایع است. بطور کلی، ناهنجاریهای ساختمانی در حدود ۱ مورد در ۴۰۰ تولدها وجود دارد. مبادلات بین کروموزومی خودبخودی با فراوانی پائین رخ می‌دهد، ولی بوسیله بعضی مواد شکننده کروموزوم (clastogen) مثل، اشعه یونیزه کننده، بعضی عفونتهای ویروسی و بسیاری از مواد شیمیایی القاء می‌شوند. مانند ناهنجاریهای تعدادی، نوترتیبی‌های کروموزومی ممکن است در تمام سلولهای یک فرد یا به صورت موزائیسیم وجود داشته باشند. نوترتیبی‌های ساختمانی ممکن است متعادل یا نامتعادل باشند. در نوترتیبی‌های ساختمانی متعادل ژنوم دارای مجموعه کاملی از مواد کروموزومی است ولی در نوترتیبی‌های ساختمانی نامتعادل مواد ژنتیکی کم، اضافی و یا ناقص میباشد. در بعضی موارد ممکن است نوترتیبی ساختمان یک ژن را تخریب کند و فرد حامل را به یک بیماری تک‌ژنی مبتلا کند، مثل مردانی که بر اثر جابجایی بین X و اتوزوم مبتلا به دیستروفی عضلانی دوشن شده اند.

نوترتیبی‌های ساختمانی نامتعادل Unbalanced Rearrangement

در موارد زیادی منشاء نوترتیبی های ساختمانی نامتعادل تقسیم میوز و گامتوژنز در افراد سالم و حامل نوترتیبی های ساختمانی متعادل می باشد. در برخی از موارد نوترتیبی های نامتعادل به ارث نرسیده و حاصل موتاسیون های کروموزومی de nove در زایگوت یا در گامتوژنز والدین با کاریوتایپ طبیعی می باشند.

مهمترین نوترتیبی های ساختمانی نامتعادل:

◆ حذف Deletion

حذف یعنی از دست رفتن قطعه ای از کروموزوم که می تواند منجر به کروموزوم و ژنوم نامتعادل می گردد. یک فرد حامل حذف کروموزومی در رابطه با اطلاعات ژنتیکی حذف شده مونوزومی می باشد. عواقب بالینی عموماً منعکس کننده haploinsufficiency می باشد (یعنی عدم کفایت یک کپی از ماده ژنتیکی برای انجام فعالیت های طبیعی که با دو کپی تأمین می شود) و این عوارض ظاهراً بستگی به اندازه قطعه حذف شده و تعداد و عمل ژنهای موجود در آن دارد. حذف های اتوزومی قابل مشاهده با سیتوژنتیک در ۱ در هر ۷۰۰۰ تولد زنده دیده می شود. یک حذف ممکن است انتهایی یا میانی باشد. حذفها ممکن است حاصل دو شکست در کروموزوم و از دست رفتن یک قطعه استریک acentric باشد یا حاصل کراسینگ اور نابرابر میان کروموزومهای همولوگ یا کروماتیدی خواهری بد جفت شده باشد. حذف نیز می تواند از طریق تفکیک میوزی یک جابجایی یا واژگونی متعادل بوجود آید. وقتی که احتمال حذف های کوچک یا میکرودیلیش وجود دارد نمی بایست از بررسی نواری معمولی استفاده نمود. تکنیک نواری با قدرت تفکیک بالا و همچنین FISH می تواند حذف هایی را آشکار سازند که در گستره معمولی دیده نمی شوند. برای قابل تشخیص بودن سیتوژنتیکی حذف بوسیله نواری با قدرت تفکیک بالا، یک حذف باید حداقل ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ کیلو باز باشد، اما حذف های کوچکتر را می توان با FISH با استفاده از پروب اختصاصی مورد نظر شناسایی کرد.

◆ مضاعف شدن Duplication

مضاعف شدن مثل حذف می تواند از یک کراسینگ اور نابرابر یا تفکیک غیرطبیعی در میوز در یک حامل جابجایی یا واژگونی منشاء بگیرد. بطور کلی مضاعف شدن خیلی کم اثرتر از حذف می باشد. البته مضاعف شدن اگر باعث عدم تعادل کروموزومی یا تخریب ژنی گردد، اغلب منجر به بعضی از ناهنجاری های فنوتیپی می شود. مضاعف شدن قسمتی از یک کروموزوم باعث تریزومی ناقص آن قسمت می شود و حذف آن منجر به مونوزومی ناقص می شود و هر تغییری که تعادل طبیعی ژنها را مختل کند، می تواند منجر به تکامل غیرطبیعی جنین گردد.

کروموزومهای مارکر و حلقه ای Marker and Ring Chromosomes

کروموزومهای مارکر کروموزومهایی خیلی کوچک و غیرقابل طبیعی میباشند، که اغلب در موزائیک کروموزومی دیده می‌شوند و معمولاً اضافه بر تعداد کروموزومهای طبیعی وجود دارند. اغلب کروموزومهای مارکر حاوی هتروکروماتین‌های سانترومیک ولی فاقد توالی تلومر می‌باشند، لذا می‌بایست کروموزومهایی کوچک و حلقوی باشند.

ایزوکروموزوم Isochromosome

یک ایزوکروموزوم، کروموزومی است که دو بازوی آن کروماتیدهای خواهری یکدیگرند. مثلاً در یک کروموزوم پس از همانندسازی، بازوهای P کروماتیدهای خواهری حذف شوند و بازوهای q و سانترومر با هم یک کروموزوم ایجاد کنند. یک شخص ۴۶ کروموزومی حامل یک ایزوکروموزوم برای یک بازوی کروموزوم در گیر منوزومی جزئی و برای بازوی دیگر تریزومی جزئی خواهد بود. یک شخص ۴۷ کروموزومی با دو همولوگ طبیعی، و یک ایزوکروموزوم، برای بازوی در گیر در ایزوکروموزوم، تترازومیک است.

مکانیسم تشکیل ایزوکروموزوم

برای تشکیل ایزوکروموزوم، دو مکانیسم ذکر شده است:

(۱) تقسیم عرضی سانترومر

(۲) مبادله یک بازو با بازوی دیگر در کروماتیدهای خواهری.

شایعترین ایزوکروموزوم، ایزوکروموزوم بازوی بلند کروموزوم X است که به صورت $i(Xq)$ نوشته میشود و در بعضی از افراد مبتلا به سندرم ترنر دیده می‌شود.

کروموزومهای دایسنتریک Dicentric Chromosomes

یک دی‌سانتریک نوعی نادر از کروموزوم غیرطبیعی است که در آن دو قطعه کروموزوم از کروموزومهای مختلف و یا از دو کروماتید خواهری هر کدام با یک سانترومر و یک انتهای چسبیده در انتهاها به هم متصل می‌شوند. دی‌سانتریک‌ها ممکن است علی‌رغم داشتن دو سانترومر طی میتوز پایدار بمانند زیرا یکی از دو سانترومر غیرفعال می‌گردد یا هر دو سانترومر همیشه حرکت خود را به طرف یک قطب در طی آنافاز هماهنگ کنند. چنین کروموزومهایی دی‌سانتریک کاذب pseudodicentric نامیده می‌شوند که معمولاً در کروموزوم‌های جنسی دیده می‌شوند.

نوتریبی متعادل Balanced Rearrangement

در نوترتیبی کروموزومی متعادل اثرات فنوتیپی دیده نمیشود، زیرا با اینکه مواد ژنتیکی بطور متفاوت دسته‌بندی و سازماندهی شده است، ولی تمام مواد ژنتیکی بصورت طبیعی وجود دارد. نوترتیبی ساختمانی حتی وقتی متعادل است، یک تهدید برای نسل بعد می‌باشد، زیرا حاملین آن با فراوانی بالایی گامت‌های غیرمتعادل تولید می‌کنند و در نتیجه در معرض خطر داشتن فرزندان غیرطبیعی با کاریوتیپ نامتعادل می‌باشند و بسته به نوع نوترتیبی این ریسک می‌تواند از ۱ الی ۲۰ درصد باشد.

واژگونی Inversion

یک واژگونی موقعی ایجاد می‌شود که در یک کروموزوم دو شکست رخ دهد و قطعه بین شکست‌ها مجدداً بطور واژگون در کروموزوم مستقر شود.

انواع واژگونی

واژگونی بر دو نوع می‌باشد: پاراسنتریک (paracentric سانترومر را شامل نمی‌شود)، که در آن هر دو شکست در یک بازوی کروموزوم ایجاد می‌شود.

پری‌سنتریک (pericentric شامل سانترومر) که در آن یک شکست در هر بازو رخ می‌دهد. چون واژگونی‌های پاراسنتریک تغییری در نسبت بازوهای کروموزوم ایجاد نمی‌کنند، آنها را تنها می‌توان با روش نواری یا FISH شناسایی نمود. واژگونی‌های پری‌سنتریک را با بررسی‌های سیتوژنتیک آسانتر می‌توان مشخص نمود، زیرا آنها علاوه بر موارد فوق ممکن است در نسبت بازوهای کروموزومها نیز تغییر ایجاد کنند. یک واژگونی بصورت یک نوترتیبی متعادل سبب یک فنوتیپ غیرطبیعی در حاملین نمیشود، ولی حامل هر یک از انواع این نوع واژگونی‌ها در خطر تولید گامت‌های غیرطبیعی است که ممکن است منجر به تولید فرزندان با واژگونی نامتعادل یا دیگر نوترتیبی‌های غیرمتعادل گردد. زمانیکه یک واژگونی در یک کروموزوم موجود باشد، وقتیکه کروموزومهای همولوگ در میوز I جفت می‌شوند، یک لوپ واژگونی برای قطعه در گیر تشکیل می‌شود. اگر چه نوترتیبی تا حدی در لوپ واژگونی، سرکوب می‌شود ولی وقتی که اتفاق می‌افتد می‌تواند منجر به تولید گامت‌های غیرمتعادل گردد. وقتی که واژگونی پاراسنتریک باشد، کروموزومهای نوترکیب نامتعادل یا سانترومر ندارند یا دیسنتریک هستند، که معمولاً منجر به تولید فرزندان زنده نمی‌گردد. بنابراین خطر اینکه یک حامل واژگونی پاراسنتریک یک بچه زنده با کاریوتایپ غیرطبیعی بدنیا آورد بسیار پایین است. از طرف دیگر یک واژگونی پری‌سنتریک می‌تواند منجر به تولید گامت‌های نامتعادل با مضاعف شدن یا کمبود قطعاتی از کروموزوم گردد هر واژگونی پری‌سنتریک با یک خطر خاص همراه است، واژگونی‌های بزرگ پری‌سنتریک به احتمال بیشتر از واژگونی‌های کوچکتر باعث فرزندان نوترکیب قابل حیات می‌شوند. زیرا قطعات نامتعادل در فرزندان نوترکیب در واژگونی‌های بزرگ کوچکتر است، ولی کلاً

می توان احتمال نقص در فرزندان افراد حامل را حدود ۱۰-۵ درصد تخمین زد.

Translocation جابجایی

جابجایی مبادله قطعات کروموزومی غیرهمولوگ جابجایی وجود دارد: جابجایی رابرتسونی (Robertsonian) و جابجایی دو جانبه

Reciprocal

جابجایی دو جانبه: این نوع از نوتریبی حاصل شکسته شدن کروموزومهای غیرهمولوگ و مبادله دو جانبه قطعات شکسته شده، بدون حذف ماده ژنتیکی از سلول است. معمولاً دو کروموزوم درگیر می شوند و تعداد کل کروموزومها تغییر نمی کند. جابجایی دو جانبه نسبتاً شایع و تقریباً به نسبت ۱ در هر ۶۰۰ نوزاد دیده می شود. این جابجایی ها معمولاً در افرادی که در مراکز نگهداری معلولین ذهنی نگهداری می شوند شایعتر از جمعیت معمولی می باشد. مانند دیگر نوتریبی های متعادل، آنها نیز با خطر بالایی برای تولید گامت های نامتعادل و فرزندان غیرطبیعی همراه می باشند. آنها طی تشخیص قبل از زایمان یا وقتی که والدین یک کودک غیرطبیعی با یک جابجایی نامتعادل، کاریوتایپ می شوند کشف می شوند.

*جابجایی متعادل در زوجهایی که دو یا تعداد بیشتری سقط خودبخودی داشته اند و در مردان ناباور شایعتر از جمعیت معمولی می باشد.

در میوز موقعی که کروموزومهای یک فرد حامل جابجایی دو جانبه متعادل سیناپس می شوند. یک شکل چهار محوری quadrivalent صلیبی شکل تشکیل می دهند. در آنافاز، کروموزومها ممکن است به یکی از سه طریق زیر تفکیک (segregate) شوند:

(۱) تفکیک متناوب (alternate)

(۲) تفکیک مجاور ۱ (adjacent-1)

(۳) تفکیک مجاور ۲ (adjacent-2)

تفکیک متناوب در میوز، تولید گامتهایی با وضعیت کروموزومی طبیعی یا کروموزومهایی با جابجایی دو جانبه متعادل می کند. در تفکیک مجاور ۱، سانترومرهای همولوگ به سلولهای دختری جداگانه می روند. در حالیکه در تفکیک مجاور ۲ که نادر و قابل اغماض است، سانترومرهای همولوگ به یک سلول دختری می روند؛ هر دو تفکیک مجاور ۱ و مجاور ۲، گامتهای نامتعادل ایجاد می کنند. علاوه بر تفکیکهای فوق که تفکیک کروموزومی ۲:۲ (دو کروموزوم در هر قطب سلول) نامیده می شود، کروموزومها ممکن است ندرتاً بصورت ۳:۱

تفکیک شده و موجب تولید گامت‌هایی با ۲۲ یا ۲۴ کروموزوم شوند. بررسی FISH اسپرم‌های مردان حامل جابجایی متعادل و واژگونی متعادل، نشان می‌دهد که حدود نیمی از اسپرم‌ها کاریوتایپ نامتعادل دارند و این یافته با درصد کاریوتایپ نامتعادل در نوزادان این مردان تفاوت زیادی دارد.

جابجایی رابرتسونی Robertsonian translocation

در این نوع نوترتیبی دو کروموزوم اکروستریک در ناحیه سانترومر شکسته، دو بازوی بلند آنها بهم متصل شده و یک کروموزوم بزرگ بوجود می‌آورند و بازوهای کوتاه آنها حذف می‌شود. کاریوتایپ متعادل تولید شده در این جابجایی، فقط ۴۵ کروموزوم دارد و حاوی کروموزوم حاصل از جابجایی است که از بازوهای بلند دو کروموزوم درگیر تشکیل شده است. کروموزوم حاصل از جابجایی رابرتسونی می‌تواند بصورت مونوستریک یا دیستریک باشد که در اینصورت یکی از آنها غیرفعال خواهد بود و به محل شکست در کروموزوم‌های اکروسانتریک بستگی دارد. اگر چه جابجایی رابرتسونی بین همه کروموزوم‌های اکروستریک دیده شده است، دو تای آنها (13q/14q) (14 q/21q) شایعترین نوع نوترتیبی کروموزومی در انسان می‌باشد.

دخول Insertion

دخول یک نوع جابجایی یک جانبه است و هنگامی رخ می‌دهد که یک قطعه میانی از یک کروموزوم جدا شده و وارد کروموزوم دیگری شود چون دخول نیازمند سه شکست کروموزومی می‌باشد، نسبتاً نادر است. تفکیک کروموزومها در یک فرد حامل دخول، می‌تواند فرزندان غیر طبیعی با یک قطعه مضاعف یا حذف شده از قطعه درگیر، و نیز فرزندان طبیعی و یا حاملی متعادل ایجاد کند. میانگین خطر تولید یک بچه غیر طبیعی نسبتاً بالا و به حدود ۵۰ درصد می‌رسد و اندیکاسیون تشخیص قبل از تولد دارد.

موزائیسیم کروموزومی Chromosomal Mosaicism

به وجود دو یا تعداد بیشتری وضعیت کروموزومی (کاریوتایپ) مختلف در یک فرد موزائیسیم کروموزومی می‌گویند. موزائیسیم کروموزومی ممکن است تعدادی یا ساختمانی باشد که نوع تعدادی آن شایعتر است. یک علت شایع موزائیسیم، عدم جدائی صحیح کروموزومی در طی اولین تقسیمات میتوزی زایگوت می‌باشد. برای مثال، یک زایگوت با یک کروموزوم ۲۱ اضافی ممکن است کروموزوم اضافی خود را در طی تقسیم میتوزی در بخشی از سلولها از دست بدهد و فردی موزائیک 46,XX/47,XX+21 بوجود آید همچنین ممکن است از زایگوتی طبیعی فردی موزائیکی 46,xx/47,xx+21 بوجود آید. ارزیابی اهمیت بالینی موزائیسیم اغلب مشکل است، مخصوصاً اگر قبل از تولد تشخیص داده شده باشد. اثر موزائیسیم بر روی فرد حامل به زمان وقوع عدم جدایی صحیح کروموزومی، کروموزوم درگیر و بافت‌های درگیر و نسبت این بافتها بستگی دارد. مسئله مهم در موزائیسیم این است که نسبت کاریوتیپ‌های کروموزومی مختلف که در بافت مورد آنالیز دیده

می‌شود (برای مثال، آمنیوسیت یا لنفوسیت کشت شده)، لزوماً بیانگر نسبت‌های موجود در دیگر بافت‌ها یا جنین نمی‌باشد. در مطالعات آزمایشگاهی، متخصصین سیتوژنتیک تلاش می‌کنند که بین موزائیسیم واقعی موجود در افراد و موزائیسیم کاذب psedomosaicism که در آن موزائیسیم یا شدت آن در کشت سلولی بالا می‌رود، تمایز قائل شوند. تمایز همیشه ساده یا مطمئن نیست. موزائیسیم در مطالعات سیتوژنتیک ویلی‌های کروموزومیک بطور نسبی شایع می‌باشد و می‌تواند منجر به خطا در تفسیر تشخیص قبل از زایمان شود.

در ارتباط با موزائیسیم کروموزومی به دو نکته اشاره می‌شود:

۱- افراد موزائیک بدون علائم کلینیکی معمولاً شناسائی نمی‌شوند، لذا شیوع آماری موزائیسیم در جامعه کمتر از شیوع واقعی آن است.

۲- شدت بیماری در افراد موزائیک از شدت بیماری در افراد تریزومی یا مونوزومی کمتر است. این تفاوت‌شدت در مبتلایان به سندرم‌های داون و ترنر بخوبی دیده شده است.

بروز ناهنجاریهای کروموزومی در جامعه

اختلالات عمده تعدادی کروموزومها، شامل سه تریزومی اتوزومی (۲۱، ۱۸ و ۱۳) و چهار نوع آنیپلوئیدی کروموزوم جنسی (X, 45, XXY؛ 47, XYY و 47, XXX) می‌باشد و تریپلوئیدی و تتراپلوئیدی از موارد نادر است.

میزان بروز ناهنجاریهای کروموزومی در نوزادان حدود یک در ۱۶۰ تولد (۷ درصد) می‌باشد. اکثر ناهنجاریهای اتوزومی را می‌توان در هنگام تولد تشخیص داد، اما اکثر X بجز سندرم ترنر، تا بلوغ قابل تشخیص نیستند.

نوتریبی‌های متعادل از نظر بالینی قابل تشخیص نمی‌باشند، مگر اینکه یک فرد حامل نوتریبی دچار سقط جنین شود و یا کودکی با وضعیت کروموزومی نامتعادل تولید کند که مبتلا به اختلالاتی مانند دیس مورفیسیم و یا تأخیر در رشد فیزیکی و یا مغزی باشد و برای یافتن منشاء این ناهنجاریها بیمار و در موارد مثبت، والدین او نیز بررسی کروموزومی شوند.

فراوانی ناهنجاریهای کروموزومی در سقط‌های خودبخودی حدود ۵۰ درصد می‌باشد و انواع این ناهنجاریها با آنهایی که در نوزاد زنده دیده می‌شود متفاوت است. یکی از شایعترین کاریوتایپها در جنینهای سقط شده X, 45 (سندرم ترنر) است که تقریباً در ۲۰ درصد سقط‌های خودبخودی با غیرطبیعی دیده می‌شود. ناهنجاریهای کروموزومی جنسی دیگری مانند XXX, 47 که در نوزادان زنده دنیا آمده نسبتاً شایع‌اند در سقط‌ها نادر می‌باشد. تفاوت‌های دیگری در توزیع انواع تریزومی‌ها در سقط‌ها و نوزادان وجود دارد: برای مثال، تریزومی ۱۶ حدود یک سوم تریزومی‌های سقط شده را شامل می‌شود، اما هرگز در تولدهای زنده دیده نمی‌شود. در

مولهای هیداتی فرم و تراتومهای تخمدانی

گاهی اوقات در یک حاملگی غیرطبیعی، بجای جفت یک توده شبیه خوشه انگور بنام کیست هیداتید بوجود می‌آید که حاصل رشد غیرطبیعی ویلی‌های کوریونی می‌باشد. به این توده مول Mole گفته می‌شود. مول ممکن است کامل و بدون وجود جنین یا جفت طبیعی باشد و یا ناقص باشد که با بقایابی از جفت یا شاید یک جنین کوچک آتروفی شده همراه باشد.

اکثر مولهای کامل دیپلوئید و با کاریوتایپ 46,XX هستند و کروموزومها تماماً منشاء پدری دارند. چنین مولهایی ممکن است از لقاح یک اسپرم با فرمول 23,X و تخمکی فاقد هسته ایجاد شود و سپس طی یک دور همانند سازی DNA کروموزومهای اسپرم دو برابر شده و سلول دیپلوئید گردد. چنین تصور می‌شود که فقدان مشارکت هسته مادری، مسئول تکامل غیرطبیعی زایگوت و بافت‌های حاصل از آن است که معمولاً بافت جنینی می‌باشد. در تراتوم تخمدانی teratomas ovarian، تومورهای خوش‌خیم که از سلولهای 46,XX حاصل می‌شوند، تنها حاوی کروموزومهای مادری می‌باشند. لذا رشد و تکامل طبیعی جنین نیازمند مشارکت ژنتیکی گامتهای پدری و مادری می‌باشد. برخلاف مولهای کامل، مولهای ناقص تریپلوئید هستند؛ در دو سوم موارد سری کروموزومهای اضافی منشاء پدری دارند. مقایسه مواردی با منشاء پدری و مادری نشان می‌دهد که در هر دو مورد تکامل جنین بشدت غیرطبیعی است، اما نقص‌ها در موارد منشاء پدری با منشاء مادری متفاوتند. یک سری اضافی از کروموزومهای پدری منجر به تولید تروفوبلاست فراوان، اما تکامل خیلی کم جنین می‌شود، در حالیکه یک سری کروموزوم مادری اضافی باعث کندی شدید رشد جنینی با یک جفت فیبروتیک کوچک می‌گردد چنین به نظر می‌رسد که ژنوم پدری مخصوصاً برای تکامل خارج جنینی و ژنوم مادری برای تکامل جنینی مهم‌تر می‌باشد.

موزائیسیم جفتی محدود Confined Placental Mosaicism

یک نوع خاص از موزائیسیم کروموزومی این است که کاریوتایپ جفت برای یک ناهنجاری کروموزومی موزائیک باشد، ولی کاریوتایپ جنین نرمال باشد. برای مثال، جفت ممکن است 47,XX,+15 / 46,XX باشد، در حالیکه جنین ممکن است 46,XX باشد. این حالت، که موزائیسیم جفتی محدود نامیده می‌شود، ممکن است منجر به تولید جنینی با فنوتیپ غیرطبیعی گردد زیرا ممکن است هر دو کپی کروموزوم 15 جنین از یک والد منشأ بگیرند. بدین معنی که زایگوت ترمی زومی 15 بوده و در قسمتی که منجر به تشکیل جنین شده است، یک کپی از کروموزوم 15 گم شده است و بر حسب تصادف، کروموزوم از دست رفته ممکن است تنها کپی منشأ گرفته از یکی از والدین باشد و منجر به دایزومی تک‌والدینی شود. فنوتیپ غیرطبیعی در جنین یا نوزادان دنیا آمده را در بسیاری از موارد می‌توان با حضور ژنهای خاموش و نشانه‌گذاری

شده در دایزومی تک والدینی توضیح داد. احتمال موزائیسیم جفتی محدود را نباید در آزمایشگاههای سیتوژنتیک قبل از تولد از نظر دور داشت.

دو جنسی Hermaphroditism

دو جنسی در انسان بر دو نوع است، دو جنسی حقیقی و دو جنسی کاذب.

دو جنسی حقیقی True Hermaphroditism

تعیین جنسیت (نریا ماده) به حضور یا غیبت کروموزوم Y بستگی دارد. در غیاب Y تعداد کروموزومهای X به هر تعداد که باشد) فرد جنسیت مونث دارد. مثلاً فرد X, 45 زنی است مبتلا به سندرم ترنر. اما کسی که کاریو تایپ 46,XY/45,X دارد فردی است که از نظر کروموزومی دو جنسی است و ممکن است از نظر فتوتایپی و گنادی نیز دو جنسی باشد. به این صورت که در ناحیه لگن در یک سمت بیضه و در سمت دیگر تخمدان یا بافتی شبیه تخمدان داشته باشد. فتوتایپ ظاهری و آلت تناسلی خارجی این فرد هر چه که باشد این فرد مبتلا به دو جنسی حقیقی است. فتوتایپ وضعیت ظاهری افراد مبتلا به هرmafroditism دیسم حقیقی بسته به گناد غالب، می تواند بیشتر به یکی از دو جنس شبیه باشد.

دو جنسی کاذب Pseudo Hermaphroditism

بعضی افراد دارای وضعیت کروموزومی (chromosomal sex) یک جنس و گناد مربوط به همان جنس می باشند. اما دارای فتوتایپ و ظاهر جنسی sex phenotypic sex جنس مخالف می باشند دارای بیضه بوده ولی آلت تناسلی خارجی زنانه دارند (دو جنسی کاذب مرد) یا افراد 46,XX که دارای تخمدان و رحم بوده و به علت تولید مادرزادی زیاد اندروژن ظاهر تناسلی شبیه پسران دارند (دو جنسی کاذب زن). در دو جنسی کاذب بیمار تنها دارای یکی از غدد جنسی (بیضه یا تخمدان) می باشد.

ابهام جنسی Sexual Ambiguity

بعضی از افراد یا به خاطر ابتلا به دو جنسی حقیقی یا کاذب و یا اختلالاتی دیگر از نظر اندام تناسلی خارجی وضعیت مشخص و واضحی ندارند یعنی اعلام اینکه نوزاد دختر است یا پسر مشکل می باشد. این افراد دارای برخی علائم جنسی مونث و برخی علائم جنسی مذکر می باشند. برای این افراد بررسی کروموزومی الزامی است و پس از تعیین جنسیت کروموزومی (chromosomal sex) و کاوش برای تعیین نوع گناد، باید هر چه زودتر به اصلاح هورمونی و یا آناتومیکی آنها در جهت جنسیتی که موفق تر خواهد بود اقدام نمود. غیر از جنسیت فتوتیپیکی و کروموزومی (ژنتیکی) موضوع مهم دیگر، هویت جنسی (gender sex) است، یعنی فرد خود را متعلق به چه جنسی بداند. اگر اصلاح هورمونی و یا آناتومیکی نوزاد مبتلا به دو

جنسی کاذب دیر صورت پذیرد، فردی که میشد در نوزادی به صورت مونث اصلاح شود و میتواندست یک زندگی اجتماعی نسبتاً طبیعی داشته باشد اگر در ده سالگی شناسائی و آنگاه اقدام به اصلاح فتوتیپ او نمایند چون تا این سن هویت جنسی او با جنسیت فتوتیپیک او شکل گرفته است، اغلب در تطبیق رفتار با فتوتیپ جنسی جدید خود مشکل دارد و از نظر روانی و اجتماعی دچار مشکلات عدیده می گردد.

سندرمهای ناپایداری کروموزومی Chromosome Instability Syndromes

سندرمهای تک ژنی نادر وجود دارد که در آنها ناهنجارهای سیتوژنتیکی افزایش می یابد. در هر یک از این اختلالات، یک بررسی کروموزومی مفصل می تواند یک روش تشخیصی مهم باشد. ماهیت نقص کروموزومی و احتمالاً نقص زمینه ای ملکولی در همانندسازی یا ترمیم DNA، در هر یک از این اختلالات متفاوت می باشد. برای مثال، سندرم بلوم Bloom syndrome بوسیله یک نقص در DNA هلیکاز ایجاد می شود و منجر به افزایش قابل توجه نوترکیبی سوماتیکی و مبادله بین کروماتیدهای خواهری و حتی نو ترکیبی rearrangement می شود. در مجموع، این اختلالات اتوزومی سندرمهای ناپایداری کروموزومی chromosome syndroms instability نامیده می شوند. تعدادی از سندرمهای ناپایدار کروموزومی با افزایش بدخیمی همراه اند.

ICF (Immunodeficiency Centrometic Instability)، که با نقص ایمنی، بدشکلی چهره و ناپایداری سانترومر مشخص می شود بوسیله نقص در یکی از متیل ترانسفرازهای DNA ایجاد می شود که برای ایجاد و نگهداری الگوهای طبیعی متیلاسیون DNA در ژنوم، مثلاً در 5-methylcytosine، لازم است.

نشانه گذاری ژنومی و میکرودهلیشن Genomic Imprinting and Microdeletion

نشانه گذاری ژنومی یک پدیده epigenetic است که موجب تفاوت در بیان یک ژن یا یک منطقه از ژنوم در یکی از جنسهای مؤنث یا مذکر طی گامتوژن می شود. با این پدیده نشانه گذاری والدینی نیز گفته می شود. در نشانه گذاری والدینی یک نسخه از یک ژن که از والدین (مثلاً پدر) به ارث می رسد بیان نمی شود و «خاموش» است و نسخه دیگر همان ژن که از والد دیگر (مثلاً مادر) به ارث می رسد خاموش نیست و بیان می شود. با اینکه هنوز مکانیزم نشانه گذاری والدینی مشخص نشده است ولی:

(۱) بنظر می رسد که نشانه گذاری مناطق خاصی از ژنوم توسط متیله شدن آن نواحی صورت می گیرد.

(۲) طرح مناطق نشانه‌گذاری شده در زنان و مردان متفاوت است، مثلاً برای یک ژن معین همیشه نسخه پدیری نشانه‌گذاری می‌شود و نسخه مادری بیان می‌شود و برای یک ژن دیگر بر عکس است.

کروموزومهای پدیری و مادری زایگوت، هر کدام با طرح خاص خود نشانه‌گذاری والدینی شده اند و این طرح در اغلب موارد طی میتوز و همانندسازی‌های مکرر در سلولهای سوماتیک ثابت می‌ماند، یعنی این طرح از سلولی به سلول دیگر به ارث می‌رسد. اما در میوز متیلاسیون مناطق نشانه‌گذاری شده حذف می‌شود و بسته به نوع گناد، کروموزومها با طرح جدید متیله و نشانه‌گذاری والدینی می‌شوند. یک مثال از نشانه‌گذاری ژنومی مربوط به سندرمهای (PW) Prader-Willi و Angelman است که اغلب حاصل حذفهای کوچکی (microdeletions) از یک منطقه خاص از کروموزوم شماره ۱۵ (15q11-13) می‌باشند. مبتلایان به سندرم P.W. افرادی چاق، فاقد بلوغ جنسی، معلول ذهنی با دستها و پاهایی کوچک می‌باشند. در افراد سالم برخی از ژنهای منطقه 15q11-13 از جمله ژن PW در کروموزوم ۱۵ پدیری بیان می‌شود و در کروموزوم ۱۵ مادری خاموش است. لذا در اغلب موارد سندرم P.W. بعلت یک میکرودیلیشن در 15q11-13 پدر بوجود می‌آید. از طرف دیگر برخی از ژنهای منطقه 15q11-13 در زنان بیان می‌شوند ولی در کروموزوم ۱۵ مردان خاموش است. حذف بخشی از اینگونه ژنها از منطقه 15q11-13 کروموزوم ۱۵ و انتقال چنین کروموزومی از مادر موجب ابتلا فرزند به سندرم انجلمن Angelman میشود. در سندرم Angelman آرواره بزرگ و تونوس عضلانی کم بوده و مبتلایان اغلب ظاهراً خندان داشته و مبتلا به معلولیت ذهنی شدید می‌باشند. در اغلب موارد، سندرم انجلمن حاصل حذف بخشی از 15q11-13 پدر بوجود می‌آید. البته در تعدادی از موارد، مبتلایان به سندرمها P.W. و Angelman حاصل حذف بخشی از منطقه 15q11-13 نیستند، بلکه حاصل دایزومی تک والدینی (uniparental disomy) برای کروموزوم شماره ۱۵ می‌باشند.

شواهد نشانه‌گذاری والدینی از نواحی کروموزومی متعددی در کروموزومها در سراسر ژنوم انسان بدست آمده است که حاصل مقایسه فنوتیپهای افراد حامل حذفهای یکسان در همولوگهای پدیری یا مادری بوده است. چنین بنظر می‌رسد که حدود ۱٪ ژنوم دچار نشانه‌گذاری والدینی می‌شود و تا بحال این پدیده در بیش از ۳۰ ژن و در کروموزومهای متعددی کشف شده است. غیر از دو سندرم فوق، بیماریهای دیگری مثل دیابت شیرین، اُتیسیم و بعضی سرطانها در ارتباط با نشانه‌گذاری والدینی می‌باشند.

فصل چہارم

ژنتیک مولکولی

ژن ها حامل اطلاعاتی هستند که تعیین کننده ی ویژگی های شما هستند. هر سلول بدن انسان شامل ۲۵۰۰۰ تا ۳۵۰۰۰ ژن است. ژن ها روی کروموزم قرار دارند. کروموزم ها به صورت جفتی هستند و روی یک کروموزم صدها و یا شاید هزاران ژن وجود دارد. ژن ها و کروموزم ها از DNA تشکیل شده اند

DNA

عملکرد DNA برای تمامی سلول های زنده از جمله سلول های متنوع بدن انسان ضروری است. سلول از دستورالعمل های ژنتیکی های موجود در DNA برای رشد و نمو و تقسیم سلول و حتی انتقال اطلاعات وراثتی از نسلی به نسل بعد استفاده می کند. علاوه بر این ژنتیک نقش حیاتی در تنظیم بیان ژن، فرایندی که طی آن از اطلاعات موجود در DNA برای پروتئین سازی استفاده می شود، بازی می کند. در بدن انسان DNA به صورت ساختاری به نام کروموزوم در هسته تک تک سلول ها جای گرفته و ژنوم انسانی از ۲۳ جفت کروموزوم یعنی در مجموع ۴۶ کروموزوم، تشکیل شده است. هر کروموزوم متشکل از DNA دو رشته ای طویل به همراه پروتئین هایی است که عمل آن ها بسته بندی و متراکم کردن دو رشته DNA است.

DNA همچنین در رشد و تقسیم سلولی یا میتوز نقش دارد. کد های ژنتیکی موجود در DNA ساختار هایی را برای همانندسازی و سپس جدا شدن کروموزوم ها فراهم می کنند و سپس قسمت هایی از سلول مسئول بررسی صحت و سلامت کروموزوم های دختری از نظر دارا بودن محتوای ژنتیکی به طور کامل، خواهند بود.

DNA همچنین نقش مهمی در حفاظت و در صورت نیاز ترمیم خودش دارد زیرا دائماً در معرض عوامل آسیب رسان مثل تشعشعات و مواد شیمیایی قرار دارد. بدن انسان دارای آنزیم هایی است که می توانند به وسیله برش و حذف یا جایگزینی DNA آسیب دیده را تعمیر کنند. به صورت خلاصه DNA نقش حیاتی و اصلی را در عملکرد های ژنتیکی و سلولی بدن انسان بر عهده دارد.

RNA

DNA کد کننده یک ژن به نسخه های موقتی RNA پیامبر یا mRNA ترجمه می شود که عملکرد آنها به ترجمه پروتئین می انجامد. مولکول rRNA، به جز چند استثناء، شبیه DNA است. اول آنکه، RNA عموماً تک رشته ای است. یک مولکول منفرد می تواند روی خودش تا بخورد تا ساختمانهای پیچیده دوم و سوم را تشکیل می دهد. دوم اینکه، به جای تیمین، RNA از باز یوراسیل (U) استفاده می کند. سوم اینکه، کربوهیدرات پایه ای RNA، ریبوز، حاوی یک گروه هیدروکسیل اضافی در موقعیت ۲ است. RNA پلیمرز مثل DNA پلیمرز، DNA را در جهت ۳' ۵' سنتز می کند.

رونوشت اولیه RNA در هسته ساخته می شود. سپس ویرایش روی آن صورت می گیرد تا توالی های اینترونی که کد کننده پروتئین نیستند و احتمالاً باقی مانده تاریخ تکامل ژن می باشند، حذف شوند و سپس برای ترجمه به سیتوپلاسم منتقل می شوند.

پروتئین ها :

پروتئین ها، پلی پپتیدهایی متشکل از واحدهای ساختمانی بنام اسیدهای آمینه هستند. ۲۰ اسید آمینه مختلف در سنتز پروتئین ها شرکت دارند. در حین ترجمه روی ریبوزوم ها در سیتوپلاسم، توالی RNA در کدون های سه بازی خوانده می شود. در کل ۶۴ کدون سه تایی وجود دارد. از آنجایی که تنها ۲۰ اسید آمینه در ساختار پروتئین شرکت دارند و هر اسید آمینه با یک یا چند کدون سه تایی ممکن شناسایی می شود، از این لحاظ، کدهای اضافی وجود دارد. سپس پروتئین ها از انتهای آمین به انتهای کربوکسیل سنتز می شوند تا هنگامی که با یکی از سه کد پایانی مواجه شوند. در اینجا سنتز زنجیره پلی پپتیدی پایان می پذیرد و پروتئین از ریبوزوم آزاد می شود. آنگاه، پروتئین ممکنست بصورت پس ترجمه ای دستخوش تغییراتی شود و سپس در بخش مناسب داخل سلول ذخیره شده و یا به محیط خارج سلولی ترشح شود.

ساختار پایه ای یک ژن :

تمام ژن‌ها ترکیبات بازی یکسان دارند و منطقه ۵' حاوی عناصر پرموتر و افزایش دهنده است که مسئول علامت گذاری محل شروع ژن و محل اتصال RNA پلیمراز و دیگر فاکتورهای رونویسی می‌باشد. بلافاصله پس از نقطه شروع رونویسی ۶ جایگاه اتصال ریبوزوم قرار دارد. این قسمت رونویسی می‌شود و اجازه شناسایی mRNA توسط ریبوزوم را برای ترجمه نهایی یک پروتئین می‌دهد به فاصله بسیار کوتاه پشت جایگاه اتصال ریبوزوم، کدون آغازی (ATG) (AUG) در mRNA قرار دارد که میتوین آغازین را کد می‌کند. اکثر ژنهای انسانی توسط اینترونها منقطع شده‌اند. منظور توالی‌هایی است که حامل اطلاعات برای ژن نیستند و باید قبل از بلوغ mRNA و ورود آن به سیتوپلاسم برای ترجمه حذف شوند. در انتهای توالی کد کننده توالی یکی از سه کدون پایانی وجود دارد (TAA, TAG, TGA) و در mRNA: UAG, UAA, UGA). ناحیه ۳' حاوی علامت پلی آدنیلایون است که توسط آنزیمهایی که دم پلی A را به mRNA متصل می‌کنند شناخته می‌شود.

ساختار ژن هسته‌ای:

ژن‌ها مناطقی از DNA هستند واحد ساختمانی ژن نوکلئوتید است هر نوکلئوتید نماینده یک باز آلی (A=آدنین، C=سیتوزین، T=تیمین، و G=گوانین) است. اکثر ژن‌های انسانی از بخش‌های مجزایی ساخته شده‌اند که به آن‌ها اگزون (Exon) و اینترون (Intron) می‌گویند. بعضی از این قطعات مسئول کد اطلاعات مربوط به سنتز پروتئین هستند به این قطعات اگزونی (ORF) یا Frame Reading (Open) می‌گویند. پس هر اگزون می‌تواند هر دو بخش کد کننده و غیر کد کننده را داشته باشد. این بحث در خصوص اگزون اول و آخرین اگزون اکثر ژن‌های یوکاریوتی صادق است. این نواحی به 5' Untranslated region و 3' UTR یا (5' UTR و 3' UTR) نیز معروفند. 5' UTR معمولاً با RNA پلیمراز در رونویسی یک ژن همکاری کرده و ترجمه نمی‌شود. گاه خود اینترون کد می‌شود و ترانس کریپت یا رونویسی آن در پردازش RNA (Splicing) دخالت می‌کند. در بعضی اینترون‌ها هم توالی‌هایی یافت شده که در تنظیم (Regulation) الگوبرداری نقش دارند. این نواحی با تاخوردگی خاص مجاور توالی‌های تنظیمی 5' UTR قرار گرفته و شرایط ژن را برای استقرار RNA پلیمراز و سایر عوامل تنظیم کننده فراهم می‌آورند. هر ژن یک ناحیه شروع دارد که با توالی نوکلئوتیدی که بنام پرموتر معروف است مشخص می‌گردد. انتهای هر ژن پیام ختم الگوبرداری را در خود دارد. معمولاً در فاصله بین دو ژن نوکلئوتیدهای تکراری مانند GA قرار می‌گیرند که در شروع الگوبرداری یا توقف (Repression) عمل ژن نقش دارند.

* هر ژن کد کننده یک پپتید کامل، اطلاعات مربوط به سنتز را ابتدا در غالب RNA و سپس با ترجمه mRNA در سیتوپلاسم به پپتید مورد نظر تبدیل می‌کند.

تمام ژن‌ها در جهت ۳' → ۵' الگوبرداری و ترجمه می‌شوند. توالی‌های نوکلئوتیدی که در بخش پرموتر هر ژن قرار دارد می‌تواند محل شناسایی اختصاصی هورمون‌ها، کمپلکس هورمون-رستپور، آنزیم‌ها و پروتئین‌هایی بنام فاکتور الگوبرداری (transcription factor) باشد این فاکتورهای پروتئینی که معمولاً کمپلکسی از اجزاء پروتئینی متفاوت هستند با توالی‌های نوکلئوتیدی پرموتر برخورد کرده، و پس از آن ساختمان یک ژن آماده الگوبرداری می‌شود و یا با حضور فاکتورهای پروتئینی دیگری خاموش می‌ماند. درحقیقت شکل فضایی خاصی که نوکلئوتیدها با ردیف شدن کنار یکدیگر پیدا می‌کنند (DNA topology) و حفره‌های بزرگ و کوچک DNA را بوجود می‌آورند. (Major and minor grooves) به تنظیم بیان ژن کمک می‌کند.

ژن‌های ساختمانی و نقش آنها در حیات سلول :

ژن‌های ساختمانی (structural genes) در مقابل ژن‌های تنظیم کننده (Regulatory genes) ژن‌هایی هستند که محصول پروتئینی آن‌ها مستقیماً در ساختمان سلول، اجزاء سلول و غیره نقش دارد. بعنوان مثال ژن‌های بتا گلوبین از کروموزوم ۱۱ و آلفا گلوبین از کروموزوم ۱۶ ژن ساختمانی هستند. این ژن‌ها در زمان‌های متفاوت رشد و نمای جنینی بیان می‌شوند. در افراد بالغ ژن‌های گلوبین جنینی حضور دارند ولی فاقد عملکرد بوده و بیان نمی‌شوند و تنها ژن گلوبین بالغ بیان می‌شود. ژن‌های آلفا و بتا گلوبین را از یک خانواده ژنی می‌دانند. این دو گروه ژنی به لحاظ ساختمانی بسیار شبیه هم هستند ولی الزاماً روی یک نوع کروموزوم و در یک لوکوس خاص قرار نگرفته و حتی به لحاظ فیزیکی نزدیک هم واقع نشده اند.

ژن‌های δ و γ و ϵ گلوبین در زمان رشد و نمو جنینی فعالند. جهش و حذف و یا هرگونه نقصی در ژن‌های یاد شده می‌تواند موجب توقف سنتز پروتئین، تولید گلوبین ناقص یا غیرفعال شود. ژن‌های کدکننده توپولین که در تشکیل دوک تقسیم سلولی دخالت دارند، ژن‌های کدکننده پروتئین‌های کانال‌های غشایی، ژن دیستروفین و ژن کلاژن از دیگر ژن‌های ساختمانی هستند که صدمه به هریک می‌تواند آثار جبران‌ناپذیری در حیات و سلامت یک فرد به بار آورد.

چگونگی و مکانیسم بیان ژنی Expression Gene

بیان یک ژن یعنی خوانده شدن اطلاعات موجود روی آن بصورت RNA و نهایتاً پروتئین.

مراحل بیان ژن :

بیان ژن دو مرحله‌ای است:

* الگوبرداری از روی توالی نوکلئوتیدی یک ژن در DNA و انتقال آن به روی رشته RNA که قابلیت انتقال به سیتوپلاسم را پیدا می‌کنند.

* ترجمه RNA سیتوپلاسمی با میانجیگری ریبوزوم‌ها به پروتئین.

بیان یک ژن ارتباط مستقیم با توالی‌های خاص پروموتور دارد. این توالی‌ها با ترانس کریپشن فاکتورها و سایر تحریک کننده‌ها (stimulators) مانند هورمون‌ها و کمپلکس هورمون رسپتور در یک ارتباط دو طرفه موجب بیان مثبت یا منفی ژن می‌شوند. در بیان مثبت ژنی ارتباط این عوامل با پروموتور موجب اتصال RNA پلیمراز و سایر پروتئین‌های دیگر در رونویسی می‌شود. به دنبال آن آنزیم RNA پلیمراز بطرف 3' ژن حرکت کرده و سنتز یک رشته RNA از رشته مکمل DNA شروع می‌شود. زمانی که RNA پلیمراز به ردیف خاص از نوکلئوتیدها می‌رسد شکل فضایی (هرپین)، نوع نوکلئوتیدهای قبلی و بعدی (فراوانی A یا T موجب ضعیف شدن و جدا شدن آنزیم از DNA شده در نتیجه الگوبرداری خاتمه می‌یابد.

RNA بوجود آمده در یوکاریوتها اغلب RNAی هتروژن بوده و نواحی آگزون و اینترون هر دو را دارد. RNA هتروژن باید پردازش شود. به این منظور نوکلئوتیدهای خاصی در دو پایانه هر اینترون (GU در شروع و AG در انتها) موجب شناسایی کمپلکس پروتئینی خاصی می‌شوند که ارتباط با آنها نهایتاً به قطع و حذف اینترونها و بهم پیوستن آگزون‌ها منجر می‌شود. نوع پردازش و آگزونهایی که بهم متصل می‌شوند می‌تواند متفاوت باشد (Alternative splicing) در نتیجه اطلاعات متفاوتی برای کد یک پروتئین شکل می‌گیرد.

علل تنوع بیان ژن:

علت اصلی تنوع در بیان یک ژن یوکاریوتی پردازش متفاوت hnRNA آن ژن است. چون این تغییرات پس از رونویسی اتفاق می‌افتد به آن تغییرات پس از رونویسی (Posttranscriptional modification) می‌گویند. یک مثال بسیار شناخته شده از این نوع را در تولید آنتی‌بادی‌های متنوعی مشاهده می‌کنیم که به دنبال بیان ژن واحد λ یا k در همراهی با رشته بزرگ مولکول آنتی‌بادی تشکیل می‌شوند. پردازش متنوع موجب پیوست آگزون‌های متفاوتی از رشته‌های کوتاه می‌گردد که نهایت مولکول آنتی‌بادی با محل اتصال برای یک نوع آنتی‌ژن بخصوص تولید می‌شود. گاه mRNA بالغ با ردیف کامل آگزون هایش وارد سیتوپلاسم می‌شود. در سیتوپلاسم به کمک ریبوزومها به رشته کامل پپتیدی تبدیل می‌گردد ولی بخش یا بخش‌هایی از آن قبل از اینکه شکل فضایی اصلی خود را پیدا کند حذف می‌شود.

بعضی‌ها مثال پپتید علامتی که خود آگزون واحدی دارد حذف می‌شود و باقی رشته یا دچار تغییرات دیگر هم می‌شود و یا بدون تغییرات اضافی با تشکیل پیوندهای دی سولفید (S-S) شکل سه بعدی نهایی خود را پیدا می‌کند. این تغییرات را پس از ترجمه post translation modification می‌گویند.

*از دیگر تغییرات پس از ترجمه یک پروتئین که باعث تنوع بیان ژن می شود مرستولاسیون و پرینیلایسیون است.

N-Myristoylation: مرستول COA یک نوع لیپید است با اتصال این لیپید به ابتدای یک رشته پلی پپتیدی پس از حذف میتونین شروع، پلی

پپتید یا پروتئین تولید شده توانایی اتصال به غشاء پلاسمایی سلول را خواهد داشت.

: Prenylation

بعضی پروتئین ها برای اتصال به بخش داخلی غشاء پلاسمایی یا قسمت داخلی غشاء هسته در C ترمینال خود از طریق یک پیوند تیواتر (-S-

به یک گروه ایزوپرنوئیک متصل می شوند مثل پروتئین "Ras".

عناصر متحرک ژنتیکی (Transposale elements)

این عناصر از دیگر عوامل تنوع ژنتیکی هستند. این مولکول ها قطعات دو رشته ای خطی DNA می باشند که همواره در ژنوم یوکاریوت ها بصورت

ادغام شده یافت می شوند عناصر متحرک اولین بار در گونه ای از ذرت و بعد در دروزوفیلا کشف شدند. طول آنها بین 2-10 kb متغیر بوده و به

تعداد ۵-۱۰ کپی در هر سلول وجود دارند، در انسان و مخمر بعدها کشف گردیدند. بنابراین با جابجایی این قطعات در بین ژن ها ممکنست ژن یا

ژنهایی غیرفعال شده و یا برعکس بیان آنها تحریک شود

جهش و نوترکیبی ژنتیکی (Genetic Recombination , mutation):

به تغییر ژن یا تغییر محصول ژن منجر می شوند. نوترکیبی ژنتیکی G.Recombination موجب نوترکیبی های ژنی با فراوانی

غیرقابل باور می گردد. دلسیون (Deletion) و مضاعف شدن Duplication یک ژن پس از ابقاء در سلول های دختر موجب تولید

پروتئین هایی با نقش کاملاً جدید می شوند. ژنهای اکتین (Actin) برای انواع مختلف سلولهای قابل انقباض یا ژنهای مختلف کلاژن

(Collagen) برای انواع مختلف بافت پیوندی مثالهایی برای این نوع مکانیسم ژنتیکی هستند.

تکرار های متوالی (Tandem Repeats Tandem):

تکرارهای متوالی را می توان یکی دیگر از عوامل تنوع ژنتیکی دانست. بدلائل مختلفی ممکنست از یک ژن همانندسازی مکرر صورت بگیرد و

باز هم به دلایل متعدد ممکنست قطعات DNA در نواحی مختلفی شکسته شده و مجدداً در جایی دیگر بهم متصل شوند و باعث به وجود آمدن

چندین کپی متوالی از یک ژن گردند که به آن تکرارهای متوالی یک ژن می گویند. این تکرارهای ژنی ممکنست در اثر نوترکیبی نابجا بین

کروموزوم‌های همولوگ به جای دیگری از ژنوم منتقل شده و اساس نوترکیبی و نوتریبی‌های جدید را فراهم آورد. در چنین حالاتی امکان وجود آمدن تکثیر (DNA Amplification) بسیار زیاد است و این همان روندی است که می‌تواند باعث افزایش کپی‌های ژنهای پروتو-انکلوژن شده و موجب تحریک و ایجاد سرطان گردد.

پروموشن (Promotion Of Cancer). خانواده ژنی گلوبین (Globin Gene family) مثال خوبی از این تکرارهای متوالی ژنی است. همولوژی غیرقابل انکار ساختمان و ترادف اسید آمینه‌های ژن‌های گلوبین امروزی نشانگر آنست که همه آن‌ها از یک ژن اجدادی مشترک مشتق شده‌اند. گرچه تعدادی از انواع جدید این خانواده ژنی جایگاههای متفاوتی را در ژنوم پستانداران اشغال میکند. مولکول هموگلوبین این امکان را به موجودات بزرگ جثه می‌دهد تا دیگر اکسیژن را تنها از سطح بدن خود جذب نکنند. شکل بسیار ابتدایی هموگلوبین حدود ۱۵۰ اسید آمینه دارد که در بسیاری از کرم‌های دریایی، حشرات و ماهیهای ابتدایی یافت شده است. مولکول هموگلوبین در مهره داران عالیتر از دو نوع رشته گلوبین شکل می‌گیرد و بنظر می‌رسد ۵۰۰ میلیون سال پیش ضمن تکامل ماهی‌ها، یکسری جهش‌های ژنی و دوپلیکشن‌ها (مضاعف شدن) اتفاق افتاده که منجر به حصول دو ژن گلوبین مختلف گشته است. این دو ژن زنجیره‌های آلفا و بتا گلوبین را در ژنوم هر فرد کد می‌کنند. در مهره داران عالیتر امروزی، هر مولکول هموگلوبین کمپلکسی است از ۲ زنجیره آلفا و دو زنجیره بتا. چهار محل اتصال اکسیژن در مولکول $\alpha_2\beta_2$ بهم برخورد کرده و به محض اتصال با اکسیژن و آزاد کردن آن یک تغییر آلوستریک در مولکول ایجاد می‌شود.

تکامل خانواده ژنی گلوبین. مضاعف شدن ژن اجدادی و به دنبال آن انشعاب محصولات دوپلیکاسیون مجزای ژنهای آلفا و بتا گلوبین را به وجود می‌آورد. دوپلیکاسیون‌های بیشتر و انشعابهای جدید درون هر رده به تولید دو دسته ژن و شبه ژن خانواده گلوبین می‌انجامد. عمل آزادسازی اکسیژن در بافت‌ها مسلماً زمانیکه دو زنجیره هموگلوبین بجای یک زنجیره باشد بهتر انجام می‌گیرد. در طول جریان تکاملی دو زنجیره بتا هم جهش یافته و یک رشته شبه بتا بوجود آورده است که در جنین دیده می‌شود. این رشته برآیند بسیار بالاتری نسبت به هموگلوبین بالغ در حمل اکسیژن دارد و موجب انتقال اکسیژن از مادر به جنین می‌شود. این رشته بتا هم جهش یافته و دو ژن جدید γ را به وجود آورده است. هموگلوبین بتا بالغ هم در طول تکامل میمون‌ها جهش یافته و ژن δ را پدید آورد که $\alpha_2\delta_2$ را در میمون‌های بالغ تشکیل می‌دهد. هریک از این ژنهای مضاعف شده با جهش‌های نقطه‌ای تغییراتی یافته و در نتیجه محتوای مولکول هموگلوبین نهایی را دستخوش تغییر نموده است. مناطق تنظیم کننده ژنی که زمان و میزان بیان ژنی را تحت کنترل دارند نیز تغییر یافته‌اند. دستاوردهای این تغییرات و دو پلیکاسیون‌های ژنی جدایی زنجیره‌های گلوبین از یکدیگر می‌باشد.

توارث میتوکندریایی Mitochondrial Inheritance:

در اوایل قرن ۲۰ کشف DNA میتو کندری و کلروپلاست موجب کشف فاکتورهای وراثتی خارج از هسته گردید گیاه‌شناس آلمانی (Card correns) از اولین کسانی بود که با مطالعه گیاهان قوانین و اصول مندلی را دوباره کشف می‌کرد. در مطالعات اولیه مشخص گشت که کدام یک از این دو ارگانل مسئول توارث غیرهسته‌ای هستند. بعدها با مطالعه مخمرها (yeast) که فاقد سیستم کلروپلاست هستند نقش میتو کندری و اهمیت آن در توارث غیرهسته‌ای مشخص گردید. توارث از طریق ارگانل‌ها غیرمندلی است و توزیع آلل‌ها به طور غیریکسان صورت می‌گیرد. از آمیختن (Cross) تخمک گیاهان سبز و دانه گرده گیاهان سفید، نسل اول همه گیاهان سبز شدند و لی تمام افراد حاصل از آمیختن پایه های نر سبز و ماده سفید رنگ سفید نشان می‌دادند .

آزمون مشابهی در گیاهان دیگر صورت گرفت و نتیجه گرفتند که فاکتورهایی که در اوول هست به نسل‌ها منتقل شده و موجب بروز رنگ سبز در آنها میشود. در یوکاریوت‌های عالی معمولاً این انتقال غیرهسته‌ای از طریق ماده (f) صورت می‌گیرد. تحقیقات اخیر نشان داده که تعدادی از بیماری‌های انسانی را نقص‌های میتو کندریایی باعث میشود و در بعضی موارد این نقص‌ها بدلیل موتاسیون‌هایی در mtDNA است. یکی از این بیماری‌ها نقص وراثتی بینایی لبر است. که کوری ناگهانی در افراد بزرگسال راموجب می‌شود. از نظر فیزیولوژیک این بیماری بعلت مرگ عصب بینایی است و در سطح مولکولی به موتاسیون‌هایی مربوط است که در هریک از ژن‌های میتو کندریایی اتفاق می‌افتد. هریک از این موتاسیون‌ها یک اسید آمینه رادر یکی از پروتئین‌های میتو کندریایی تغییر می‌دهد که در نتیجه موجب کاهش فرایند فسفوریلاسیون اکسیداتیو می‌شود. این کاهش (reduction) بقدری بزرگ است که برای تخریب عمل عصب بینایی و کوری نهایی کفایت می‌کند . هنوز معلوم نیست که چرا این اثر کشنده فقط به عصب بینایی ارتباط داده شده، شاید سلول‌های عصبی به طوراز طریق مادر به ارث می‌رسد. مورد دیگر خاصی به توقف متابولیسم هوازی (aerobic) حساسند. LHON از طریق مادر به ارث می‌رسد . مورد دیگر pearson marrow-pancreas syndrome است که بخاطر موتاسیون در mtDNA بوجود می‌آید. عوارض آن از بین رفتن سلول‌های مغز استخوان در زمان بچگی است و کشنده می‌باشد. Deletion بزرگی در mtDNA موجب آن است. افراد مبتلا به این سندرم هرگز والدین مبتلا ندارند بنابراین این deletion احتمالاً به طور خودبخودی در حین رشد و نمای جنین و در حین اووژنز مادر به وقوع می‌پیوندد. افرادی با این بیماری مخلوطی از mtDNA طبیعی و حذفی دارند که خود نمونه‌ای از هتروپلاسمی (Heteroplasmy) میتو کندریایی است. افرادی که برای این حذف ژنوم میتو کندری هموپلاستیک باشند و سیندرم فوق را نشان دهند هرگز مشاهده نشده اند، احتمالاً بدلیل وجود اثرات تجمعی جهش های میتو کندری های موتانت اینها معمولاً در اوایل دوران رشد و نما می‌میرند.

ژنتیک مولکولی میتو کندری:

طول مولکول‌های mtDNA در حیوانات مهره دار بین ۲۵۰۰-۱۶ kb متغیر است. بنظر می‌رسد در هر میتو کندری چندین کپی از DNA وجود دارد و چون هر سلول یوکاریوتی تعداد زیادی میتو کندری دارد پس تعداد مولکول‌های mtDNA زیادی در هر سلول وجود خواهد داشت. (حدود 10^4 کپی از mtDNA در اووسیت مهره داران). سلول‌های سوماتیک تعداد کمتری دارند (۱۰۰۰ یا کمتر). اکثر mtDNA دو زنجیره حلقوی هستند اما در بعضی گونه‌ها مثل کلایمیدوموناس رنهار دئی خطی می‌باشند. ولی نوع حلقوی بیشتر مورد تاکید بوده است.

در مهره داران حدود ۳۷ ژن مجزا که در یک حلقه DNA kb 16-17 قرار دارند کشف شده است. بین این ژن‌ها یا فضایی وجود ندارد یا فضای بسیار کوچکی هست. در گیاهان به خاطر وقوع نوترکیبی درون مولکولی یا Intramolecular Recombination ژن‌ها از هم جدا شده‌اند و در دو حلقه متفاوت قرار می‌گیرند. در انسان مولکول mtDNA حدود ۱۶۶۵۹ bp طول دارد و ۳۷ ژن در روی آن شناسایی شده است. از جمله این ژن‌ها: ۲ ژن کدکننده rRNAهای ریبوزومی، ۲۲ ژن کدکننده tRNAهای مختلف، ۱۳ ژن کدکننده پلی پپتیدهای درگیر در فسفوریلاسیون اکسیداتیو می باشد.

mtDNA موش، گاو و گوسفند و قورباغه شبیه به انسان است که نشانه حفظ (Conservative) آن بین مهره داران است. در بی‌مهرگان هم mtDNA هم اندازه mtDNA مهره داران است ولی به لحاظ ژنتیکی متفاوت می‌باشد. به نظر می‌رسد که نوترکیبی‌های ساختمانی ژن‌ها در مولکول mtDNA موجب این تفاوتها شده است. در mtDNA انسان یک رشته (H) از دانسیته بیشتری نسبت به رشته دیگر (L) برخوردار است. (در محلول قلیایی). هر دو رونویسی می‌شوند، نقطه شروع رونویسی (Transcription Initiation) در بالا دست (upstream) ژن tRNA فنیل آلانین قرار دارد. نسخه برداری از رشته H موجب کد ۲ rRNA و ۱۴ tRNA و ۱۲ پلی پپتید می‌شود. درحالیکه نسخه برداری از رشته L در همین ناحیه موجب کد ۸ عدد tRNA و یک پلی پپتید می‌گردد.

هر ترانس کریبت بریده می‌شود تا tRNA را از RNAهای ریبوزومی و mRNAها جدا کند و سپس mRNAها پلی آدنیلیت می‌شوند. سپس هر mRNA به کمک ریبوزوم‌های میتو کندریایی و ترکیبی از tRNAهای ریبوزومی و هسته‌ای به پلی پپتیدهایی ترجمه می‌شوند.

عمل ترجمه در میتو کندری مثل آنچه در سیتوزول اتفاق می‌افتد است، بجز اینکه بعضی کدون‌ها معنای دیگری دارند. AGA و AGG در mtDNA پستانداران کدون‌های ختم هستند درحالیکه در سیتوزول باعث جایگزینی آرژنین در رشته پلی پپتیدی می‌شوند. (یعنی کدون آرژنین هستند). UGA که در سیتوزول کدون ختم ترجمه است در میتو کندری کدون شروع میتونین است. بنابراین مشاهده می‌شود که کد ژنتیکی آنچنان هم همه شمول (universal) نیست. عقیده بر این است که در حین تکامل و به مرور زمان، میتو کندری‌ها کد ژنتیکی خود را تغییر داده و از شکل یک ارگانسیم زنده آزاد، بصورت یک موجود وابسته درآمده‌اند. یعنی زمانی که شاید یک میلیارد سال قبل وارد یوکاریوتها

شده است. در مورد رونویسی میتوکندری ها اطلاعات زیادی در دست نیست. اما در مخمر mt RNA پلیمراز یک پلی پپتید واحد است که توسط یک ژن هسته ای (هسته یوکاریوت) کد می شود. بنابراین کوچکتر از E.coli، Pol. RNA است.

mt RNA گیاهان معمولاً پس از سنتز تصحیح می شود و U→C تبدیل می شود. در پروتوزا gRNA ها (guid RNA) که مولکولهای کوچکی هستند، موجودند که در mtRNA edit دخالت دارند. اینها مکمل ترانس کریپت های mtDNA هستند. در بعضی میتوکندری ها بروش Trans-splicing، mtRNA تغییراتی پیدا می کند. این ترانس اسپلایسینگ وقتی اتفاق می افتد که قطعات یک ژن در کل mtDNA پراکنده باشند. هر قطعه ژن به طور مستقل رونویسی می شود و سپس آگزون های قطعات ژنی بهم متصل می شوند (از طریق ترانس).

بعنوان مثال در گندم ژن Nad1 که ساب یونیتی از NADH reductase را کد می کند (یکی از پروتئین های فسفوریلاسیون اکسیداتیو) 4 قطعه دارد و هر قطعه در بخشی از مولکول mtDNA قرار دارد. آنچه از بهم پیوستن آگزون های این قطعات بهم به وجود می آید یک mRNA واحد است که پروتئین مزبور را کد می کند.

باید توجه داشت که محصول ژن های میتوکندریایی با همکاری محصولات ژنی هسته ای که وارد میتوکندری می شوند به وجود می آیند. مثلاً mtrRNA + پروتئین های ریوزومی که ژن های هسته ای کد کرده و داخل میتوکندری شده اند ریوزوم های میتوکندری را می سازند.

بسیاری از پلی پپتیدهایی که برای متابولیسم هوازی (aerobic) لازمند در سیتوزول (هسته ای) سنتز می شوند که شامل: ساب یونیت های تعدادی از پروتئین های درگیر در فسفوریلاسیون اکسیداتیو نظیر ATPase که مسئول اتصال انرژی متابولیسم هوازی به ATP است. به هر حال چون بعضی از ساب یونیت های این پروتئین در میتوکندری سنتز شده اند، پروتئین کامل مخلوطی است از محصولات ژنی میتوکندریایی و هسته ای. این ترکیب پیشنهاد می کند که سیستم های ژنتیکی میتوکندریایی و هسته ای بعضی مواقع همکاری کرده و مقادیر مناسب محصولات خود را می سازند. مکانیسم های مولکولی احتمالی این همکاری مورد تحقیق می باشد.

* برای عملکرد دقیق و صحیح میتوکندری همکاری بین هسته و میتوکندری لازم است.

: Mt DNA and Human disease

موتاسیون های بسیار جزئی در ارتباط با تغییرات ساختمانی mtDNA وجود دارند. تغییرات به حذف کامل این DNA انجامیده است. تحقیقات اخیر نشان داده است که تعدادی از بیماری های انسانی بخاطر نواقص میتوکندریایی بوجود می آید. این نواقص به دلیل موتاسیون هایی است که در mtDNA ایجاد می شود.

ژنوم پروکاریوت ها :

زمانیکه صحبت از پروکاریوتها به میان می آید بیشتر سخن از باکتریهاست که اندازه متوسط آنها بین $10-1 \mu m$ است. در مقایسه با سلولهای یوکاریوتی که بزرگی آنها بین $100-5 \mu m$ می باشد. پرویوکاریوتها معمولا دارای DNA دوزنجیره حلقوی هستند که در فضای از اسیتوپلاسم بنام نوکلئوئید قرار دارد و در یک یا چند نقطه به بخش داخلی غشاء سیتوپلاسمی وصل است.

DNA باکتری با $4/6 \times 10^6$ bp با بیش از یک میلیون یعنی 1000 برابر بزرگتر از اندازه جسم باکتری است لذا باید متراکم شود تا در این فضای کوچک جا گیرد. پروتئین های اسپرمین (با 4 بار مثبت) و اسپرمیدین (با 3 بار مثبت) از پلی آمید های هستند که موجب تراکم DNA باکتری می شوند. ژن های یک باکتری بصورت متوالی در یک مجموعه ژنی بنام اوپران (Operon) قرار گرفته اند معمولا یک سیستم تنظیم کننده شامل پروموتور (Promoter) و اپراتور (operator) که خود بخشی از پروموتور است کنترل بیان این مجموعه ژنی را بعد از دارند در این مجموعه هر ژن (cistron) همزمان با ژن های مجاورش در یک جهت رونویسی می شود. رونویس حاصله (mRNA) بدلیل ساختمان خاصی که دارد (وجود توالی های شناسایی ریبوزوم، توالی های شروع و ختم ترجمه) به تعداد ژن های که رونویس آنها است مولکول پلی پپتیدی را کد می کند. بخشهای اینترونی آنطور که در یوکاریوتهاست در پروکاریوتها دیده نمی شود. به دلیل فقدان یک مجموعه به نام هسته تنها کروموزومها داخل سیتوپلاسم قرار گرفته اند و همانجا مورد الگوبرداری (Transcription) قرار گرفته و در همانجا در حین الگوبرداری ترجمه از آنها صورت می گیرد و پروتئینهای تولید شده مورد بهره برداری مستقیم سلول قرار می گیرند. درحالیکه در سلولهای یوکاریوتی DNA کمیت بالایی دارد و حدوداً 1000 برابر بیشتر از DNA یک باکتری تیپیک است (منجمله سلول انسانی). طول DNA آنقدر بزرگ است که احتمالاً بخاطر حفظ آن از شکستگیها و نابودی پروتئینهای بنام هیستون که تنها در یوکاریوتها موجودند به DNA متصل شده

و آن را پیچیده و بصورت کروموزوم در می آورد. تراکم بالای DNA در کروموزومها بخش مهمی از آمادگی سلول جهت تقسیم سلولی می باشد. وجود غشاهای هسته ای موجب حفظ و نگهداری بیشتر ساختمان DNA می شود. غشاها همچنین DNA را از طویل شدن ناخواسته زمانیکه سائتواسکلتون حرکت می کند و نیز از تغییرات شیمیایی که در سیتوپلاسم اتفاق می افتد در امان می دارد. همچنین غشاهای هسته باعث می شود 2 مرحله بسیار مهم و بحرانی در بیان اطلاعات ژنتیکی یعنی: 1- DNA ترانس کریپشن که طی آن RNA تولید می شود. 2- ترجمه RNA که طی آن پروتئین سنتز صورت می گیرد از هم جدا شوند.

پلاسمید:

هر وقت صحبت از می شود ناگزیر از آوردن کلمه Vector یا ناقل هستیم. ناقل در حقیقت آن مولکول نوکلئیک اسیدی است (دو زنجیره یا تک زنجیره) که تمام یا بخشی از ژن مورد مطالعه ما را در خود حمل می کند تا آن را جهت تکثیر (و یا بیان و ترجمه به سیستم سلولی پروکاریوتیک

یا یوکاریوتیک برده و در آنجا با استفاده از دارایی سلول میزبان به فعالیت در جهات ذکر شده پردازد. یکی از این ناقلین پلاسمیدها هستند. منشأ اصلی آنها ممکنست mtDNA و یا ترانسپوزونهای اولیه باشند. هر نوع پلاسمیدی دارای میزبان اختصاصی است یعنی سلولی که بتواند آن را نگهدارد، DNA یا ژنوم آن را تخریب نکند و به پلاسمید اجازه همانندسازی، بیان (expression) و ترجمه ترانس کریپت هایش را بدهد.

منشأ پلاسمیدها:

۱- mitochondrial DNA: در یوکاریوتهای واجد میتوکندری مطرح می شود.

۲- ترانسپوزون ها (Transposon) یا عناصر متحرک قطعات DNA متحرک در ژنوم پرویا یوکاریوتها هستند که احتمالاً خودشان در طول گذشت زمان و تکامل از قطعه قطعه شدن DNA ژنومی بوجود آمده اند.

* پلاسمیدها مولکولهای DNA یا RNA هستند که بصورت آزاد یا ادغام در ژنوم میزبان خود یافت می شوند.

اولین پلاسمیدهای پیدا شده از سلولهای گیاهی به دست آمدند که به viroid معروف شدند این RNAها داخل میزبان حلقوی شده و بدون کت پروتئینی در میزبان می زیسته اند. DNA پلاسمیدهای خطی هم احتمالاً مانند ترانسپوزونها (موتورهای دو زنجیره خطی DNA که در یوکاریوت و پروکاریوتها فقط به شکل ادغام با ژنوم میزبان دیده شده و تحت کنترل ژنوم میزبان همانندسازی می کنند.) در دو انتها دارای IR تکرارهای واژگون هستند که همین ترادفهای نوکلئوتیدی موجب شناسایی آنزیمهای integrase (Recambinaze) قرار گرفته و موجب وصل به یک و یا فصل از کروموزوم میزبان می شوند. بیشتر پلاسمیدهای مورد استفاده در کلونینگ، زنجیرهای حلقوی کوچک از DNA هستند. پلاسمیدها از ۲۰۰-۲۰۰۰ Kb طول دارند. بزرگترین پلاسمید تا ۱۰۰ Kb طول دارد.

* در مهندسی ژنتیک معمولاً از پلاسمیدهای کوچک که ساخته دست انسانند (منشاء گرفته از پلاسمیدهای طبیعی) استفاده می گردد.

پلاسمیدهای طبیعی از سلولهای یوکاریوتی یا پروکاریوتیکی مختلف را در شرایط متنوع محیطی جدا می کنند. بخش های بزرگی از ژنوم آنها را حذف می کنند تنها قطعه ای از ژنوم پلاسمید را نگه می دارند که مثل نقطه شروع همانند سازی و یا ژنهای مقاومت و ... مورد استفاده در کلونینگ یا شناسایی نو ترکیبها داشته باشد. بجای توالی های حذف شده ترادفهایی اضافه می کنند که بوسیله آنزیم های محدود گرد (RE). شناسایی شده و در کلون کردن قطعه DNA مورد مطالعه بکار می آیند. ژنهای پلاسمیدها معمولاً کوچک بوده و هر پلاسمید ممکنست تا ۳۰ ژن داشته باشد.

انواع پلاسمیدها

۱- پلاسمیدهای تهاجمی

پلاسمیدهای تهاجمی براساس اینکه چه نوع ژنی را حمل می کنند ممکنست بیماریزا (Virulence) باشند که در این صورت میزبان خود را پاتوژن کرده و توکسین تولید می کنند که موجب مرگ سلول می شود (توکسین ترشحی بوسیله باکتری سازنده با مرگ سلولهای مجاور همراه است).

۲- پلاسمیدهای col

ژنهای تولید باکتریوسین داشته باشند که موجب تخریب غشاء پلاسمایی و یا RNA/DNA میگردد. (این ترکیبات هم سلولهای مجاور را مورد هضم و تخریب قرار میدهند).

۳- Metabolic plasmid یا تجزیه کننده

این گروه حاوی ژنهایی هستند که بیان و ترجمه آنها موجب تولید مواد تخریب کننده می شود. بعنوان مثال آنها که به میزبان قدرت شکستن و یا هضم ترکیبات آلیفاتیک، آروماتیک، فنولی، روغنی و حشره کش ها و یا قندها را داده و نتیجه آن سالم و تمیزسازی محیط زیست است. بعضی هم در سمبویز دخالت دارند.

۴- factor fertility:

پلاسمیدهایی هم هستند که بنام "عامل لقاح" معروفند. اینها موجب Conjugation یا الحاق دو باکتری بهم می شوند که در اثر آن مواد ژنتیکی یک سلول می تواند وارد سلول دیگر شود. این پلاسمیدها دو نوع ژن یکی برای اتصال دارند که تولید Fpilus را می کند و دیگری ژنی است برای (Plasmid transfer) که موجب انتقال یک زنجیره پلاسمید ۲ زنجیره از F⁺ cell به F⁻ cell می شود. نتیجه این الحاق و انتقال تبدیل شدن F⁺ cell است که حال خود دهنده (Donor) می باشد. در ترانسفورمیشن DNA لخت وارد سلول Competent Cell می شود و در کروموزوم ادغام می شود و توسط سلولهای دیگر میتواند اخذ شود.

Transfection عمومی یا اختصاصی:

در حالت عمومی فاژ در هر جای ژنوم میزبان ادغام می شود خاص داخل می شود. در نوع دوم در ژنها با توالی های خاص وارد می شود و در هر دو صورت در هنگام out loop شدن ژنوم میزبان امکان آن وجود دارد که بخشی از ژنوم میزبان را کنده با خود ببرد و سلولهای دیگر را بعد از آلودگی خاصیت جدید ببخشد. در مهندسی ژنتیک یا Recombinant DNA Tech این پلاسمیدهای طبیعی بزرگ مولکول کوچک شده و بجای نوکلئوتیدهایی که از آنها حذف می شود ترادفهای نوکلئوتیدی خاصی بعنوان سایت های هضم آنزیمی مکانهای شروع همانند سازی، پروموتور و یا کد های ختم و غیره در آنها تعبیه می شود. PBR322 که از این پلاسمیدهاست طول آن ۴۳۶۲ bp است و برای تهیه سریع قطعات

DNA نو ترکیب کلون شده بکار می‌رود. این پلاسمید حاوی ۲ ژن مقاومت آنتی بیوتیکی برای تتراسایکلین Tet^R و امپی سیلین AMP^R و تعدادی سایت اختصاصی برای REهای مختلف است.

کلونینگ سایت معمولاً در هر دو ژن tet^R و Amp^R قرار داده شده است. حال چنانچه RE این محل کلونینگ (Cloning site) را ببرد و DNA Forgin در آن قرار داده شود و Ligase آنها را بهم بچسباند پلاسمید نو ترکیب مقاومت خود را به آن آنتی بیوتیک از دست می‌دهد. ولی هنوز ژن مقاومت دیگر را دارد. چنانچه باکتری را ترانسفورم کند آن باکتری تنها یک نوع مقاومت از خود نشان می‌دهد.

خانواده ژنی

خانواده ژنی از تعدادی ژن تشکیل شده است که دارای همولوژی زیادی در توالی خود و هم پوشانی در عملکرد می‌باشند. این شباهت بیشتر در نواحی کد کننده پروتئین یا همان اگزون‌ها وجود دارد. این خانواده‌ها معمولاً در اثر رخداد مضاعف شدگی ژنی ایجاد می‌شوند و با استفاده از کراسینگ اورهای نابرابر ژن اجدادی چند برابر شده و نسخه‌های آن در ژنوم افزایش پیدا کند.

به دلیل شباهت توالی این نسخه‌ها که نتیجه آن هم پوشانی عملکرد محصولات این ژنها می‌باشد، تمامی این ژن‌ها در یک گروه و با نام خانواده ژنی طبقه بندی می‌شوند. در ژنوم موجودات پیشرفته خانواده‌های ژنی فراوانی وجود دارد که می‌توانند کوچک و یا دارای اعضای متنوع باشند. و بزرگ، دارای اعضای یکسان.

انواع ژنهای یوکاریوتها

بطور معمول ژن‌های موجود در یوکاریوت‌ها را به ۳ دسته تقسیم می‌کنند.

۱- ژن‌های دارای یک کپی که کد کننده اکثر پروتئین‌های درون سلول هستند مانند ژن‌های RNA پلی‌مراز، کریستالین و پروتئین‌های ریبوزومی که جهش در هر کدام از این ژن‌ها مرگ سلولی را در پی دارد.

۲- ژن‌های با تکرار بالا که نیاز سلول به محصولات این ژن‌ها زیاد است و دارای طیفی از تکرار کم تا بسیار در ژنوم می‌باشند DNA. ماهواره ای، ترانسپوزون‌ها، ایمونوگلوبولین‌ها و هیستون‌ها در این دسته قرار می‌گیرند.

۳- DNA رابط می‌باشد که این توالی‌ها دارای ژن‌های کد کننده نیستند و هتروکروماتین ژنوم جزئی از این دسته می‌باشد. خانواده‌های ژنی جزء دسته دوم هستند که تکرارهای آنها می‌تواند در طول ژنوم پراکنده و یا پشت سرهم باشند.

هنگامی که محققان در پی کشف این مسئله بودند که چگونه افزونگی ژنی می تواند باعث تنوع ژنتیکی در یک موجود یا در یک جمعیت شود. با تحقیقاتی که بر روی ایمونوگلوبین ها انجام دادند ثابت کردند که این خانواده ژنی از تکامل هماهنگ پیروی می کند. (در این نوع تکامل، تغییراتی (جهش، نوترکیبی و غیره) که در توالی اعضای خانواده ژنی انجام می شود کامل هماهنگ است و این اعضا بصورت مستقل دچار جهش و در پی آن تغییر توالی و تکامل مجزا نمی شوند. آنها پیشنهاد کردند که کراسینگ اورهای نابرابر و تبدیل های ژنی نقش اساسی در تکامل ایمونوگلوبین ها ایفا کرده است.

در نتیجه برای بررسی تکامل خانواده های ژنی و تنوع آن ها علاوه بر در نظر گرفتن میزان موتاسیون ها، رانش ژنی و انتخاب طبیعی، لازم است میزان رخداد این کراسینگ اورهای نابرابر نیز در نظر گرفته شود. تعدادی از این خانواده های ژنی در کنار چندین ژن تک کپی می توانند یک ابر خانواده ژنی را تشکیل دهند. یکی از ویژگی های ابرخانواده های ژنی این است که اعضای آن ها دارای الگوهای متفاوت بیانی هستند. اما اعضای یک خانواده ژنی دارای الگوی بیانی یکسانی هستند. خانواده های ژنی دارای ویژگی های جالب و متنوعی هستند که برای شناسایی و مطالعه آن ها از مطالعات فیلوژنتیکی و مقایسه ژنومی استفاده می شود. طبقه بندی آن ها دارای الگوهای متفاوتی می باشد که این طبقه بندی ها بر اساس تشابه توالی های DNA در ژن ها و یا تشابه عملکردی و ساختاری در محصولات این ژن ها انجام می شود. همانطور که گفته شد تبادل ژنی و مضاعف شدگی ژنی تاثیر بسزایی در تشکیل این خانواده ها دارند. نتیجه معمول این رخداد ها افزایش تعداد نسخه های یک ژن خاص می باشد که محصولات یکسانی را تولید می کند. با قرار گرفتن این ژن ها در کنار هم خانواده ژنی تشکیل می شود. اگر این نسخه ها در محدوده خاصی از ژنوم باشند و کنار هم قرار گیرند تشکیل خانواده های ژنی خوشه ای را می دهند. اما اگر این تکرارها در طول ژنوم پراکنده و پخش شوند خانواده های ژنی پراکنده را تشکیل می دهند. به علاوه در اثر این جابجایی ها این امکان وجود دارد که توالی ژنی فعالیت خود را از دستبدهد با اینکه شباهت بسیار زیادی به توالی اولیه دارد. در نتیجه ژن های کاذب، ایجاد می شوند که معمولا دارای محصول پروتئینی عملکردی نیستند. ژن های کاذب معمولا فاقد توالی پرموتری عملکردی هستند. این ژن های کاذب هم عضوی از خانواده ژن اصلی می باشند. هم چنین ممکن است ژن هایی ایجاد شوند که محصولات آن ها از لحاظ توالی تشابه کمی دارند اما دارای موتیف ها و دومین های عملکردی محافظت شده ی مشابهی باشند. تمامی این مثال ها بیانگر خانواده های ژنی مختلف می باشد .

خانواده های ژنی دارای محصولات یکسان

در درون سلول تعداد زیادی پروتئین و RNA تولید می شوند که تنوع زیادی دارند. یکی از راهکارهای ایجاد این تنوع حضور تعداد زیادی از ژن های عملکردی است. در ژنوم انسان و یوکاریوت ها تعدادی از ژن ها تکثیر و تکرار شده اند که عملکرد آن ها در فرآیندهای به خصوصی مثل همانند سازی و تولید پروتئین است.

که بطور مثال ژن های هیستون ها در بسیاری از موجودات حفاظت شده اند. محصول این خانواده ژنی در حفظ ساختار پروتئینی کروماتین نقش دارند. ژن های این خانواده تمایل دارند که با هم پیوسته باشند.

هرچند که تعدادی از تکرارهای آن ها بصورت پراکنده در ژنوم موجود می باشد. بطور مثال تکرارهای تکی (از ژن H4، دوتایی (H3 H4) و پنج تایی (H1 H2A H2B H3 H4) از آن ها در ژنوم دیده شده است. خوشه اصلی این ژن ها بر روی کروموزوم ۶ و خوشه کوچکتر آن ها بر روی کروموزوم ۱ قرار گرفته است. مثال دیگر خانواده ژنی RNA های انتقالی است که حدود ۴۱ عضو دارند. این ژن ها به همراه ژن های کاذبشان بر روی ۷ کروموزوم پراکنده شده اند. هم چنین خوشه های بزرگی از ژن های tRNA در ژنوم موجود می باشد. tRNA دارای ژن های کاذب فراوانی می باشد که به نظر می رسد عامل ایجاد این ژن ها ترانسپوزیشن وابسته به RNA است.

که مثال دیگری از این دسته خانواده ژنی RNA کوچک هسته ای (snRNA) می باشد. این RNA ها در ویرایش سایر RNA ها و تشکیل کمپلکس اسپالیسوزوم نقش دارند. snRNA ها دارای ۶ عضو اصلی هستند که آن ها را به ترتیب U1-U6 می نامند. اعضای این خانواده نیز در طول ژنوم پراکنده شده اند هم چنین دارای خوشه های ژنی در ژنوم هستند. حدود ۳۵ تا ۱۰۰ ژن U1 بر روی کروموزوم ۱ بصورت خوشه ای مشاهده می شوند که دارای همولوژی بسیار بالایی در نواحی ۳' و ۵' هم چنین DNA های رابط هستند.

که مثال دیگر ۱۰ تا ۲۰ تکرار ژن U2 بر روی کروموزوم ۱۷ می باشد که ناحیه های حدود ۶ کیلو باز را اشغال کرده اند. این خانواده های ژنی دارای محصولاتی هستند که عملکرد یکسانی دارند و برای حفظ تمامیت سلول ضروری می باشند. یکی از دلایل واضح وجود تکرارهای مکرر از این ژن ها، نیاز بالای سلول به محصولات این ژن ها می باشد.

خانواده های ژنی دارای توالی هایی با همولوژی بالا

برخی از خانواده های ژنی دارای همولوژی بسیار بالایی در سطح توالی خود می باشند. این خانواده ها معمول در طول ژنوم پراکنده هستند. مثال شناخته شده این خانواده گلوبین ها هستند. در مهره داران این خانواده دارای ۳ عضو می باشد. میوگلوبین ها α و β گلوبین ها ۳ عضو این خانواده هستند. این خانواده در گیاهان نیز وجود دارند که به آن ها لگ هموگلوبین گفته می شود. در انسان میوگلوبین ها وظیفه ذخیره کردن اکسیژن در بافت های ماهیچه ای را به عهده دارند. اما هموگلوبین ها بیشتر در انتقال اکسیژن دخالت دارند. هموگلوبین ها دارای ۲ خانواده α و β می باشند که این خانواده ها بسته به نیازهای فیزیولوژیک بدن و در طی تکامل انسان ساختارهای متفاوت و متنوعی را به خود گرفته اند. دلیل ایجاد این تنوع

قرارگیری ژن های هموگلوبین ها بصورت خوشه های و پشت سرهم بر روی کروموزوم ها است. تکامل این ژن ها در موجودات روند قابل توجهی دارد. در مارماهی تنها یک نسخه از ژن میوگلوبین وجود دارد اما در قورباغه ها دو نسخه آلفا و بتا گلوبین بصورت خوشه ای دیده می شود. در پستانداران و پرندگان پیوستگی ژن های آلفا و بتا از بین رفته است و این خانواده های ژنی بر روی دو کروموزوم مجزا قرار گرفته اند. در انسان تمامی ژن های عملکردی در یک جهت در طول تکامل انسان بیان می شوند و یک روند سریالی دارند. بدین صورت که ژنی که در ابتدای خوشه وجود دارد در مراحل اولیه جنینی و ژن انتهایی خوشه در دوران بزرگسالی بیان می گردد.

پروتو انکوژن ها نیز اعضای یک خانواده ژنی هستند. در اثر افزایش بیان این ژن ها (در سطح توالی یا پروتئین) پدیده نئوپالسیا در سلول رخ می دهد. نتیجه نئوپالسیا ایجاد یک توده در بافت ها می باشد که نسبت به سلول های طبیعی بافت دارای رشد بیشتر و خصوصیات متفاوتی هستند. محصولات این ژن ها وظایفی از قبیل فاکتورهای رشد ترشحی (Wnt)، گیرنده های سطح سلولی (erbB)، انتقال دهنده های پیام سلولی (Ras) پروتئین های متصل شونده به DNA(myc) را به عهده دارند.

به طور مثال خانواده Wnt دارای ۱۱ عضو می باشد. محصولات این ژن ها دارای یک ناحیه انتهایی N ترشحی، یک دمین با همولوژی پایین و یک ناحیه محافظت شده می باشند. این ناحیه محافظت شده از ۳۰۰ اسید آمینه تشکیل شده است که دمین های موجود در آن بسیار حفاظت شده هستند. اعضای خانواده Wnt در طول ژنوم پراکنده هستند اما تعدادی از آن ها یک الگوی سینتی حفاظت شده را نیز بروز می دهند.

خانواده erbB دارای ۴ عضو می باشد. محصولات این ژن ها گیرنده های فاکتورهای رشد اپیدرمی می باشند که دارای فعالیت تیروزین کینازی هستند. دمین های کینازی این خانواده دارای همولوژی بسیار بالایی بوده و در میان موجودات حفاظت شده هستند. ژن های myc دارای دمین helix-loop-helix می باشند که به آن ها در اتصال به DNA کمک می کند. اعضای این خانواده فاکتورهای رونویسی هستند و نقش اساسی در بیان ژن ها ایفا می کنند. مهمترین اعضای آن ها c-myc، L-myc، N-myc می باشند. مطالعات تکاملی نشان داده است که در اثر یک مضاعف شدگی در ژن c-myc دو عضو دیگر یعنی L-myc و N-myc ایجاد شده اند. ژن های خانواده Ras تولید کننده پروتئین های متصل شونده به GTP هستند که در انتقال پیام نقش دارند. K-ras، H-ras، N-ras. عضوهای این خانواده هستند که دارای همولوژی بالایی هستند و محصول آنها پروتئین p21 می باشد. تمامی این ژن ها مثال هایی از پروتو انکوژن هایی هستند که به دلیل تشابه بسیار زیاد در توابعشان در یک خانواده ژنی طبقه بندی می شوند.

خانواده های ژنی دارای دومین های حفاظت شده

خانواده های ژنی که در این گروه وجود دارند دارای همولوژی پایینی در سطح توالی هستند اما دمین های عملکردی آن ها بسیار مشابه و حفاظت شده است. محصولات این ژن ها معمولا در تکامل انسان نقش دارند. بطور مثال ۹ ژن Pax در انسان جود دارد که در طول ژنوم پراکنده هستند. این ژن ها که در تکامل اعضای بدن و هم چنین اعصاب نقش دارند همگی دارای یک دمین اتصالی به DNA می باشند که دارای ۶ مارپیچ آلفا می باشد. ژن های Hox نیز در تکامل نقش دارند و دارای یک ناحیه ۶۰ آمینو اسیدی هستند که در میان اعضا حفاظت شده می باشد. در انسان ۴ خوشه ژنی Hox وجود دارد که بر روی کروموزوم های مختلف پراکنده شده اند.

*ژن ها این است که ژن های موجود بر روی یک خوشه دارای شباهت کمی با هم هستند. اما تشابه ژن ها در بین خوشه های موجود بر روی کروموزوم های مختلف زیاد است. این پروتئین ها می توانند به DNA متصل شوند و تاثیر زیادی در بیان ژن های خاص دارند. دومین اتصال به DNA در این پروتئین ها دارای شباهت بسیاری در ساختار و هم پوشانی در عملکرد می باشد. در نتیجه مشابه بودن عملکرد این پروتئین ها به واسطه حضور این دومین ها سبب شده است که ژن های آن ها در یک خانواده طبقه بندی شود.

خانواده های ژنی خوشه ای

بسیاری از خانواده های مهم ژنی بصورت خوشه ای در ژنوم استقرار یافته اند. بدین معنی که ژن های آن ها بصورت پشت سرهم بر روی کروموزوم ها قرار گرفته اند. این خانواده های ژنی بر اثر رخداد کراسینگ اوورهای نابرابر ایجاد شده اند که در طول میوز یا میتوز رخ داده است.

بصورت مثال خانواده ژنی tRNA و هیستون ها دارای تکرارهای پشت سرهم زیادی در طول ژنوم هستند که دلیل عمده آن نیاز زیاد سلول به آنها است. ژن های خانواده tRNA در هستک واقع شده اند و دارای ۲ ناحیه قابل رونویسی و غیر قابل رونویسی می باشند. با رونویسی از این ژن ها tRNA های 5/8s و 18s, 28s تولید می شوند که با کمک پروتئین های ریبوزومی در تشکیل ساختار ریبوزوم دخیل هستند. این ژن ها از تکامل هماهنگ پیروی می کنند که نتیجه آن همولوژی بسیار زیاد میان اعضای این خانواده می باشد. هرچند در گونه های مختلف میزان این شباهت کاهش می یابد.

بمثال دیگر خانواده هیستون ها می باشد که میزان سنتز آنها در فاز S چرخه سلولی افزایش می یابد. ژن هایی از هیستون ها هم هستند که مستقل از چرخه سلولی سنتز می شوند. ژن های هیستون ها بصورت خوشه ای بر روی کروموزوم ها قرار می گیرند.

خانواده ژنی گلوبین هائیز بصورت خوشه ای هستند اما نسبت به مثال های قبل اعضای این خانواده دارای فعالیت های متنوعی هستند. همانطور که گفته شد میوگلوبین ها و هموگلوبین ها از عضوهای این خانواده هستند که به ترتیب در ذخیره سازی و انتقال اکسیژن نقش دارند.

خانواده ژنی پراکنده

بر اساس تحقیقات انجام شده مشخص شده است که خانواده های ژنی پراکنده در اثر فعالیت رونویسی معکوس ایجاد شده اند. در طول این پدیده از روی رونوشت RNA یک نسخه DNA حاصل می شود که به مرور زمان در ژنوم وارد می شود. این ژن ها از روی رونوشت های فعال ژن ها ایجاد شده اند پس دارای اینترون نمی باشند. با مرور زمان این توالی ها بصورت ژن های کاذب در ژنوم مشخص می گردند. به این توالی های وارد شده در ژنوم توالی معکوس گفته می شود که در صورت کسب فعالیت به آن ژن معکوس گفته می شود. تعداد محدودی از ژن های معکوس در ژنوم انسان وجود دارند. ژن فسفوگلیسرات کیناز مثالی از آن ها می باشد که بر روی کروموزوم های اتوزوم وجود دارد. نوع تنظیم این ژن با ژن موجود بر روی کروموزوم X متفاوت می باشد. همانطور که گفته شد اکثر این توالی های معکوس به ژن های کاذب تبدیل می شوند. مثال های این ژن های کاذب عبارتند از آرژینینوسو کسینات سنتتاز، بتا توبولین، سیتوکروم C و پروتئین ریپوزومی L32.

فصل پنجم

جهش و همانند سازی DNA

جهش (Mutation)

جهش‌ها تغییراتی در توالی DNA هستند و در هر ناحیه‌ای از رشته‌ی DNA می‌توانند اتفاق بیافتند. این جهش‌ها هم می‌توانند در سلول‌های سوماتیک و هم در سلول‌های جنسی اتفاق بیافتند. اگر جهش در سلول‌های غیرجنسی یا سوماتیک اتفاق بیافتد به نسل بعد منتقل نمی‌شود ولی حاصل آن باعث اختلال و نقص می‌شود. اگر جهش در سلول‌های جنسی اتفاق بیافتد می‌تواند به نسل بعد منتقل شود به همین خاطر به آن سلول‌های جنسی می‌گویند. بر اثر وقوع جهش در فعالیت‌های سلولی مثل همانند سازی و رونویسی و ترجمه و ... خطا یا اشتباه اتفاق می‌افتد که در نهایت در ساختار ژنوم تأثیر می‌گذارد.

جهش می تواند خودبخودی باشد و حتی در مورد کراسینگ اور می تواند در بخش هایی از آن ایجاد شود یا می تواند در اثر عوامل مختلف مثل اشعه ی گاما، فرابنفش اتفاق بیافتد. به عوامل تأثیر گذار در جهش جهش (زا Mutagen) و به آلل یا ژنی که در آن جهش رخ می دهد جهش یافته (Mutant) می گویند. بر اثر وقوع جهش ها در رمز ژنتیکی تغییر ایجاد می شود و یا ممکن است گاهی اوقات تغییر فنوتیپی حاصل شود یا گاهی اوقات هم تغییر اتفاق افتد. در واقع در اثر جهش اشکال مختلف یک ژن که همان آلل هستند ایجاد می شوند.

انواع جهش ها

در واقع سه نوع مکانیسم برای وقوع جهش فراهم شده است:

- ✓ کروموزومی: باعث تغییر در تعداد، ساختمان و یا نظم و ترتیب استقرار کروموزوم ها می شود.
- ✓ ژنی: یعنی در سطح ژن (کل ژن) اتفاق می افتد و باعث تغییر در کل ساختار یک ژن می شود.
- ✓ نقطه ای: در طول توالی یک ژن، یک جفت باز تغییر می کند و در ترکیب دو نوکلئوتید در رشته های DNA و یا RNA تغییر ایجاد می شود.

انواع جهش های کروموزومی

۱- حذف یا پاک شدگی (Deletion)

۲- مضاعف شدن (Duplication)

۳- وارونگی (Inversion)

۴- دخول یا تداخل (Insertion)

۵- جابجایی (Translocation)

حذف (Deletion)

در این نوع جهش کروموزومی هر قسمت از کروموزوم ممکن است حذف شود و گفته شده که از عوامل ایجاد کننده ی آن حرارت و اشعه و مواد شیمیایی هستند. برای مثال در انسان حذف قطعه ای کروموزوم شماره ی ۵ باعث بیماری فریاد گربه می شود که یک نارسایی ذهنی و جسمی است.

مضاعف شدن Duplication

در این حالت قطعه ای از کروموزوم دو برابر می شود و اندازه ی قطعه ی دو برابر شده متغیر است که از این نظر سه حالت وجود دارد:

- دو برابر شدن پشت سر هم: قطعه ی دو برابر شده دقیقاً مثل قطعه ی اصلی است
 - دو برابر شدن پشت سر هم معکوس: مثل حالت اول است با این تفاوت که قطعه ی اضافه شده برعکس قطعه ی اصلی می باشد.
 - دو برابر شدن بخش انتهایی کروموزوم: در این حالت فقط بخش انتهایی کروموزوم دو برابر می شود. مثلاً دو برابر شدن کروموزوم X در مگس سرکه باعث تغییر در چشم آن می شود و تولید چشم میله ای می کند
- *در بعضی از موارد دو برابر شدن قطعه ای از کروموزوم می تواند از جهش های کشنده باشد.

وارونگی Inversion

قطعه ای از کروموزوم جدا می شود با ۱۸۰ درجه چرخش دوباره به همان مکان از کروموزوم اصلی منتقل می شود که البته این وارونگی می تواند در دو قسمت کروموزوم اتفاق بیافتد:

• قسمتی از کروموزوم که وراونه شده فقط در یک سمت از بازوها باشد (یعنی خارج از سانترومر)

• وارونگی شامل سانترومر هم شود، که به علت ایجاد تغییر در ترتیب ژن، می تواند باعث تغییر فعالیت ژن و یا توقف فعالیتش شود.

دخول یا تداخل Insertion

در این جهش بخشی از کروموزوم که می تواند شامل سانترومر و یا بازو هم باشد از یک کروموزوم وارد کروموزوم دیگری می شود.

جابجایی Translocation

قطعه ای از کروموزوم جدا می شود و جایگاهش به دو صورت تغییر می کند:

✓ حالت اول: جابجایی روی یک کروموزوم، قطعه ای از کروموزوم با قطعه ای دیگر بر روی همان کروموزوم جابجا می شود.

✓ حالت دوم: جابجایی بین دو کروموزوم صورت می گیرد، دو کروموزوم می توانند همولوگ و یا غیر همولوگ باشند.

جهش های نقطه ای

جهش های نقطه ای به دو دسته تقسیم می شوند:

انتقالی: در این جهش بین باز پورین با باز پورین و باز پیریمیدین با باز پیریمیدین جابجایی صورت می گیرد

تقاطعی: در این جهش یک باز پورین با یک پیریمیدین جابجا می شود در واقع یک باز پورین جانشین باز پیریمیدین می شود.

* جهش تقاطعی نسبت به جهش انتقالی بیشتر صورت می گیرد.

انواع جهش از نظر عملکرد

جهش ها را بر اساس عملکردشان (تاثیر روی ژن) به چند دسته تقسیم می کنند:

۱- جهش های بی معنی Nonsense mutation

بر روی mRNA ایجاد جهش می شود که در نتیجه پروتئین تولید شده می تواند حالت کوتاه شده و یا ناقص و یا بدون عملکرد داشته باشد.

* این جهش نقطه ای کل معنی را عوض می کند به همین خاطر به آن بی معنی می گویند

۲- بد معنی یا غیر هم ردیف Missense mutation

تغییر یک نوکلئوتید در کدون رشته ی mRNA باعث می شود تا اسید آمینه ی دیگری وارد رشته ی کروموزومی شود

The red dog bit the tan cat

↓

The red hog bit the tan cat

۳- حالت اصلی کلاً تغییر می کند نه بد معنی و نه بی معنی

The red dog bit the tan cat

↓

The red rdo bit the tan cat

مثال در نوعی بیماری به نام کم خونی داسی شکل جهش در یک باز نوکلئوتید سبب می شود که به جای اسید آمینه گلوتامین والدین اسید آمینه

ی دیگری تولید شود و در واقع پروتئین حاصل غیر فعال شود.

*در بیماری به نام EB (Epidetmolusis bullosa) ژن کلاتین یا کلاژن دچار مشکل می شود و بین دو لایه ی پوست بافت هم بند از هم جدا می شوند، این جهش تاثیر گذار است.

*سن هم می تواند در جهش نقش داشته باشد یعنی هرچه سن بالاتر رود جهش ها بیشتر می شوند.

جهش های خاموش

در این نوع جهش توالی کدون یک اسید آمینه به توالی کدون اسید آمینه ی دیگر تغییر پیدا می کند و در نهایت تأیری در پروتئین نهایی ندارد.

تقسیم بندی جهش ها بر اساس تاثیر روی موجود زنده

از نظر اینکه جهش ها چه تأیری در موجودات زنده دارند به سه دسته تقسیم می شوند.

جهش های مضر، خنثی، مفید

۱- جهش مضر:

جهش های مضر معمولاً شایستگی موجود زنده را کم می کنند، معمولاً این نوع جهش ها باعث حذف افراد از جمعیت می شود که دلیل آن به خاطر انتخاب طبیعی است، چرا که انتخاب طبیعی در جهتی پیش می رود که ژن ها خودشان را حفظ کنند.

۲- جهش خنثی:

جهش های خنثی هم مفید و هم مضر هستند، افرادی که جهش خنثی پیدا کرده اند تحت تأثیر انتخاب طبیعی قرار نمی گیرند و ممکن است زنده بمانند و یا از بین بروند.

۳- مفید:

در این نوع جهش آلل های حاصله به خاطر افزایش شایستگی یا سازگاری فرد جهش یافته باقی می ماند. معمولاً در جمعیت تثبیت می شوند و می توانند جایگزین آلل های دیگر شوند.

* بیشتر جهش ها مضر یا خنثی هستند. معمولاً به خاطر اینکه بر اساس فرآیند انتخاب طبیعی ژن های موجودات زنده باید متناسب با محیط زیست باشد به همین دلیل روند تکاملی به صورتی طی شده که ترکیب ثابت و متعادلی در جانداران ایجاد شده است. از این نظر اگر ژن ها جهش پیدا کنند

به احتمال زیاد تعادل و شایستگی بسیاری از گونه ها تا حد زیادی از دست می رود. در نتیجه وقوع جهش ها به ندرت باعث ایجاد تغییرات مفید در ژن ها می شود.

اشکال مختلف حاصل جهش

✓ بدون عملکرد

✓ هیپومورف (ضعیف)

✓ آمورف (بدون بروز فنوتیپی ولی قوی)

✓ صفر (null) : هیچ فرآورده ی ژنی بر اثر آن تولید نمی شود.

✓ دارای عملکرد

✓ هیپومورف

✓ نئومورف: فعالیت ژنی جدید

✓ آنتی مورف (غالب منفی)

هر کدام از مورف ها چه دارای عملکرد باشند و یا نباشند علائم خاصی دارند، مثلا در مگس سرکه:

◆ مورف های بدون عملکرد

Amorphic – null : از نظر ژنوتیپی وقوع جهش با علائم اختصاری به شکل $m/m = m/Df$

هیپومورف (فعالیت کم) ($m/m < m/Df$):

Df: یعنی جهش حذفی اتفاق افتاده است.

◆ مورف های دارای عملکرد:

هیپومورف (فعالیت زیاد) ($m/m > m/Df$):

نئومورف (فعالیت جدید)

آنتی مورف m/DP و $Df/m/+$

DP: یعنی جهش دوبرابر شدن اتفاق افتاده است.

گاهی اوقات برای اینکه مشخص شود چگونه ایجاد تغییرات در سطح مولکول DNA و یا مجموعه ای از توالی های DNA و یا همان ایجاد جهش بر فعالیت های مؤثر در تولید یک فرآورده ژنی خاص تاثیر بگذارد، از جهش های هدفمند استفاده می کنند یعنی با تابش اشعه و یا مواد شیمیایی و یا با تکنیک های مولکولی یا با PCR ایجاد کرد. بدین وسیله ژنوم گیاه یا جانور هدف، دستکاری می شود و تعداد زیادی جهش بوجود می آید. با بررسی توالی های جهش یافته ژن هایی که در ایجاد اختلافات فیزیولوژیکی خاص نقش دارند شناسایی می شوند و به این وسیله می توان بخش های کوچکی از رمز ژنتیک را بسته به هدف مورد نظر تغییر داد، برای مثال در گورخر ماهی یا زبرافیش با ایجاد جهش و بررسی ژنوم در مقیاس وسیع، ژن های زیادی شناسایی شدند که در نمو جنین نقش دارند.

یکی دیگر از کاربردهای جهش زایی، القای عقیمی است (عقیم سازی القایی) و به همین وسیله می توان ژن های جهش یافته مربوطه را فعال یا غیر فعال کرد و این ژن های دستکاری شده را در ماهیان هدف وارد کرد و بسته به نوع کاربرد بهترین ژن ها را برای این منظور انتخاب کرد، برای مثال اگر قرار باشد عملکرد تولید بهتر شود باید جلو نمو غدد جنسی گرفته شود، همچنین در گورخر ماهی بسیاری از ژن های مادری و پدری شناسایی شده اند که در تکمیل اوو جنین (تولید تخمک) و نمو جنینی نقش مهمی دارند و شناسایی این ژن ها از راه مشاهده ی جهش زایی بوده است. این ژن های جهش یافته علاوه بر اینکه برای شناسایی ژن های مؤثر در کیفیت تخم به کار می روند، می توان از آن ها برای یافتن ژن هایی استفاده کرد که در عقیم سازی نقش دارند.

همانند سازی DNA

از زمان واتسون و کریک سه نوع مدل برای مضاعف سازی DNA پیشنهاد شده است که با آزمایشات گوناگون دو مدل رد شد و تنها مدل واتسون و کریک باقی ماند. واتسون و کریک مدل (Semiconservation نیمه حفاظت شده) را پیشنهاد دادند که در آن پیچش DNA از هم باز شده و دو رشته تشکیل می شود، در نهایت هر رشته مکمل خود را می سازد. چون هر رشته ی جدید دارای یک رشته ی قدیمی که از والدین به ارث رسیده می باشد به این نام موسوم شده است.

مدل دومی که پیشنهاد شد مدل Conservation (محافظه کارانه) می باشد بر اساس این مدل هر دو رشته کپی می شوند و یک DNA جدید تشکیل می شود

مدل سوم، مدل Dispersive (تفرقی) می باشد. بر اساس این مدل هر بخشی از ساختار دو رشته ای DAN به اندازه ی ده جفت باز می تواند یک کپی از آن قطعه DNA را در طول هر دو رشته ایجاد کند یعنی هر دو رشته می توانند یک قطعه ی جدید و یک قطعه ی قدیمی داشته باشند. در نهایت پنج سال بعد از واتسون و کریک آزمایشی به نام Messelson-Stahl مشخص کرد که نظریه ی واتسون و کریک صحیح است.

در این آزمایش از دو ایزوتوپ ازت و باکتری اشیریشیا ای کولی استفاده شد و با استفاده از اختلافات این دو ایزوتوپ و سانتریفوژ تشخیص دادند که در DNA حاصله یک رشته ی قدیمی N5 و یک رشته ی جدید از N4 بوجود می آید. این آزمایش به عنوان زیباترین آزمایش بیولوژیک نام گرفته است که تاییدی بر نظریه ی واتسون و کریک می باشد یعنی در همانند سازی DNA از هر رشته ی قدیمی یک رشته ی جدید تولید می شود.

*نکته ای که وجود دارد این آزمایش روی باکتری ای کولی که پروکاریوت است انجام شد، دانشمندان دیگری آزمایش فوق را روی خو کچه ی هندی (CHO) نیز انجام دادند و توانستند صحت نظریه ی واتسون کریک را در خو کچه ی هندی به اثبات برسانند در این آزمایش از باز analog called-5 استفاده شد که مشابه باز تیمین است.

همانند سازی DNA قبل از تقسیم سلولی در مرحله ی S (سنتز) شروع می شود، قبل از مرحله ی سنتز در جریان چرخه ی سلولی بعد از G₀ ، در مرحله ی G₁ پروتئین های هیستونی شروع به مضاعف شدن می کنند در مرحله ی S همانند سازی شروع می شود و تا پایان S ادامه می یابد.

شرایط مورد نیاز برای همانند سازی DNA

۱- وجود آنزیم DNA پلی مرز I (اولین بار این آنزیم به وسیله ی تلاش آرتور کرنبرگ در باکتری ای کولی شناسایی شد.

۲- وجود قطعات DNA

۳- وجود انواع نوکلئوتیدها برای همانند سازی است (حداقل دو نوکلئوتید نیاز است).

مطالعات بعدی نشان دادند که به طور کلی در پروکاریوت ها سه نوع و در یوکاریوت ها پنج نوع DNA پلی مرز وجود دارد. مکانیسم عمل DNA پلی مرز در مضاعف سازی DNA در جهت ۵ به ۳ می باشد. هر سه نوع پلی مرز دارای فعالیت ۳ به ۵ نیز می باشند که به این عمل

Proofreading یا Exonuclease activity گفته می شود، در طی این عمل پلی مرازها می توانند جهت تصحیح در جهت عکس حرکت کند و توانایی ویرایش DNA مضاعف شد را دارند و اگر جای خالی ای وجود داشته باشد پر می شود.

DNA پلی مراز I: Kornberg از نظر فراوانی و تعداد از بقیه بیشتر و در حدود ۷۴۰۰ مولکول است ولی طول بقیه در حدود ۲۰-۱۰ مولکول می باشد. طی همانند سازی RNA پرایمر که وجود آن برای همانند سازی ضروری نیست برداشته می شود و جای خالی آن با آنزیم لیگاز و پیوندهای فسفودی استر پر می شود

DNA پلی مراز II: تصور بر این است که آسیب های وارده بر رشته های DNA مثل اشعه ی ماورابنفش، مواد شیمیایی و ... را تعمیر می کند و اگر همانند سازی به علت موارد عنوان شده مختل شده باشد این توانایی را دارد که با اشکالات را برطرف کرده و همانند سازی ادامه پیدا کند. پس فعالیت DNA پلی مراز II وقتی است که بخشی از مولکول همانند سازی شده باشد.

DNA پلی مراز III آنزیم اصلی همانند سازی است چون RNA پرایمر را به رشته ی جدید DNA متصل می کند، هر چند که DNA پلی مراز I فراوان تر است

بر اثر عمل این سه نوع DNA پلی مراز زنجیره ی DNA از قسمت ۳ امتداد پیدا می کند و بین بخش ۳ یا OH و بخش ۵ یا فسفات پیوند دفسفودی استری برقرار می شود و با شکسته شده فسفات انرژی برای برقراری پیوند فسفودی استر تامین می شود.

میزان سنتز DNA می تواند ۸۰۰ نوکلئوتید در ثانیه باشد و درصد خطا یک در میلیون است و چوت در جهت ۳ به ۵ خاصیت ویرایشگری نیز وجود دارد درصد خطا از یک در میلیون به یک در میلیارد کاهش می یابد.

*یکی از خواص ویرایشگری این است که اجازه نمی دهد نوکلئوتیدها به بخش ۵ اضافه شوند و همیشه رشته از سمت ۳ ادامه پیدا می کند.

شروع باز شدن زنجیره

بخشی که مضاعف سازی از آن شروع می شود نقطه ی شروع یا Original replication نامیده می شود، در پروکاریوت ها به علت حلقوی و کوچک بودن DNA یک نقطه ی شروع وجود دارد اما در یوکاریوت ها چندین نقطه ی شروع وجود دارد. در این کولی نقطه ی شروع Oric نام دارد که حداقل دارای یک توالی DNA با ۲۴۵ جفت باز برای شروع همانند سازی نیاز است. آنزیم های هلیکاز یا B DNA دو زنجیره را از هم باز می کنند در ادامه ساختاری پروتئینی تحت عنوان SSBs Proteins شکل می گیرد این پروتئین ها با اتصال به DNA تک رشته ای مانع از پیچش مجدد می شوند. آنزیم دیگری تحت عنوان Gyrase مانع از تاب خوردگی رشته های تکی DNA می شود.

تقدم و تأخر در همانند سازی دو رشته

DNA ساختاری غیر موازی دارد یعنی همواره یک رشته رهبر (Leading) و دیگری پیرو lagging است. در رشته ی رهبر همانند سازی پیوسته انجام می شود ولی در رشته ی پیرو همانند سازی به صورت ناپیوسته است. پیوسته بودن همانند سازی به این معنی است که در رشته ی رهبر نوکلئوتیدها به صورت تک، تک، منظم و مستمر اضافه می شوند ولی در همانند سازی ناپیوسته که در رشته ی پیرو اتفاق می افتد در یوکاریوت ها نوکلئوتیدها به صورت مجموعه های ۱۰۰ تا ۲۰۰ تایی و در پروکاریوت ها به صورت مجموعه های ۱۰۰۰ تا ۲۰۰۰۰ تایی به وسیله ی RNA پرایمر اوکازاکی در بخش ۵ رشته ی پیرو قرار می گیرند که این بسته ها به وسیله ی آنزیم لیگاز به هم متصل می شوند.

انواع DNA پلی مراز در سلول های یوکاریوت ها (پستانداران)

۵ نوع DNA پلی مراز در یوکاریوت ها (پستانداران) وجود دارد:

① DNA پلی مراز آلفا: هسته ای است، RNA پرایمر را به کار می گیرد و در مضاعف شدن DNA هسته ای دخالت دارد و وقوع فرآیند ویرایشگری در این نوع مشاهده نشده است.

② DNA پلی مراز بتا: هسته ای است، در ترمیم DNA به کار می رود و فعالیت ویرایشگری برای آن ثابت نشده است.

③ DNA پلی مراز دلتا: هسته ای است، از آغاز گرهای RNA استفاده می کند، در مضاعف سازی DNA دخالت داشته و برخلاف دو نوع قبل قادر به ویرایشگری است.

④ DNA پلی مراز گاما: منشا میتوکندری دارد و DNA میتوکندریایی را با استفاده از پرایمرهای RNA مضاعف می کند هم چنین قابلیت ویرایشگری هم دارد

⑤ DNA پلی مراز اپسیلون: منشا هسته ای دارد فعالیت ویرایشگری داشته و احتمالاً برای ترمیم DNA استفاده می شود.

Replicons

در ابتدا کروموزوم های یوکاریوت ها محتوی مقدار بسیار بیشتری DNA نسبت به پروکاریوت های هستند حرکت چنگال های مضاعف سازی در طول رشته های DNA بسیار آهسته تر است، در نتیجه اگر این نوع DNA یوکاریوتی مانند DNA پروکاریوتی فقط دارای یک نقطه ی شروع همانند سازی در هر کروموزوم بود در این صورت مضاعف سازی DNA زمان بسیار طولانی صورت می گرفت؛ در نتیجه کروموزوم های

یوکاریوتی دارای نقاط شروع چندگانه هستند که در هر نقطه ی شروع با دخالت هلیکازها رشته های DNA از هم باز می شوند و با شکل گیری چنگال مضاعف سازی حرکت و دور شدن آن ها هم در دو جهت مخالف DNA تا موقعی که به چنگال مضاعف سازی دیگری برخورد کنند ادامه پیدا می کند DNA. ای که از یک نقطه ی شروع همانند سازی مضاعف شده باشد یک Replicone نامیده می شود و Replicone به معنای واحد مضاعف سازی می باشد.

تفاوت Replicone در یوکاریوت ها و پروکاریوت ها:

اندازه Replicone ها در یوکاریوت ها نسبت به پروکاریوت ها کوچک تر است، زیرا هر کروموزوم تعداد زیادی Replicone دارد. البته تعداد و نوع Replicone ها ممکن است بستگی به نوع سلول دارد و برای اهداف خاصی در سلول ها لازم است Replicone های بیشتری تولید شود.

انتهای مضاعف سازی یا مضاعف شدن DNA در انتهای کروموزوم

با مضاعف شدن دو انتهای کروموزوم پرایمرها یا همان آغازگرها از انتهای ۵ برداشته می شوند به این معنی که در مجاورت این نقطه DNA مجاور دیگری، به عنوان آغازگر وجود ندارد، بنابراین یک رشته ی تکی در انتهای ۵ رشته ی جدید باقی می ماند. در صورتی که جای خالی در انتهای کروموزوم پر نشده باقی بماند کروموزوم ها در هر بار مضاعف سازی کوتاه تر خواهند شد. برای جلوگیری از این وضعیت در بسیاری از کروموزوم های یوکاریوتی توالی های خاص هر گونه که به طور پشت سر هم تکرار می شوند در تلومرها (انتهای کروموزوم) وجود دارد. ثابت شده است که طول کروموزوم ها به وسیله ی تلومرها یعنی آنزیمی توالی های تکراری تلومر را به انتهای کروموزوم اضافه می کند حفظ می شود، که این کار بدون استفاده از سیستم مضاعف سازی سلول صورت می گیرد؛ مثلاً در نوعی مژه دار توالی تکراری تلومر به صورت 3'-5' TTGGGG می باشد، در نتیجه تلومرها که محتوی پروتئین و RNA است این توالی های تکراری را به بخش انتهایی تک رشته ای کروموزوم می چسباند. البته در صورتی که نیاز باشد طول کروموزوم بیشتر شود توالی های تلومر به تعداد بیشتری اضافه می شود. طول تلومر بسته به نوع جاندار و نوع سلول متفاوت است که البته این ناحیه جهش پذیر هم می باشد. در صورت کوتاه شدن تلومرها در نهایت مرگ سلولی اتفاق می افتد و ممکن است نقشی در تنظیم مرگ طبیعی سلول داشته باشد.

در نهایت پس از مضاعف شدن DNA در یوکاریوت ها، DNA با هیستون ها ترکیب می شود که همراه با آن پروتئین های هیستونی ساخته می شوند و منجر به شکل گیری نوکلئوزوم ها یعنی نوکلئوزوم ها از پروتئین های هیستونی ساخته می شوند. رونوشت برداری از پروتئین های هیستونی در انتهای مرحله ی G1 شروع می شود و ترجمه ی پروتئین های هیستونی در کل مرحله ی S اتفاق می افتد، بنابراین برای شروع مضاعف شدن DNA لازم است تا این نوکلئوزوم ها از هم باز شوند و بقیه ی مراحل مضاعف سازی انجام شود البته آن بخش از DNA که نوکلئوزوم های آن

جدا می شوند فقط به اندازه ی ۲۰۰ تا ۳۰۰ جفت باز با چنگال های مضاعف ساز فاصله دارند.

تفاوت اصلی رشته ی پیرو و پیشرو در این است که در پیرو آنزیم Ligase در نهایت قطعات اوکازاکی را به هم می چسباند.

ساخت پروتئین

mRNA جهت انتقال اطلاعات از DNA به مولکول های پروتئین به کار می رود، در واقع ترتیب قرار گرفتن نوکلئوتیدهای DNA توسط mRNA ترجمه می شود. هر پروتئین mRNA اختصاصی خود را دارد بنابراین هر پروتئین دارای ژن اختصاصی روی DNA می باشد که اطلاعات آن پس از رونویسی به صورت mRNA در مولکول پروتئین استفاده می شود. البته هر چه ساختار پروتئین پیچیده تر باشد به همان نسبت ترکیبات و عوامل دخیل در سنتز پروتئین بیشتر هستند.

در مرحله ی اول mRNA اطلاعات سنتز یک نوع پروتئین را از DNA به ساختار سازنده ی پروتئین (ریبوزوم) انتقال می دهد. چون در mRNA هر سه نوکلئوتید مجاور، تشکیل یک رمز یا کدون آمینو اسید را می دهند بنابراین ترتیب قرار گیری آن ها در mRNA نشان دهنده ی ترتیب اسیدهای آمینه ی در پروتئین است، البته هر اسید آمینه دارای رمز متفاوتی می باشد. برای مثال متیونین و تربتوکان فقط یک رمز و بقیه چند رمز دارند. کدون متیونین همیشه AUG است که معمولاً ساخت پروتئین را به عهده دارد. در سلول های پروکاریوت و یوکاریوت پروتئین سازی با متیونین آغاز می شود. سه رمز UAG، UAA، UGA رمزهای ساخت پروتئین نیستند و به آن ها رمزهای پایان دهنده ساخت پروتئین Stop codon می گویند.

در ساختار سه بعدی و L شکل tRNA دو ناحیه ی پذیرنده وجود دارد که اصطلاحاً آزاد هستند و به آن ها آنتی کدون گفته می شود. آنتی کدون ها یا پادرمز دارای سه نوکلئوتید می باشد که در واقع مکمل رمز mRNA است. در ناحیه ی پذیرنده، tRNA به یک اسید آمینه ی اختصاصی متصل می شود و بنابراین برای هر اسید آمینه حداقل یک tRNA اختصاصی وجود دارد.

با شروع ساخت پروتئین سازی ریبوزوم ها که در حالت عادی جدا از هم و در سلول پراکنده هستند به هم متصل می شوند و هر دو زیر واحد یک واحد را تشکیل می دهند. (Submit) دو جایگاه بر روی این مجموعه وجود دارد، جایگاه آمینو اسید که با حرف A نشان داده می شود و جایگاه پپتیدی که با حرف P نشان داده می شود. عواملی که ساخت زنجیره ی پروتئین را شروع می کنند عوامل آغازگر هستند و به اختصار IF نامیده می شوند، تا کنون سه نوع IF1، IF2، IF3 شناسایی شده است.

در ادامه ی فرآیند ساخت و دراز شدن زنجیره ی پروتئینی یعنی وقتی اسیدهای آمینه با استقرار بر روی Tma اختصاصی خود بر روی ریبوزوم منتقل می شوند بین آن ها پیوند پپتیدی ایجاد می شود، تشکیل پیوند پپتیدی بین دو اسید آمینه که یکی در جایگاه A و دیگری در جایگاه P قرار دارد بوسیله ی آنزیم پپتیدیل ترانسفراز یا پپتیدیل سنتتاز انجام می شود. با رسیدن ریبوزوم به رمزهای انتهایی روی mRNA پایان ساخت زنجیره ی پروتئین مشخص می شود.

عواملی که در این مرحله شرکت دارند به عوامل آزاد کننده هستند R3، R2، R1،

ترتیب و ماهیت اسیدهای آمینه مشخص کننده ی نوع پروتئین است. یک پروتئین به طور متوسط حدود ۱۰۰ اسید آمینه دارد. رشته ی اسید آمینه ای که پروتئین از آن تشکیل شده است ساختار اول یا توالی پروتئین نام دارد؛ در واقع تمام اسیدهای آمینه دارای قسمت های شبیه به هم هستند که این قسمت ها به هم وصل می شوند و زنجیره ی پروتئین را می سازند و تفاوت اسیدهای آمینه در زنجیره های جانبی آن ها است و با زیاد شدن پلی پپتیدها پروتئین ها شکل می گیرند.

ژنتیک جمعیت

تعریف جمعیت: یک گروه که در محدوده ی مشخصی زندگی و زاد و ولد می کنند و خزانه ی ژنی مشترکی دارند.

عواملی که بر ویژگی تنوع جمعیت تأثیر می گذارند:

۱- خزانه ی ژنی

۲- فراوانی ژن ها

۳- اندازه ی جمعیت

بر این اساس قانونی در مورد تعادل ژنتیکی جمعیت ها به نام تعادل هاردی - واینبرگ بیان شد که به موجب آن فراوانی ژن ها در هر جمعیت از نسلی به نسلی دیگر ثابت می ماند مشروط به اینکه شش شرط وجود داشته باشد:

۱- بزرگ بودن جمعیت

۲- آمیزش تصادفی میان افراد

۳- عدم وقوع جهش در خزانه ی ژنی

۴- عدم مهاجرت به داخل یا خارج جمعیت

۵- عدم وقوع گزینش طبیعی

۶- تمام سلول های جنسی احتمال مساوی در باروری داشته باشند

ژنومیک جمعیت

در ژنومیک جمعیت، نیروهایی که چگونگی تغییرات را جمعیت ها تعیین می کنند بررسی می شوند. در این دانش ژنوتیپ ها و فنوتیپ های پیچیده از طریق مقایسه ی اطلاعات ژنوتیپی و فنوتیپی جمعیت های طبیعی و اصلاحی با هم ارتباط داده می شوند.

گوناگونی ژنومیک بین گونه ها این امکان را می دهد تا نقشه های لینکاژی (بر پایه ی کراسینگ اور) با استفاده از نشانگرهای ژنتیکی ساخته شود و همین طور با آمیزش افراد با فنوتیپ های مختلف ژن های مسئول تنوع فنوتیپی (برای مثال در حساسیت های بیماری) شناخته می شوند.

ویژگی های روابط ژنتیکی جمعیت ها از نظر درک این موارد مهم هستند:

-مدیریت ژنتیکی جمعیت های حفاظت شده یا در معرض تهدید

-مهاجرت های گذشته ی جمعیت ها و ارتباط جمعیت ها با هم

-انتخاب خویشاوندان و رفتار اجتماعی در داخل یک جمعیت

-سیستم ها آمیزشی افراد در جمعیت

-ساختار ژنتیکی جمعیت و چگونگی پراکنش آن در زمان و مکان

هدف از تحقیقات ژنومیک جمعیت شناخت ساختار جمعیت، مهاجرت های گذشته و جریان ژن در جمعیت ها، استفاده از روش های مولکولی برای این منظور و در نهایت استفاده از ژنومیک جمعیت در شناخت راهکارهای توسعه ی داروهای جدید با استفاده از دانش ژنتیک جمعیت افراد در جمعیت می باشد.

تستها و پاسخنامه تشریحی

۱- ترکیبات ژنوم انسان؟

۱. DNA ۲. RNA ۳. DNA میتوکندری ۴. مورد ۲ و ۳

۲- نقش ژنوم انسان ؟

۱. مشخص کردن جنین زایی و تکامل و رشد

۲. تولید مثل و متابولیسم

۳. مشخص کردن تمام ژنهای موجود در هسته

۴. مورد ۱ و ۲

۳- شکل ژنوم هسته در سلول ؟

۱. کروموزوم

۲. کروم

۳. کروماتین

۴. کروماتید

۴- لکوس ؟

۱. خطی قرار گرفتن ژنها در طول کروموزوم

۲. طولی قرار گرفتن ژنها در طول کروموزوم

۳. پخش شدن در کروموزوم

۴. پخش شدن در هسته

۵- کروموزوم میتوکندری چه نام دارد ؟

۱. DNA میتوکندری

۲. mtDNA

۳. ژنوم میتوکندری

۴. همه موارد

۶- نقش پروتئین کروموزوم ؟

۱- هدایت رفتار طبیعی کروموزوم

۲. بیان ژنها

۳. حلقوی بودن کروموزوم میتوکندری

۴. مورد ۱ و ۲

۷- نقش پروتئین هیستونی ؟

۱. تشکیل اکتا مریا هسته هیستونی

۲. تشکیل منومر هسته هیستونی

۳. بسته بندی صحیح DNA و رشته کروماتین

۴. مورد ۱ و ۳

۸- واحد ساختمانی نوکلئوزوم ؟

۱. کروماتین

۲. کروماتید

۳. هسته

۴. DNA

۹- کدام نوع هیستون به ناحیه بین نوکلئوزومی متصل می شود ؟

۱. H₁

۲. H₂A

۳. H₂B

۴. H₄

۱۰- کروموزوم ها در کدام مرحله سلولی متراکم می باشند ؟

۱. اینترفاز ۲. آنافاز ۳. متافاز ۴. میوز I

۱۱- رشته های کروماتین چه مناطقی را ایجاد می کند ؟

۱. حلقه ها Loops ۲. domain ۳. ناحیه بین نوکلئوزومی ۴. مورد ۱ و ۲

۱۲- از پیچ و تاب خوردن رشته های ۷۰۰ نانومتری کدام نوع کروموزوم پدیدار می شود ؟

۱. پروفاز ۲. آنافاز ۳. متافاز ۴. مورد ۱ و ۳

۱۳- وظیفه حلقه ها یا Loops ؟

۱. واحد عملکردی همانند سازی DNA ۲. کپی برداری ژن

۳. نواحی اتصال به ماتریکس ۴. مورد ۱ و ۲

۱۴- چقدر درصد DNA ژنوم انسان از ژن تشکیل شده است ؟

۱. کمتر از ده درصد ۲. بیشتر از ۱۰ درصد ۳. بیشتر از ۲۰ درصد ۴. کمتر از ۲۵ درصد

۱۵- چه مقدار از ژنوم انسان دارای DNA یکتا است ؟

۱. حدود سه چهارم ۲. دو چهارم ۳. یک چهارم ۴. یک درصد

۱۶- نقش توالی DNA تکراری ژنوم :

۱. حفظ ساختمان کروموزوم ۲. ایجاد فعالیت سلولی ۳. استقرار در هسته ۴. همه موارد

۱۷- کدام ژنوم در پزشکی اهمیت دارد ؟

۱. توالی DNA تکراری ژنوم ۲. ژنوم یکتا ۳. ژنوم تک کپی ۴. ژنوم هاپلوئید

۱۸- پروتئین غیر هیستونی کدامند ؟

۱. آنزیمهای همانند سازی ۲. آنزیمهای نرم و نوترکیبی کروموزوم ها ۳. پروتئین نسخه برداری و بیان ژنها ۴. همه موارد

۱۹- نقش پروتئین هیستونی؟

۱. متراکم نمودن DNA ۲. نسخه برداری DNA ۳. همانند سازی DNA ۴. جابجایی توالی تکراری DNA

۲۰- هتروکرماتین؟

۱. کروماتین غیر فعال ۲. فاقد نسخه برداری ۳. متراکم تر بودن ۴. همه موارد

۲۱- کدام نوع کروماتین فعال؟

۱. یوکروماتین ۲. هتروکروماتین ۳. هتروکروماتین دائمی ۴. هتروکروماتین موقت

۲۲- کدام نوع کروماتین رنگ پذیری کمتری دارد؟

۱. یوکروماتین ۲. هتروکروماتین دائمی ۳. هتروکروماتین موقت ۴. هتروکروماتین

۲۳- کدام نوع کروماتین قابلیت نسخه برداری دارند؟

۱. هتروکروماتین ۲. یوکروماتین ۳. هتروکروماتین دائمی ۴. هتروماتین موقت

۲۴- کدام نوع کروماتین در سلولهای پستانداران غیر فعال؟

۱. کروموزوم X ۲. هتروکروماتین دائمی ۳. یوکروماتین ۴. هتروکروماتین

۲۵- کدام نوع کروماتین اندام Barry body ایجاد می کند؟

۱. کروموزوم X ۲. هتروکروماتین دائمی ۳. هتروکروماتین ۴. یوکروماتین

۲۶- کدام نوع هتروکروماتین در زمان اوونژ از حالت تراکم خارج می شود؟

۱. کروموزوم X ۲. هتروکروماتین ۳. یوکروماتین ۴. هتروکروماتین دائمی

۲۷- کروماتید خواهری؟

۱. یک رشته کروماتین حاوی مولکول DNA دو رشته ای

۲. دو رشته کروماتین بهم چسبیده و موازی

۳. قابل رویت نبودن با میکروسکوپ

۴. همه موارد

۲۸- کینتوکور چیست؟

۱. سانتروم غنی از AT ۲. دارای ۱۳۰ جفت باز ۳. میل اقتصاد زیاد به پروتئین ۴. همه موارد

۲۹- نقش کینتوکور:

۱. اتصال کروموزوم به دوک

۲. استقرار کروموزوم در سلول متافاز

۳. جدا شدن سلول در آنافاز

۴. همه موارد

۳۰- سانترومر در کدام مرحله همانند سازی می کند ؟

۱. اواخر S

۲. اوایل S

۳. متافاز I

۴. متافاز II

۳۱- تلومر چیست ؟

۱. وجود توالی کوتاه غنی از TG در انتهای مولکول DNA

۲. وجود توالی بلند غنی از TG در انتهای مولکول DNA

۳. وجود توالی کوتاه غنی از AG در انتهای مولکول DNA

وجود توالی بلند غنی از AG در انتهای مولکول DNA

۳۲- ضرورت تلومر :

۱. تکمیل همانند سازی DNA در انتهای ۵' DNA

۲. تکمیل همانند سازی DNA در انتهای ۳' DNA

۳. تکمیل همانند سازی DNA در انتهای ۵' \longrightarrow ۳'

۴. تکمیل همانند سازی DNA در انتهای ۳' \longrightarrow ۵'

۳۳- کدام نوع از اشکال کروموزوم در انسان وجود ندارد ؟

۱. کروموزوم T elocentric

۲. کروموزوم Acrocentric

۳. Metacentric

۴. Submetacentric

۳۴- در کدام نوع کروموزوم سانترومر در انتها قرار دارد ؟

۱. کروموزوم Telocentric

۲. کروموزوم Acrocentric

۳. کروموزوم Metacentric

۴. مورد ۱ و ۲

۳۵- در کدام نوع کروموزوم یک بازو وجود دارد ؟

۱. Telocentric

۲. Acrocentric

۳. Metacentric

۴. Submetacentric

۳۶- در کدام نوع کروموزوم یک بازو کوچک و یک بازو بزرگ دارد ؟

۱. Acrocentric

۲. Telocentric

۳. Submetacentric

۴. Metacentric

۳۷- کدام نوع کروموزوم در وسط سانترومر قرار دارد ؟

۱. Metacentric ۲. Submetacentric ۳. Telocentric ۴. مورد ۱ و ۲

۳۸- بازوی کدام نوع کروموزوم در کروموزوم متافاز دیده می شود؟

۱. Acrocentric ۲. Telocentric ۳. Metacentric ۴. Submetacentric

۳۹- بازوی کدام نوع کروموزوم حاوی ژنهای rRNA است؟

۱. Aerocentric ۲. Telocentric ۳. Metacentric ۴. Submetacentric

۴۰- دو بازوی کدام نوع کروموزوم مساوی اند؟

۱. Metacentric ۲. Telocentric ۳. Metacentric ۴. Submtacentric

۴۱- بازوی کدام کروموزوم نامساوی اند؟

۱. Submelacentric ۲. Metacentric ۳. Telocentric ۴. Submtacentric

۴۲- نقش Y در تعیین جنسیت

۱. ژنهای TDF ۲. SRY ۳. زایگوت ۴. Mullerian duct

۴۳- زمان فعال شدن ژن TDF؟

۱. هفته سوم بارداری ۲. هفته چهارم ۳. هفته پنجم ۴. تا هفته ششم

۴۴- محل طبیعی وقوع کراسینگ اور بین کروموزوم X و Y

۱. مناطق اتوزومال کاذب ۲. سانترومر ۳. متافاز ۴. آنافاز

۴۵- کاریوتیپ:

۱. عکس از گستره متافاز ۲. عکس از گستره آنافاز ۳. عکس از تلوفاز ۴. عکس از گستره متافازی رنگ آمیزی شده

۴۶- کوچکترین چرخه سلولی؟

۱. M ۲. S ۳. G1 ۴. G2

۴۷- اینترفاز سلولی شامل؟

۱. مرحله G1 ۲. S ۳. G3 ۴. همه موارد

۴۸- حساس ترین نقطه بازرسی در چرخه سلولی:

۱. سنتز DNA ۲. تجمع شبکه میکروتوبول ۳. اتصال شبکه میکروتوبول ۴. همه موارد

۴۹- در کدام مرحله چرخه سلولی DNA همانند سازی می کند؟

M.۴

S.۳

G2.۲

G1.۱

۵۰- در سلول در حال تقسیم انسان مرحله اینترفاز چقدر طول می کشد؟

- ۱. ۱۶ تا ۲۴ ساعت
- ۲. ۱ تا ۲ ساعت
- ۳. ۲ تا ۴ ساعت
- ۴. ۴ تا ۶ ساعت

۵۱- تفکیک کروموزومی :

- ۱. توزیع کپی از هر کروموزوم با هر سلول دختری
- ۲. توزیع کپی از هر کروموزوم با هر سلول مادری
- ۳. انتقال کامل اطلاعات ژنتیکی به یک سلول دختر
- ۴. انتقال کامل اطلاعات ژنتیکی به دو سلول

۵۲- اهمیت فرایند تفکیک کروموزومی

- ۱. ارتباط بین خطاهای میتوزی
- ۲. بافتهای سرطانی
- ۳. پیدایش سندروم کروموزومی
- ۴. همه موارد

۵۳- تقسیم میتوز با کدام مرحله آغاز می شود

- ۱. پروفاز
- ۲. متافاز
- ۳. آنافاز
- ۴. تلوفاز

۵۴- در کدام مرحله میتوز سازماندهی میکروتوبولها هدایت می شود؟

- ۱. پروفاز
- ۲. متافاز
- ۳. آنافاز
- ۴. تلوفاز

۵۵- در کدام مرحله میتوز میکروتوبول دوک به کینتوکور کروموزوم متصل می شود؟

- ۱. متافاز
- ۲. پرومتافاز
- ۳. تلوفاز
- ۴. آنافاز

۵۶- در کدام مرحله تعداد بندهای کروموزوم بیشتر است؟

- ۱. متافاز
- ۲. پرومتافاز
- ۳. آنافاز
- ۴. تلوفاز

۵۷- در کدام مرحله میتوز کروموزوم ها به نهایت تراکم خود نمی رسند؟

- ۱. پرومتافاز
- ۲. متافاز
- ۳. آنافاز
- ۴. تلوفاز

۵۸- در کدام مرحله میتوز میکروتوبول در صفحه استوایی سلول مستقر می شود؟

- ۱. متافاز
- ۲. آنافاز
- ۳. تلوفاز
- ۴. پروفاز

۵۹- در کدام مرحله میتوز کروموزوم ها قابل آنالیز است؟

- ۱. متافاز
- ۲. پرومتافاز
- ۳. تلوفاز
- ۴. آنافاز

۶۰- در کدام مرحله میتوز کروموزوم های دختری به قطبین سلول حرکت می کند ؟

۱. متافاز ۲. آنافاز ۳. تلوفاز ۴. پرومتافاز

۶۱- دوره سنتز DNA میوز

۱. تفکیک کروموزومی ۲. تقسیم سلولی ۳. آنالیز کروموزوم ۴. مورد ۱ و ۲

۶۲- تقسیم میوز در چه سلولهایی رخ می دهد؟

۱. سلولهای ژرمینال ۲. سلول جنسی ۳. سلول سوماتیک ۴. مورد ۱ و ۳

۶۳- نتیجه تقسیم میوز ؟

۱. تولید سلول جنسی (گامتها) ۲. کروموزوم جنسی (Y و X)

۳. ۲۳ عدد کروموزوم ۴. همه موارد

۶۴- کدام مرحله میوز تقسیم کاهشی است ؟

۱. میوز I ۲. آنافاز I ۳. میوز ۴. پروفاز I

۶۵- پدیده کراسینگ اور در کدام مرحله میوز رخ می دهد ؟

۱. میوز I ۲. متافاز I ۳. آنافاز I ۴. تلوفاز I

۶۶- نقش کراسینگ اورر :

۱. درهم پیچیدگی فیزیکی دو کروموزوم همتا در مرحله متافاز I ۲. تفکیک کروموزوم همتا در مرحله آنافاز I

۳. تفکیک کروموزوم همتا در تلوفاز ۴. مورد ۱ و ۲

۶۷- در کدام مرحله پروفاز I میوز I کروموزوم متراکم هستند؟

۱. لیپوتن ۲. زیگوتن ۳. پاکتین ۴. دیپلوتن

۶۸- در کدام مرحله پروفاز I دو کروماتید خواهری قابل تفکیک است ؟

۱. زیگوتن ۲. لیپوتن ۳. دیپلوتن ۴. پاکتین

۶۹- در کدام مرحله پروفاز I پدیده سیناپس دقیق است ؟

۱. پاکتین ۲. دیپلوتن ۳. زیگوتن ۴. لیپوتن

۷۰- در کدام مرحله پروفاز I کروموزوم همتا توسط ساختمان رویانی بهم متصل می شوند ؟

۱. زیگوتن ۲. لیپوتن ۳. دیپلوتن ۴. پاکتین

۷۱- کمپکس سیناپسی در کدام فرایند ضروری ؟

۱. دیپلوتن ۲. کروماتید خواهری ۳. نوترکیبی ۴. جفت شدن کروموزومی

۷۲- در کدام مرحله از پروفاز I کروموزوم همتا به صورت بی والانت ظاهر می شود ؟

۱. زیگوتن ۲. دیپلوتن ۳. پاکیتین ۴. لپوتن

۷۳- در کدام مرحله کیاسما تشکیل می شود ؟

۱. دیپلوتن ۲. پاکیتین ۳. زیگوتن ۴. لپوتن

۷۴- در کدام مرحله کیاسما معرف کراسینگ اور می باشد ؟

۱. دیپلوتن ۲. دیاکینز ۳. زیگوتن ۴. پاکیتین

۷۵- در کدام مرحله کیاسما توسط پدیده Terminalization از سانترومر دور می شود ؟

۱. دیاکینز ۲. دیپلوتن ۳. زیگوتن ۴. پاکیتین

۷۶- در کدام مرحله میوز تترادها در سلول مستقر می شوند ؟

۱. متافاز I ۲. آنافاز I ۳. تلوفاز I ۴. پروفاز I

۷۷- در کدام مرحله میوز دو عضو بی والانت از هم جدا می شوند ؟

۱. متافاز I ۲. آنافاز I ۳. تلوفاز I ۴. پروفاز I

۷۸- در کدام مرحله میوز محتوای ژنتیکی دیپلوئید است ؟

۱. آنافاز I ۲. متافاز I ۳. تلوفاز I ۴. پروفاز I

۷۹- پرخطاترین مرحله میوز ؟

۱. آنافاز I ۲. تلوفاز I ۳. متافاز I ۴. پروفاز I

۸۰- در کدام مرحله میوز دو سری جفت کروماتید در دو قطب مخالف سلول دارند ؟

۱. تلوفاز I ۲. آنافاز I ۳. پروفاز I ۴. متافاز I

۸۱- کدام مرحله میوز کوتاه است ؟

۱. تلوفاز I ۲. آنافاز I ۳. متافاز I ۴. اینترفاز

۸۲- تفاوت اینترفاز میوز و میتوز در چیست ؟

۱. نبود فاز S در بین اولین و دومین تقسیم میوز ۲. سنتز نشدن DNA

۳. تقسیم دوک

۴. مورد ۲۱

۸۳- محصول نهایی محصول II؟

۱. چهار سلول هاپلوئید ۲. چهار سلول دیپلوئید ۳. چهار سلول تتراپلوئید ۴. چهار سلول هگزاپلوئید

۸۴- اهمیت ژنتیکی میوز؟

۱. کاهش تعداد کروموزوم ها از دیپلوئید به هاپلوئید ۲. تفکیک الیها

۳. نوترکیبی مواد ژنتیکی به علت انتقال کروموزوم های همتای پدری و کراسینگ اور ۴. همه موارد

۸۵- اهمیت بیولوژیکی میوز؟

۱. حفظ ثبات تعداد کروموزومی از یک سلول به سلول فرزند. ۲. ایجاد خطا در تقسیم سلولی

۳. تشکیل سلولهای با کروموزوم های غیر طبیعی ۴. همه موارد

۸۶- شایع ترین مکانیسم جهشی در انسان؟

۱. میوز ۲. عدم جدا شدن صحیح کروموزومی بخصوص در تخمک زایی

۳. عدم جدا شدن صحیح کروموزومی بخصوص در گامت زایی ۴. مورد ۲۱

۸۷- سلولهای ژرمینال اولیه چه زمانی گنادهای اولیه را تشکیل می دهند؟

۱. هفته ششم تکامل جنینی ۲. هفته پنجم ۳. هفته چهارم ۴. هفته سوم

۸۸- در افراد مونث میوز چه زمانی شروع می شود؟

۱. اوایل جنینی ۲. اواخر جنینی ۳. پس از بلوغ جنسی ۴. بعد از بلوغ جنسی

۸۹- میوز در افراد مذکر چه زمانی شروع می شود؟

۱. پس از بلوغ جنسی ۲. قبل بلوغ جنسی ۳. اوایل جنینی ۴. اواخر جنینی

۹۰- آخرین محصول تقسیمات میتوزی؟

۱. سلول ژرمینال اسپرماتوسیت اولیه ۲. سلول ژرمینال اسپرماتوسیت ثانویه ۳. اسپرماتید هاپلوئید ۴. اسپرماتید هگزاپلوئید

۹۱- اووگونی ها چگونه تولید می شود؟

۱. سی روز تقسیم میتوز از سلولهای ژرمینال اولیه ۲. ۳۰ روز تقسیم میتوز از سلولهای ژرمینال ثانویه

۳. سومین ماه تکامل جنینی ۴. مورد ۲۱

۹۲- جهش در ژنهای کنترل کننده اپوپتوز موجب چه نقض مادزادی می شود؟

۱. انگشتان بهم چسبیده ۲. سندرم داون ۳. کودکانی با مقعد بسته ۴. مورد او ۳

۹۳- اپوپتوز با کدام فرایند همراه است؟

۱. میتوز ۲. میوز ۳. جهش ژنی ۴. تکامل کروموزومی

۹۴- اقدامات آنزیمهای caspases

۱. تخریب آنزیم همانند سازی و ترمیم DNA ۲. فعال نمودن آنزیمهای برش DNA

۳. از بین بردن توانایی سلول برای اتصال ۴. همه موارد

۹۵- شایع ترین نوع ناهنجاری کروموزومی

۱. آنیوپلوئیدی ۲. هاپلوئیدی ۳. هتروپلوئیدی ۴. یوپلوئیدی

۹۶- به تعداد کروموزوم یه غیر از ۴۶

۱. هتروپلوئیدی ۲. آنیوپلوئیدی ۳. هاپلوئیدی ۴. یوپلوئیدی

۹۷- اختلال کروموزومی انیوپلوئیدی در چند درصد حاملگی رخ می دهد؟

۱. سه تا چهار درصد ۲. ۴ تا ۵ درصد ۳. ۵ تا ۶ درصد ۴. ۶ تا ۷ درصد

۹۸- عوارض وخیم فنوتیپی؟

۱. تری زومی ۲. مونوزومی ۳. تترازومی ۴. مورد او ۲

۹۹- شایع ترین تری زومی؟

۱. تری زومی ۲۱ ۲. تری زومی ۲۲ ۳. تری زومی ۲۳ ۴. تری زومی ۲۴

۱۰۰- تنها مونوزومی کامل؟

۱. مروموزوم X در سندرم ترنر ۲. کروموزوم X سندرم داون ۳. کروموزوم Y سندرم ترنر ۴. کروموزوم Y سندرم داون

۱۰۱- مهمترین علت آنیوپلوئیدی

۱. عدم جدائی صحیح کروموزوم nondisjunction در میوز I ۲. عدم جدائی صحیح کروموزوم nondisjunction در میوز II

۳. عدم جدائی صحیح کروموزوم nondisjunction در میتوز ۴. مورد او ۲

۱۰۲- چگونگی رخداد عدم صحیح کروموزومی در میتوز

۱. مرحله اولیه تقسیم زیگوت رخ دهد موجب موزائیسیم با اهمیت می شود.

۲. در فرد بالغ اهمیت بالینی زیاد ندارد.

۳. در مرحله اولیه تقسیم زیگوت باعث سندرم داون می شود

۴. مورد ۱ و ۲

۱۰۳- ناهنجاری های ساختمانی چگونه بوجود می آید؟

۱. شکسته شدن کروموزومی

۲. تقسیم مرحله اولیه زیگوت

۳. تقسیم مرحله ثانویه زیگوت

۴. شکسته شدن کروماتیدها

۱۰۴- حذف چگونه به وجود می آید؟

۱. دو شکست کروموزوم

۲. از دست دادن قطعه استریک

۳. حاصل کراسینگ اور نابرابر کروموزوم همولوگ یا کروماتید خواهری

۴. همه موارد

۱۰۵- نحوه شناسایی حذف های کوچک :

۱. قدرت تکنیک نواری با قدرت بالا

۲. Fish

۳. پروب اختصاصی

۴. مورد ۲ و ۳

۱۰۶- کدام نوع کروموزوم حاوی هتروکروماتین سانترومیک است ؟

۱. کروموزوم های مارکر و حلقه ای

۲. کروموزوم ساختمانی

۳. کروموزوم تعداد

۴. کروموزوم همولوگ

۱۰۷- کدام نوع کروموزوم فاقد توالی تلومر است ؟

۱. کروموزوم تعداد

۲. ساختمانی

۳. مارکر و حلقه ای

۴. همولوگ

۱۰۸- مکانیسم تشکیل ایزو کروموزوم

۱. تقسیم عرضی سانترومر

۲. مبادله یک بازو یا بازوی دیگر در کروماتید خواهری

۳. مبادله یک بازو در کروموزوم ساختمانی

۴. مورد ۱ و ۲

۱۰۹- شایع ترین ایزو کروموزوم ؟

۱. ایزو کروموزوم بار و فاقد کروموزوم X

۲. ایزو کروموزوم بار و کوتاه کروموزوم X

۳. ایزو کروموزوم کروموزوم های دایستریک

۱۱۰- در چه نوع واژگونی نوزاد زنده متولد نمی شود؟

۱. پاراستریک ۲. دی ستریک ۳. سینوزنتیک ۴. مورد ۱ و ۲

۱۱۱- جابجایی رابرتسونی در کدام نوع کروموزوم ها دیده می شود؟

۱. اکروسنتریک ۲. مونوسنتریک ۳. دیسنتریک ۴. اکروسانتریک

۱۱۲- چرا دخول نادر است؟

۱. شامل سه شکست کروموزوم ۲. شامل دو شکست کروموزوم
۳. شامل یک شکست کروموزوم ۴. شامل چهار شکست کروموزوم

۱۱۳- کدام نوع موزائیسیم کروموزومی شایع است؟

۱. تعدادی ۲. ساختمانی ۳. کاذب ۴. طبیعی

۱۱۴- عوامل موثر در تشخیص بالینی موزائیسیم؟

۱. عدم جدائی صحیح کروموزومی ۲. کروموزوم و بافتهای درگیر ۳. نسبت بافتهای درگیر ۴. همه موارد

۱۱۵- جابجایی دو جانبه در چه افرادی شایع است؟

۱. معلولین ذهنی ۲. انگلستان بهم چسبیده ۳. سندرم داون ۴. سندرم برنر

۱۱۶- جابجایی متعادل در چه افرادی شایع است؟

۱. زوجهای با تعداد دو تا سقط بیشتر ۲. مردان ناباور
۳. سندرم داون ۴. مورد ۱ و ۲

۱۱۷- تفکیک کروموزوم ها در آنافاز

۱. متناوب ۲. مجاور ۱ ۳. مجاور ۲ ۴. همه موارد

۱۱۸- در کدام نوع تفکیک کروموزومی تولید گامت با کروموزوم طبیعی متعادل است؟

۱. تفکیک متناوب ۲. تفکیک مجاور ۲ ۳. تفکیک مجاور ۱ ۴. تفکیک کروموزومی ۲:۲

۱۱۹- در کدام نوع تفکیک سانترومر همولوگ به سلول دختری جدا می رود؟

۱. تفکیک مجاور ۱ ۲. تفکیک مجاور ۲ ۳. تفکیک متناوب ۴. تفکیک کروموزومی ۲:۲

۱۲۰- کدام نوع تفکیک کروموزومی نادر است؟

۱. تفکیک مجاور ۱ ۲. مجاور ۲ ۳. متناوب ۳ ۴. کروموزوم ۲:۲

۱۲۱- ناهنجاریهای اتوزومی چه زمانی قابل تشخیص هستند؟

۱. زمان تولد ۲. قبل تولد ۳. بعد تولد ۴. هفته آخر زایمان

۱۲۲- از انواع شایع کاریوتایپ ها در جنین سقط شده ؟

۱. X، ۴۵ (سندرم ترنر) ۲. XXX، ۴۷ ۳. XXX، ۴۶ ۴. X، ۴۶

۱۲۳- مولهای کامل از چه نوع هستند ؟

۱. دیپلوئید ۲. تریپلوئید ۳. هگزاپلوئید ۴. آنیوپلوئید

۱۲۴- کدام ناهنجاری کروموزومی در اثر نقض در DNA هلیکاز ایجاد می شود ؟

۱. سندرم داون ۲. سندرم ترنر ۳. مقعد بسته ۴. سندرم بلوم

۱۲۵- کدام نوع ناهنجاری کروموزومی در اثر نقض در متیل ترانسفرازهای DNA می شود ؟

۱. ICF ۲. سندرم بلوم ۳. سندرم ترنر ۴. سندرم داون

۱۲۶- کدام ناهنجاری حاصل کروموزوم ۱۵ است ؟

۱. سندرم داون ۲. سندرم انجمن ۳. سندرم PW ۴. مورد ۳ و ۲

۱۲۷- ناحیه ۳ چگونه شناسایی می شود ؟

۱. آنزیم های دارای دم پلی A ۲. آنزیم های دارای پلی U

۳. آنزیم های دارای دم پلی T ۴. آنزیم های دارای پلی G

۱۲۸- کدام نوع ژنهای گلوبین در زمان رشد جنینی فعال اند ؟

۱. δ ۲. γ ۳. ϵ ۴. همه موارد

۱۲۹- کدام نوع ژنها در تشکیل دوک تقسیم سلولی دخالت دارد؟

۱. ژنهای توپولین ۲. ژن دیستروفین ۳. Γ ۴. کلاژن

۱۳۰- مراحل بیان ژن

۱. الگوبرداری از توالی نوکلئوتید یک ژن در DNA

۲- ترجمه RNA سیتوپلاسمی

۳. میانجیگری ریوزوم به پروتئین

۴. همه موارد

۱۳۱- نوع RNA در یوکاریوتها

۱. هتروژن ۲. آگزون ۳. اینترون ۴. دیستروفین

۱۳۲- علت اصلی تنوع در بیان یک ژن یوکاریوتها :

۱. پردازش hnRNA ۲. پردازش mRNA ۳. پردازش tRNA ۴. پردازش DNA

۱۳۳- تغییرات لازم پس از ترجمه یک پروتئین ؟

۱. مرستولاسیون ۲. پرینیلاسیون ۳. مدیفیکشن ۴. مورد او ۲

۱۳۴- عامل کدام بیماری موتاسیون در mtDNA است؟

۱. بینایی لیر ۲. سندرم بلوم ۳. سندرم انجمن ۴. سندرم داون

۱۳۵- مشخصات افراد مبتلا به نقص pearson marrow pancreas syndraome ؟

۱. والدین مبتلا ندارد ۲. در زمان رشد و نمو جنین رخ می دهد ۳. از بین رفتن مغز استخوان ۴. همه موارد

۱۳۶- ژنهای مولکول mtDNA در انسان شامل ؟

۱. دو ژن کد کننده RNA ریوزومی ۲. دو ژن کد کننده Trna مختلف

۳. کد کننده پلی پپتیدهای درگیر در فسفوریلاسیون اکسیداتیو ۴. همه موارد

۱۳۷- شروع رونویسی در رشته mDNA در کجا است ؟

۱. بالا دست ژن tRNA فنیل آلانین

۲. بالا دست ژن tRNA متیل

۳. پایین دست ژن tRNA فنیل آلانین

۴. ژن کد کننده پلی پپتیدهای درگیر

۱۳۸- کدهای حاصل از نسخه برداری رشته mtDNA H

۱. کد ۲ rRNA ۲. کد ۱۴ tRNA ۳. دوازده پلی پپتید ۴. همه موارد

۱۳۹- کدهای حاصل از نسخه برداری رشته mtRNA L

۱. کد ۸ tRNA ۲. یک پلی پپتید ۳. کد ۲ rRNA ۴. مورد او ۲

۱۴۰- کدهای ختم در mtRNA

AGA.۱ AGG.۲ UGA.۳ ۴. مورد ۱ و ۲

۱۴۱- کدون ختم ترجمه در سیتوزول :

UGA.۱ AGA.۲ AGG.۳ ۴. میتونین

۱۴۲- نقش غشای هسته در ساختمان DNA

۱. جلوگیری طویل شدن ناخواسته DNA ۲. DNA ترانس کریشن که در آن RNA تولید می شود.

۳. ترجمه RNA ۴. همه موارد

۱۴۳- در کدام پلاسمید میزبان موجب مرگ سلول می شود ؟

۱. تهاجمی ۲. Col ۳. تجزیه کننده ۴. همه موارد

۱۴۴- کدام پلاسمید موجب تخریب غشای پلاسمایی می شود ؟

۱. تهاجمی ۲. تجزیه کننده ۳. Col ۴. factor fitility

۱۴۵- کدام نوع پلاسمید موجب الحاق دو باکتری می شود ؟

۱. factor fitility ۲. تجزیه کننده ۳. col ۴. تهاجمی

۱۴۶- عوامل موثر در بررسی تکامل خانواده

۱. موتاسیون ۲. رانش ژنی ۳. انتخاب طبیعی ۴. همه موارد

۱۴۷- خوشه اصلی ژنهای دارای محصولات روی کدام کروموزوم قرار دارد ؟

۱. کروموزوم ۶ ۲. کروموزوم ۱ ۳. کروموزوم ۵ ۴. کروموزوم ۳

۱۴۸- نقش محصولات ژنهای پروتوآنکوژنها ؟

۱. رشد ترشحي ۲. انتقال دهنده پیام سلولی ۳. پروتئین متصل شده به DNA(myc) ۴. همه موارد

۱۴۹- در کدام نوع جهش بین باز پورین و پیریمیدین جابجا می شود ؟

۱. انتقالی ۲. تقاطعی ۳. جهش بی معنی ۴. جهش غیر ردیف

۱۵۰- شرایط لازم همانند سازی DNA

۱. آنزیم DNA پلی مراز ۲. وجود قطعات DNA

۳. وجود انواع نوکلئوتید ۴. همه موارد

۱۵۱- کدام نوع DNA پلی مراز از نظر فراوانی از بقیه بیشتر ؟

۱. DNA پلی مرز I ۲. DNA پلی مرز II ۳. DNA پلی مرز III ۴. mtDNA

۱۵۲- فعالیت آنزیم DNA پلی مرز II چه زمانی شروع می شود؟

۱. همانند سازی DNA ۲. تقسیم دوک کروموزومی ۳. ویرایش DNA ۴. همه موارد

۱۵۳- در کدام نوع DNA پلی مرز در سلولهای یوکاریوتها ویرایشگری مشاهده نمی شود؟

۱. DNA پلی مرز آلفا

۲. DNA پلیمرز بتا

۳. DNA پلیمرز دلتا

۴. DNA پلیمرز گاما

۱۵۴- کدام DNA پلی مرز منشا میتوکندری دارد؟

۱. DNA پلی مرز آلفا ۲. DNA پلی مرز بتا ۳. DNA پلی مرز گاما ۴. DNA پلی مرز دلتا

۱۵۵- کدام DNA پلی مرز منشا هسته ای دارد؟

۱. DNA پلی مرزها گاما ۲. DNA پلی مرزها دلتا ۳. DNA پلی مرزها اپسیلون ۴. DNA پلی مرزها بتا

۱- گزینه ۴ صحیح است. ژنوم هر سلول شامل مواد ژنتیکی موجود در آن است که در انسان شامل DNA هسته و DNA میتوکندری است.

۲- گزینه ۴ صحیح است. ژنوم انسان دارای مقادیر زیادی دی اکسی ریبونوکلیک اسید یا DNA است که حاوی اطلاعات ژنتیکی برای مشخص کردن تمام جوانب جنین زایی، تکامل، رشد و متابولیسم و تولید و مثل و بسیاری از رفتارها می باشد.

۳- گزینه ۳ صحیح است. در هر سلول ژنوم هسته بصورت رشته های کروماتین بسته بندی می شود که در آن DNA ژنومی دارای نقش ساختمانی و در بعضی دیگر در تنظیم بیان ژنها نقش دارد.

- ۴- گزینه ۱ صحیح است. ژنها به صورت خطی در طول کروموزوم قرار دارند و در هر کروموزوم طبیعی هر ژنی یک محل معینی را اشغال می کند مه لکوس گویند.
- ۵- گزینه ۴ صحیح است. کروموزوم میتوکنندری دو رشته ای و حلقوی که DNA میتوکنندری، ژنوم و mtDNA نام دارد.
- ۶- گزینه ۴ صحیح است. هر مولکول DNA با گروهی از پروتئین های کروموزومی به نام هیستونها و هتروژنها از پروتئین غیر هیستونی بنام کروماتین تشکیل می دهند.
- ۷- گزینه ۴ صحیح است. ۵ پروتئین عمده هیستونی در بسته بندی صحیح DNA و رشته های کروماتین نقش اساسی دارند که یک قسمت از DNA به طول ۱۴۰ جفت باز حدود دوبرار مثل نخ به دور آن می پیچد و نوکلئوزوم را تشکیل می دهد.
- ۸- گزینه ۱ صحیح است.
- ۹- گزینه ۱ صحیح است. پنجمین هسته H1 به ناحیه بین نوکلئوزومی DNA واسط یا DNA Spacek متصل می شود و در آن خم ایجاد می کند.
- ۱۰- گزینه ۳ صحیح است کروموزوم ها در مرحله متافاز نسبتا باز و در مرحله متافاز متراکم می باشند. با این حال حتی در مرحله اینترفاز دارای فشردگی زیادی هستند.
- ۱۱- گزینه ۴ صحیح است. رشته های کروماتین حلقه ها و مناطق domain را بوجود می آورند که با فواصل حدود ۱۰۰ کیلو باز یا بیشتر به یک ماتریکس غیر هیستونی متصل اند و رشته ای به قطر حدود ۳۰۰ نانومتر را بوجود می آورند.
- ۱۲- گزینه ۴ صحیح است.
- ۱۳- گزینه ۴ صحیح است.
- ۱۴- گزینه ۱ صحیح است. کمتر از ۱۰ درصد DNA ژنوم انسان از ژن تشکیل شده است و بقیه ژنوم با اینکه پروتئینی را کد نمی کنند ولی بقیه برای حفظ و فعالیت ژنوم اهمیت دارند.
- ۱۵- گزینه ۱ صحیح است. سه چهارم ژنوم حاوی DNA یکتا یا تک کپی هستند یعنی تنها یک نسخه از توالی نوکلئوتیدهای آن در ژنوم هاپلوئید وجود دارد. باقیمانده ژنوم حاوی کلاسهای متعددی از DNA تکراری است.
- ۱۶- گزینه ۴ صحیح است.

- ۱۷- گزینه ۱ صحیح است. ابجایی و نقل و انتقال بعضی از توالی های تکراری علت بسیاری از جهش ها در بیماری وراثتی است.
- ۱۸- گزینه ۴ صحیح است.
- ۱۹- گزینه ۱ صحیح است. پروتئین های هیستونی عامل اصلی متراکم نمودن DNA موجب می شود که حدود ۲ متر دپلکس DNA در هسته هریک از سلولهای سوماتیک بصورت کروماتین و کروموزوم جایگزین شود.
- ۲۰- گزینه ۴ صحیح است.
- ۲۱- گزینه ۱ صحیح است.
- ۲۲- گزینه ۱ صحیح است.
- ۲۳- گزینه ۲ صحیح است.
- ۲۴- گزینه ۱ صحیح است. نمونه دیگر هتروکرماتین موقت کروموزوم X غیر فعال و در سلول پستانداران مونث که در سلولهای سوماتیک قسمت اعظم آن هتروکروماتینه و غیر فعال است.
- ۲۵- گزینه ۱ صحیح است.
- ۲۶- گزینه ۱ صحیح است. کروموزوم X در زمان اوونئاز حالت تراکم خارج و به صورت X غیر کروماتین در اوول ها ظاهر می شوند و در دو هسته اول حیات رویال نسخه برداری فعال داشته باشد.
- ۲۷- گزینه ۴ صحیح است. هر کروموزوم قبل همانند سازی به صورت رشته کروماتین حاوی مولکول DNA دو رشته ای و بعد همانند سازی در مرحله S بصورت دو رشته کروماتین بهم چسبیده و موازی در می آیند. و با میکروسکوپ قابل رویت نیست.
- ۲۸- گزینه ۴ صحیح است.
- ۲۹- گزینه ۴ صحیح است.
- ۳۰- گزینه ۱ صحیح است. منطقه سانترومر و اطراف آن که حاوی هتروکروماتین دائمی و در اواخر مرحله S همانند سازی می کند.
- ۳۱- گزینه ۱ صحیح است. در انتهای هر مولکول DNA یا کروموزوم توالیهای کوتاه تکرار شده غنی از TG وجود دارد.

۳۲- گزینه ۱ صحیح است. در انسان تلومرها دارای تعداد متغیری از توالی تکرار شده $3' \text{TTA GGG}$ ————— $5'$ می باشد و هر تلومر از چندین کیلو باز تشکیل شده است.

۳۳- گزینه ۱ صحیح است.

۳۴- گزینه ۴ صحیح است.

۳۵- گزینه ۱ صحیح است.

۳۶- گزینه ۱ صحیح است.

۳۷- گزینه ۴ صحیح است.

۳۸- گزینه ۱ صحیح است. بازوی کوچک Acrocentric در بررسی کروموزوم دیده نمی شود و به صورت یک ماهواره و دور از سانترومر و در کروموزوم های متافاز دیده می شود.

۳۹- گزینه ۱ صحیح است.

۴۰- گزینه ۱ صحیح است.

۴۱- گزینه ۲ صحیح است.

۴۲- گزینه ۱ صحیح است. تعیین لادر جنسیت مربوط به یکی از ژنهای آن به نام TDF است که در منطقه ای از کروموزوم به نام SRY قرار دارد.

۴۳- گزینه ۴ صحیح است. ژن TDF تا هفته ششم جنین فعال نمی شود و به دلیل تفاوت جنسی ظاهری بین جنین های مونث و مذکر بعد از هفته ۶ آغاز می شود.

۴۴- گزینه ۱ صحیح است. این مناطق محل طبیعی کراسینگ اور بین کروموزوم X و Y است. وقوع کراسینگ اور در این مناطق برای جدائی صحیح کروموزوم جنسی ضروری است.

۴۵- گزینه ۱ صحیح است. از گستره متافازی رنگ آمیزی شده عکس گرفته و سپس عکس هر یک از کروموزوم ها روی کارت مخصوص چسبانده می شود.

۴۶- گزینه ۱ صحیح است. کوچکترین یا کوتاهترین مرحله که طی آن محتوای ژنتیکی سلول در مرحله S دو برابر به دو قسمت مساوی تقسیم می شود.

۴۷- مرحله ۲ صحیح است. مجموعه مراحل S و G₁ و G₂ اینتر فاز گویند.

۴۸- گزینه ۴ صحیح است. یکی از حساسترین نقاط بررسی دقت سنتز DNA و تجمع و اتصال شبکه میکروتوبول کارآمد برای تسهیل حرکت کروموزوم ها

۴۹- گزینه ۱ صحیح است.

۵۰- گزینه ۱ صحیح است.

۵۱- گزینه ۱ صحیح است.

۵۲- گزینه ۴ صحیح است.

۵۳- گزینه ۱ صحیح است.

۵۴- گزینه ۱ صحیح است.

۵۵- گزینه ۲ صحیح است.

۵۶- گزینه ۲ صحیح است.

۵۷- گزینه ۱ صحیح است.

۵۸- گزینه ۱ صحیح است.

۵۹- گزینه ۱ صحیح است.

۶۰- گزینه ۲ صحیح است.

۶۱- گزینه ۴ صحیح است.

۶۲- گزینه ۴ صحیح است. در سلول ژرمنال بر اثر اشتباه در تقسیم سلولی رخ می دهد.

۶۳- گزینه ۳ صحیح است. تولید مثل جنسی که هر کدام تنها ۲۳ عدد کروموزوم دارند شامل یکی از هر نوع اوتوزوم و یکی کروموزوم جنسی X و

Y

۶۴- گزینه ۱ صحیح است. میوز I تقسیم کاهشی نامیده می شود. در این تقسیم در چی جفت شدن کروموزوم های همتا در پروفاز و جدا شدن

آنها در آنافاز میوز I تعداد کروموزوم از دیپلوئید به حالت هاپلوئید در می آید.

۶۵- گزینه ۱ صحیح است. در این فرایند قطعات همتای DNA بین کروماتید همتا باهم مبادله تا هیچ یک از گامتهای تولید شده میوز سیه هم

نباشد تا تنوع ژنتیکی بیشتری رخ دهد.

۶۶- گزینه ۴ صحیح است. کراسینگ اور در به هم پیچیدگی و درگیری فیزیکی دو کروموزوم همتا تا مرحله متافاز I و تفکیک صحیح آنها در

انافاز I

۶۷- گزینه ۱ صحیح است.

۶۸- گزینه ۲ صحیح است.

۶۹- گزینه ۳ صحیح است. در زیگوتن کروموزوم های همتا در طول خود نقطه به نقطه با هم جفت می شوند. پدیده سیناپس دقیق و توالی DNA

که مسئول یک عمل است در طول کروموزوم در کنار هم قرار می دهند.

۷۰- گزینه ۱ صحیح است. در این مرحله کروموزوم همتا در طول خود بوسیله یک ساختمان رویانی شکل بنام کمپکس سیناپسی به هم متصل می

شوند.

۷۱- گزینه ۳ صحیح است.

۷۲- گزینه ۳ صحیح است. در این مرحله سیناپس بین کروموزوم همتا کامل می شود و هر جفت از کروموزوم همتا بصورت یک بی والانت ظاهر

می شود که به آن تتراد نیز می گویند.

۷۳- گزینه ۱ صحیح است. در این مرحله دو جز بی والانت شروع به جدا شدن از همدیگر می کنند اما چهار کروماتید هر بی والانت در نقطه ای

بهم قرار می گیرند و کیاسما بوجود می آید.

۷۴- گزینه ۱ صحیح است.

۷۵- گزینه ۱ صحیح است.

۷۶- گزینه ۱ صحیح است. در متافاز I تترادها در استوای سلول مستقر به طوریکه سانترومر همولوگ به طرف قطبین می رود.

۷۷- گزینه ۲ صحیح است. در مرحله آنافاز I دو عضوی والانت از هم جدا می شوند و هر جفت کروماتید بر اثر کراسینگ اور دیگر که خواهری نباشد توسط دوک تقسیم و به طرف قطبین کشیده که به آن جدا شدن صحیح کروموزومی می گویند.

۷۸- گزینه ۱ صحیح است. در این مرحله هر کروموزوم از دو کروماتید تشکیل واز نظر محتوای ژنتیکی دیپلوئید است.

۷۹- گزینه ۱ صحیح است. مرحله آنافاز I پرخطاترین مرحله میوز مثلاً ممکن است دو کروموزوم همتا به طرف یکی از قطبین بروند. به این فرایند عدم جدا شدن صحیح کروموزومی می گویند.

۸۰- گزینه ۱ صحیح است.

۸۱- گزینه ۴ صحیح است.

۸۲- گزینه ۴ صحیح است.

۸۳- گزینه ۱ صحیح است. میوز II دارای چهار مرحله پروفاز، متافاز، آنافاز و تلوفاز است. محصول نهایی آن چهار سلول هاپلوئید است که هر یک حاوی ۲۳ کروموزوم است.

۸۴- گزینه ۴ صحیح است.

۸۵- گزینه ۴ صحیح است.

۸۶- گزینه ۴ صحیح است.

۸۷- گزینه ۱ صحیح است. سلولهای ژرمینال اولیه در طی ششمین هفته تکامل جنینی از آندودرم گیسسه زرده به نواحی تناسلی منتقل و با مشارکت سلولهای سوماتیک گنادهای اولیه را تشکیل می دهند.

۸۸- گزینه ۱ صحیح است. میوز در افراد مونث یکبار در اوایل جنینی و در تعداد معدودی از سلولها شروع می شود.

۸۹- گزینه ۱ صحیح است. میوز در افراد مذکر پس از بلوغ نسی در بسیاری از اسپرماتوسیت ها شروع و در سرتاسر طندگی یک فرد ادامه دارد.

۹۰- گزینه ۱ صحیح است. آخرین محصول تقسیمات میتوزی سلولهای ژرمینال اسپرماتوسیت اولیه که پس از میوز I دو اسپرماتوسیت ثانویه تولید می کند.

۹۱- گزینه ۴ صحیح است. اووگونی ها سلولهایی در بافت قشری تخمدان هستند که بعد از ۳۰ روز تقسیم میتوزی از سلول ژرمینال اولیه بوجود می آید و حدود سومین ماه تکامل جنینی اووگونی جنینی شروع به تکامل و اووسیت اولیه را تولید می کند.

۹۲- گزینه ۴ صحیح است.

۹۳- گزینه ۱ صحیح است.

۹۴- گزینه ۴ صحیح است.

۹۵- گزینه ۱ صحیح است. در ناهناری کروموزومی آنیوپلوئیدی تعداد کروموزوم ها از حالت طبیعی کمتر یا بیشتر و همیشه با اختلال نمو فیزیکی یا مغزی یا هر دو همراه است.

۹۶- گزینه ۱ صحیح است.

۹۷- گزینه ۱ صحیح است. آنیوپلوئیدی شایع ترین و از لحاظ بالینی مهمترین نوع اختلال کروموزومی در انسان است و در ۳ تا ۴ درصد از تمام حاملگی های شناخته شده رخ می دهد.

۹۸- گزینه ۴ صحیح است.

۹۹- گزینه ۱ صحیح است. شایع ترین تری زومی در نوزادان تازه متولد شده تری زومی ۲۱ است و ۹۵ درصد بیماران ۴۷ کروموزوم دارد.

۱۰۰- گزینه ۱ صحیح است. تنها مونوزومی کامل برای کروموزوم X در سندرم ترنر دیده می شود و مونوزومی کامل هر یک از کروموزوم های اتوزوم مشاهده شده است.

۱۰۱- گزینه ۱ صحیح است. اگر در طی میوز I اشتباه رخ دهد گامت ۲۴ کروموزومی حاوی اعضای پدری و مادری کروموزوم های درگیر می باشد. اگر عدم دایی در میوز II رخ دهد گامت ۲۴ حاوی دو گپی از کروموزوم پدری یا مادری خواهد بود.

۱۰۲- گزینه ۴ صحیح است.

۱۰۳- گزینه ۱ صحیح است.

۱۰۴- گزینه ۴ صحیح است. حذف غیر از موارد ذکر شده تفکیک میوزی یک جابجائی یا واژگونی متعادل

۱۰۵- گزینه ۴ صحیح است. تفکیک نواری با قدرت تفکیک بالا و همچنین FISH می توان حذفهایی را آشکار سازند که در گستره معمولی دیده

نمی شود. برای قابل تشخیص سینوژنتیکی حذف بوسیله نواری با قدرت تفکیک بالا یک حذف باید حداقل ۲۰۰۰ تا ۳۰۰۰ کیلو باز باشد. اما حذفهای کوچکتر را می توان با استفاده از پروب اختصاصی مورد نظر شناسایی کرد.

۱۰۶- گروه موزوم ۱ صحیح است.

۱۰۷- گزینه ۳ صحیح است.

۱۰۸- گزینه ۴ صحیح است.

۱۰۹- گزینه ۱ صحیح است. شایع ترین ایزو کروموزوم ایزو کروموزوم بازوی بلند کروموزوم X است که به صورت $i(xq)$ نوشته می شود.

۱۱۰- گزینه ۱ صحیح است. واژگونی در نوع پاراستریک ، کروموزوم های نو ترکیب نامتعادل یا سانترومر ندارند یا دی سنتریک هستند منجر به

تولید نوزاد زنده نمی شود. خطر اینکه یک حامل واژگونی پاراستریک یک بچه زنده با کاریوتایپ غیر طبیعی بدنیا آورد بسیار پائین است.

۱۱۱- گزینه ۱ صحیح است.

۱۱۲- گزینه ۱ صحیح است.

۱۱۳- گزینه ۱ صحیح است. موزائیسیم کروموزومی ممکن است تعدادی یا ساختمانی باشد که نوع تعدادی آن شایع است.

۱۱۴- گزینه ۴ صحیح است.

۱۱۵- گزینه ۱ صحیح است.

۱۱۶- گزینه ۴ صحیح است.

۱۱۷- گزینه ۴ صحیح است.

۱۱۸- گزینه ۴ صحیح است.

۱۱۹- گزینه ۱ صحیح است.

۱۲۰- گزینه ۲ صحیح است.

۱۲۱- گزینه ۱ صحیح است. اکثر ناهنجاری اتوزومی را می توان در زمان تولد تشخیص داد اما اکثر X بجز سندرم ترنر تا بلوغ قابل تشخیص نیستند.

۱۲۲- گزینه ۱ صحیح است.

۱۲۳- گزینه ۱ صحیح است. اکثر مولکولهای کامل دیپلوئید یا کاریوتا پ XX و ۴۶ هستند اما مولهای ناقص تریپلوئید هستند.

۱۲۴- گزینه ۴ صحیح است. سندرم بلوم توسط نقص در DNA هلیکاز ایجاد و منجر به افزایش قابل توجه نو ترکیبی سوماتیکی و مبادله بین کروماتیدهای خواهری و حتی نو ترکیبی می شود.

۱۲۵- گزینه ۱ صحیح است. ICF با نقص ایمنی بدشکلی چهره و ناپایداری سانترومر مشخص می شود. بوسیله نقض در یکی از متیل ترانسفرازهای AND ایجاد می شود که برای ایجاد و نگهداری الگوهای طبیعی متیلاسیون DNA در ژنوم می باشد.

۱۲۶- گزینه ۴ صحیح است. حذف بخشی از اینگونه ژنها از منطقه ۱۳-۱۱q۱۵ کروموزوم ۱۵ و انتقال چنین کروموزومی از مادر موجب ابتلا فرزند به سندرم انجمن می شود البته در مواقعی سندرم PW و انجمن حاصل حذف بخشی از کروموزوم ۱۵ نمی باشد بلکه حاصل دایزومی تک والدینی است.

۱۲۷- گزینه ۱ صحیح است. ناحیه ۳' حاوی غلظت پلی آدنیلایسون است که توسط آنزیمهایی که دم پلی A را به mRNA متصل می کند شناخته می شود.

۱۲۸- گزینه ۴ صحیح است.

۱۲۹- گزینه ۱ صحیح است.

۱۳۰- گزینه ۴ صحیح است. الگوبرداری از توالی نوکلئوتید یک ژن در DNA و انتقال آن به رشته RNA که قابلیت انتقال به سیتوپلاسم را دارد.

۱۳۱- گزینه ۱ صحیح است.

۱۳۲- گزینه ۱ صحیح است.

۱۳۳- گزینه ۴ صحیح است.

۱۳۴- گزینه ۱ صحیح است.

۱۳۵- گزینه ۴ صحیح است. این بیماری به علت موتاسیون در mtDNA به وجود می آید.

۱۳۶- گزینه ۱ صحیح است.

۱۳۷- گزینه ۱ صحیح است.

۱۳۸- گزینه ۴ صحیح است.

۱۳۹- گزینه ۴ صحیح است.

۱۴۰- گزینه ۴ صحیح است.

۱۴۱- گزینه ۱ صحیح است.

۱۴۲- گزینه ۴ صحیح است. جلوگیری از طویل شدن ناخواسته DNA زمانیکه سایتواسکلتون حرکت می کند و نیز از تغییرات شیمیایی که در سیتوپلاسم رهنج می دهد جلوگیری می کند.

۱۴۳- گزینه ۱ صحیح است. در پلاسمید تهاجمی میزان خود را پاتوژن کرده و توکسین تولید و موجب مرگ سلول می شود.

۱۴۴- گزینه ۳ صحیح است. ژنهای تولید باکتریوسین موجب تخریب غشای پلاسمایی یا DND و RNA می گردد این ترکیبات سلولهای مجاور را هضم و تخریب می کند.

۱۴۵- گزینه ۱ صحیح است.

۱۴۶- گزینه ۴ صحیح است. علاوه بر عوامل ذکر شده میزان رخداد این کراسینگ اورهای نابرابر در نظر گرفته می شود.

۱۴۷- گزینه ۱ صحیح است. خوشه اصلی این ژن روی کروموزوم ۶ و خوشه کوچک آن روی کروموزوم ۱ قرار دارد.

۱۴۸- گزینه ۴ صحیح است.

۱۴۹- گزینه ۱ صحیح است در جهش تقاطعی جانشینی صورت می گیرد.

۱۵۰- گزینه ۴ صحیح است. آنزیم DNA پلی مرز I اولین بار توسط کونبرگ در باکتری کولی شناسایی شد

۱۵۱- گزینه ۱ صحیح است. از نظر فراوانی و تعداد از بقیه بیشتر است.

۱۵۲- گزینه ۱ صحیح است.

۱۵۳- گزینه ۱ صحیح است. RNA را به کار می گیرد و در مضاعف شدن DNA هسته ای دخالت دارد.

۱۵۴- گزینه ۲ صحیح است.

۱۵۵- گزینه ۳ صحیح است.

منابع :

۱- پور اسماعیلی، ف. قیاسوند، ن. موفق، الف. یاسایی. ژنتیک بالینی.

۲- خالصی، ک. ژنتیک عمومی. دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی

۳- صمدانی، ع. شکوهی، م. ژنتیک عمومی. ۱۷۸ صفحه.

۴- کدخدایان، ژنتیک عمومی.

۵- کدخدایان، ژنتیک عمومی

۶- مهربان، م. جمشیدی، ج. ولیان، ص. خانواده ژنی، ساختمان، سازمان دهی و تکامل

8- Fazeli Z, Vallian S. Phylogenetic relationship analysis of Iranians and other world populations using allele frequencies at 12 polymorphic markers. Molecular biology reports. 2012;39(12):11187-99.

9-Rebollo R, Romanish MT, Mager DL. Transposable elements: an abundant and natural source of regulatory sequences for host genes. *Annual review of genetics*. 2012;46:21-42.

10-Sonnhammer EL, Koonin EV. Orthology, paralogy and proposed classification for paralog subtypes. *TRENDS in Genetics*. 2002;18(12):619-20

11-Vinogradov SN, Hoogewijs D, Bailly X, Mizuguchi K, Dewilde S, Moens L, et al. A model of globin evolution. *Gene*. 2007;398(1):132-42.